

gościniec bialski

Nr 12 (92) GRUDZIEŃ 2011

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

czasopismo samorządu powiatu bialskiego

www.powiatbialski.lubelskie.pl

ISSN 1643-5303

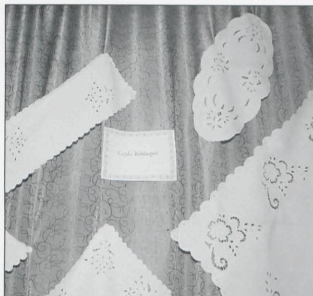
DUSZA ARTYSTYCZNA W TRZECH POKOLENIACH

Rodzina Państwa Kordaczuków od lat zamieszkuje we wsi Zakalinki Kolonia, gmina Konstantynów, a jej członkowie są powszechnie postrzegani jako osoby o niezwykłych uzdolnieniach artystycznych. Pani Cecylia, znana jako „Babcia Niania” jest bez wątpienia mistrzynią kuchni regionalnej, a tajniki przepisów jej najlepszych dań pojawiły się w takich publikacjach: „Smaki pogranicza”, „Przeszłość dla przyszłości – bożonarodzeniowe obrzędy i smaki Konstantynowa” oraz „Księga smaków Lubelszczyzny”. Do obszernego menu „Babci Niani” zaliczyć można również wypiek przepysznego sękacza zakalińskiego oraz słynnych pączków obecnych na wielu lokalnych imprezach. Pani Cecylia jest znakomitą śpiewaczką ludową, jak sama twierdzi, śpiew zajmuje w jej życiu dosyć szczególne miejsce, dlatego też od wielu lat należy do Zespołu „Pogodna Jesień”. Jako młoda mężatka działała w Kole Gospodyń Wiejskich w Zakalinkach, dzięki któremu opanowała sztukę haftowania oraz robótek na drutach. Ręcznie zdobionymi wytworami były serwetki, obrusy czy też pościel wykorzystywane do użytku codziennego. Małżonek Pani Cecylii, śp. Kazimierz Kordaczuk był lokalnym gawędziarzem oraz skarbnicą wiedzy na temat swoich przodków i ich obyczajów oraz różnego rodzaju przyspiewek, wierszy czy też ciekawostek z życia mieszkańców Konstantynowa i okolic. Jeden z obrzędów prezentowanych przez śp. Kazimierza zatytułowany „Pastuszki” został zamieszczony w publikacji „Przeszłość dla przyszłości – bożonarodzeniowe obrzędy i smaki Konstantynowa”. Wychowana w kręgu tradycji lokalnej, najstarsza córka Państwa Kordaczuków, Anna będąc nastolatką opanowała sztukę szydełkowania, a owocami jej pracy były chusty, apaszki, czapki, firany, obrusy oraz serwetki. Kiedy założyła rodzinę i urodziła trzy córki, wykonywała na szydełku prześliczne sukieneczki oraz inne elementy garderoby dziecięcej. Pod wpływem zmieniających się trendów szydełkowanie ustąpiło miejsca robótkom na drutach, które również zaabsorbowały Panią Anię. Jednakże w ostatnim czasie powróciła do swojej młodzieńczej pasji i obecnie ma na swoim koncie pokaźną kolekcję serwetek, bieżników, chust, apaszek, czapek oraz niezwykle oryginalne ozdoby choinkowe oraz wielkanocne, aniołki i koszyczki. Zdolności arty-

styczne Pani Ania przekazała w genach swoim córkom. Starsza Monika jest wszechstronnie utalentowaną plastyczką, a jej uzdolnienia sięgają wielu dziedzin sztuki. Pani Monika wykazuje się w malowaniu na szkle oraz drewnie, hafcie krzyżykowym, technice decoupage, hafcie płaskim, malarstwie, modelowaniu z masy solnej, sznurka i skóry. Od kilku lat pracuje w Domu Pomocy Społecznej w Konstantynowie jako terapeuta zajęciowy, co umożliwia jej ciągle doskonalenie warsztatu oraz samorealizację. Młodsza siostra Pani Moniki, Ewelina, również interesuje się rękodziełem artystycznym. W wolnych chwilach wykonuje biżuterię z filcu, dekoracje przestrzenne, różnego rodzaju ozdoby świąteczne i okolicznościowe oraz modeluje w skórze. Prace Pani Cecylii, Jej córki Anny oraz wnuczek były niejednokrotnie prezentowane na różnego rodzaju imprezach takich jak: Dni Konstantynowa czy Dożynki Powiatowe.

Cecylia Kordaczuk

Hafty Cecylii Kordaczuk

Prace przestrzenne Eweliny Niczyporuk

Monika Niczyporuk i jej prace

Prace Anny Niczyporuk

Szanowni Państwo,

Tegoroczna pogoda jest dla nas wszystkich niezwykle łaskawa. Oscylująca w okolicy zera temperatura i brak śniegu pozwalają nam na spore oszczędności w domowym budżecie. Z tej sytuacji cieszą się również samorządowcy, którzy w ten sposób oszczędzają naprawdę ogromne pieniądze. Mniej zadowoleni są zapewne młodszy mieszkańcy naszego powiatu, którzy liczyli na grudniowe białe szaleństwo. Grudzień to miesiąc specyficzny. W zasadzie już od początku miesiąca zauważamy delikatne wyhamowanie we wszystkich dziedzinach życia. Pomału przygotowujemy się do tego jednego z najważniejszych świąt. Większość z nas nie wyobraża sobie, że można ten czas spędzić z dala od najbliższych, od stołu wigilijnego, szopki, choinki i opłatka. Pędzimy czasem przez pół świata, by w ten jeden dzień w roku być z rodziną i bliskimi. Wspólne dzielenie się opłatkiem, życzenia sprawiają, że człowiek czuje się szczęśliwszy. Ten magiczny grudniowy okres kończy sylwestrowa zabawa. Na zbliżający się Nowy 2012 rok w imieniu swoim, jak również w imieniu całego Zarządu Powiatu bialskiego składam wszystkim naszym mieszkańcom najserdeczniejsze życzenia. Niech ten nadchodzący 2012 rok będzie rokiem realizacji marzeń i wszelkich zamierzeń.

Tadeusz Łazowski
Tadeusz Łazowski
Starosta Bialski

W numerze m. in.

Galeria Gościńca	2
Gościniec samorządowy	4-5
Bożonarodzeniowe kartki	8-9
Bialski poeta Ireneusz Wagner	10
Szkolne kołędowanie	11
„Przybieżeli do Betlejem”	12
Nagrody dla młodych sportowców	13
Wyróżnienia dla Orlika Rossosz	13
Prezentacje literackie PKK	14-15
Gala Ślubna	16
Biały Orlik w Międzyzrzeczu	17
OSP Zawadki pomaga ubogim	18
XV Jubileuszowe Forum Gospodarcze	19
Terespolski dar serc	20
Święto Misia Uszatka	21
Uśmiecnięte dzieciaki w Terespolu	21
Misie idą do szkoły	22
Młode talenty z Terespolu	22
„Perty Życia” na dniach seniora	23
Aby łatwiej było wychowywać	24
Wiedza, która ratuje życie	25
Betlejemskie Światło Pokoju	26
Wymiana młodzieży w Roskoszy	29
Z „Wichrami istnienia” w Lublinie	31
Opisywali tajemnice Podlasia	33
Partnerstwa szansą dla regionu	34
Prawnicy ofiarami ludobójstwa	36-37
Wspomnienia Elżbiety Chaberskiej	38-41
Spotkania opłatkowe	42
Tu urodził się Zbawiciel	43
Szkoły Powiatu Bialskiego pięknieją	46-48
Turystyka	49-50
Uwięziony Mikołaj - opowiadanie	51-52
Rocznica stanu wojennego	53
Gościniec sportowy	54-58

Foto na okładce: Adam Trochimiuk

KALENDARIUM

1 GRUDNIA

Kodeń z nową halą

1 grudnia 2011 w gm. Kodeń przejdzie niewątpliwie do historii miejscowości. Tego dnia odbyło się uroczyste przekazanie do użytku hali sportowo-widowskiej przy Zespole Placówek Oświatowych. Na uroczystości obecny był również Tadeusz Łazowski – starosta bialski.

Podsumowanie
współzawodnictwa sportowego

W LO w Wisznicach odbyło się uroczyste podsumowanie współzawodnictwa sportowego szkół powiatu bialskiego. Podczas uroczystości przedstawiciele szkół wyróżniających się w sporcie z rąk starosty bialskiego Tadeusza Łazowskiego odebrali pamiątkowe dyplomy i puchary.

5 GRUDNIA

Posiedzenie Zarządu
Stowarzyszenia Samorządów
Euroregion Bug

W Urzędzie Marszałkowskim w Lublinie odbyło się posiedzenie Zarządu Stowarzyszenia Samorządów Euroregionu Bug. Podczas posiedzenia przyjęto budżet Stowarzyszenia Samorządów na 2012 rok oraz udzielono upoważnienia do podpisania dokumentacji aplikacyjnej dotyczącej wniosku o dofinansowanie projektu w ramach zadania „Polska pomoc rozwojowa 2012”.

7 GRUDNIA

Forum Gospodarcze
„Dobrosąsiedztwo 2011”

Na sali konferencyjnej Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w Białej Podlaskiej odbyło się XV Jubileuszowe forum gospodarcze „Dobrosąsiedztwo 2011” organizowane przez Polsko-Białoruską Izbę Handlową – Przemysłową, Białoruską Izbę Handlową – Przemysłową, Białkopodlaską Izbę Gospodarczą i Marszałka Województwa Lubelskiego oraz starostę bialskiego Tadeusza Łazowskiego pod hono-

DOK. NA STR. 5

SESJE RADY POWIATU

X sesję Rady Powiatu Bialskiego, która odbyła się 31 października 2011 r. prowadził Przewodniczący Rady Powiatu Przemysław Litwiniuk.

Rada Powiatu podjęła uchwały w sprawach:

- a) zmiany uchwały w sprawie gromadzenia na wydzielonych rachunkach dochodów jednostek budżetowych oświaty powiatu bialskiego,
- b) zmian w budżecie powiatu bialskiego na 2011 rok,
- c) zmiany wieloletniej prognozy finansowej.

Rada zapoznała się z raportem Zarządu Powiatu z realizacji Powiatowego Programu Ochrony Środowiska za lata 2009 – 2010 oraz wynikami analizy oświadczeń o stanie majątkowym przedstawionymi przez Przewodniczącego Rady oraz Starostę Bialskiego.

XI sesję Rady Powiatu Bialskiego, która odbyła się 28 listopada 2011 r. prowadził Przewodniczący Rady Powiatu Przemysław Litwiniuk.

Rada Powiatu podjęła uchwały w sprawach:

- a) wieloletniego programu współpracy powiatu bialskiego z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego na lata 2012 – 2016,
- b) ustalenia wysokości diet radnych i określenia stawek za jeden kilometr przebiegu pojazdu niebędącego własnością powiatu,
- c) wyrażenia zgody na wykorzystanie wizerunku herbu powiatu bialskiego.

INFORMACJA O PRACY ZARZĄDU POWIATU W BIAŁEJ PODLASKIEJ

Od ukazania się Gościńca Białskiego z miesiąca listopada 2011 r. Zarząd:

1. Zapoznał się ze sprawozdaniem z realizacji za lata 2009 – 2010 założonych celów operacyjnych zamieszczonych w „Strategii rozwiązywania Problemów Społecznych w Powiecie Białskim na lata 2005 – 2013”.
2. Przeznaczył środki finansowe budżetu powiatu 2011 r. na przekwalifikowanie gruntów rolnych na grunty leśne w niektórych gminach powiatu białskiego ze środków Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzec Rozwoju Obszarów Wiejskich.
3. Zaopiniował projekty uchwał Rady Powiatu w sprawach: uchwalenia „Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2012-2016”, wskazania wiceprzewodniczącego Rady Powiatu uprawnionego do dokonywania wobec przewodniczącego Rady czynności związanych z wyjazdami służbowymi oraz usprawiedliwiania nieobecności na sesjach i posiedzeniach komisji.
4. Wyraził zgodę na budowę budynku centralnego i rozbudowę kuchni w Specjalnym Ośrodku Szkolno – Wychowawczym w Żalutyniu, w związku z pismem wójta gm. Piszczac.
5. Wyraził zgodę na zmiany budżetowe związane z zapłatą za przyłączenie do kanalizacji miejskiej budynku Poradni Psychologiczno -Pedagogicznej w Terespolu.
6. Zapoznał się z pismami gm. Drelów, miasta Terespol w sprawie braku zgody na przejęcie w zarządzanie niektórych dróg powiatowych.
7. Przyjął autopoprawki do projektu budżetu powiatu białskiego na 2012 r. oraz do zmiany wieloletniej prognozy finansowej.
8. Zapoznał się z pozytywnymi opiniami Regionalnej Izby Obrachunkowej, Komisji stałych Rady Powiatu do projektu uchwały budżetowej na 2012 r. oraz zmiany wieloletniej prognozy finansowej. Przyjął poprawkę Komisji Budżetu

i Finansów do projektu uchwały budżetowej na 2012 rok.

9. Po analizie wniosku Domu Pomocy Społecznej w Kozuli w sprawie środków finansowych m.in. na zakup energii elektrycznej, oleju opałowego przeznaczył środki na ten cel.
10. Wyraził zgodę na zakup samochodu osobowo-dostawczego do Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Międzyrzecu Podl., w związku z pismem tej szkoły.
11. Zapoznał się z pismem mieszkańców wsi Utrówka w sprawie budowy drogi powiatowej oraz protokołem ze spotkania wójta gm. Międzyrzec Podlaski z mieszkańcami tej wsi. Odpowiedzi w sprawie udzieli Zarząd Dróg Powiatowych.
12. Przyjął do wiadomości informację wójta gm. Terespol w sprawie kwot dotacji celowej zaplanowanej w projekcie budżetu gminy na 2012 r. na podstawie porozumienia.
13. Zapoznał się z informacją wójta gm. Leśna Podlaska w sprawie projektu budżetu gminy na 2012 r. obejmującego pomoc finansową dla Powiatu Białskiego na budowę chodników przy drogach powiatowych: odcinek Leśna Podlaska ul. Łosicka i odcinek Leśna Podlaska – Nowa Bordziłówka w ramach zadań przewidzianych na podstawie porozumień i zaakceptował przyjęcie pomocy finansowej.
14. Rozpatrzył odmownie pismo Zespołu Szkół w Janowie Podl. o dodatkowe środki finansowe na opracowanie dokumentacji projektowej ogrodzenia szkoły.
15. Rozpatrzył odmownie pismo wójta gm. Sławatycze w sprawie zaplanowania w budżecie powiatu na 2012 r. środków na gruntowny remont Schroniska Młodzieżowego w Lisznej.
16. Zapoznał się z informacją Ministra Finansów w sprawie przekazania Powiatowi Białkiemu środków rezerwy części oświatowej subwencji ogólnej.
17. Zatwierdził wysokość opłat za posiłki w szkołach: Zespół Szkół

KALENDARIUM

rowym patronatem Ministrów Gospodarki oraz Ministrów Rolnictwa Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Białorusi.

7 GRUDNIA

Powiatowa inwestycja nagrodzona

Powiatowa inwestycja w Zespole Szkół im. A. Naruszewicza w Janowie Podlaskim zajęła III miejsce w IX edycji konkursu „Kryształowa Cegła” organizowanego przez Polskie Towarzystwo Mieszkaniowe w Lublinie. Nagrodę z rąk organizatorów tego prestiżowego konkursu podczas uroczystej gali zorganizowanej w Filharmonii Lubelskiej odbierał Tadeusz Łazowski – starosta bialski.

10 GRUDNIA

Rok po wdrożeniu

Rok po wdrożeniu to tytuł konferencji podsumowującej projekt „Budowa zintegrowanego systemu informatycznego dla zrównoważonego rozwoju Powiatu Białskiego”, która odbyła się w Starostwie Powiatowym. Spotkanie otworzył gospodarz – starosta bialski Tadeusz Łazowski. Następnie Marcin Stelmach z firmy E- Studio zaprezentował m.in. osiągnięte korzyści po wdrożeniu projektu.

10-11 GRUDNIA

Bialska gala usług ślubnych

W dniach 10-11 grudnia w sali konferencyjnej Delegatury LUW w Białej Podlaskiej odbyła się Bialska Gala Usług Ślubnych, Weselnych i Karnawałowych. W trakcie Gali zorganizowano pokazy mody ślubnej i karnawałowej oraz występ Natalii Zozuli. Prawdziwy show zrobili barmani, których stoisko było jednym z najbardziej obleganych. Uczestnicy imprezy wypełnili prawie 600 ankiet, w których wskazywali na najciekawiej przygotowane stoisko. W głosowaniu bezapelacyjnie wygrała firma dekoracyjna Carmen Flor. W nagrodę otrzymała puchar od starosty białskiego Tadeusza Łazowskiego, patrona honorowego Gali.

DOK. NA STR. 6

KALENDARIUM

13 GRUDNIA

30 rocznica stanu wojennego

Tadeusz Łazowski – starosta bialski 13 grudnia 2011 wziął udział w uroczystościach rocznicowych wprowadzenia stanu wojennego. Pod tablicą pamiątkową „Solidarności” przy ulicy Warszawskiej w Białej Podlaskiej zebrał się przedstawiciele władz powiatowych, miejskich oraz przedstawiciele organizacji działających na terenie miasta.

14 GRUDNIA

Otwarcie drogi

14 grudnia odbyła się uroczystość oddania do użytku zmodernizowanego na odcinka 2,7 kilometra drogi wojewódzkiej Nr 816 Terespol – Włodawa – Zosin popularnie zwanej Nadbużanką w miejscowości Lebie-dziew. Koszt inwestycji wyniósł 1 865 936,40 zł. Gmina Terespol udzieliła pomocy finansowej dla województwa lubelskiego na realizację tego zadania w wysokości 1 002 000 zł. W uroczystości przecięcia wstęgi uczestniczyli m.in. Sławomir Sosnowski – wice-marszałek województwa, Tadeusz Łazowski – starosta bialski, Krzysztof Iwaniuk – wójt gminy Terespol, wykonawcy oraz projektanci.

15 GRUDNIA

Opłatek z rodakami ze wschodu

Na zaproszenie Anny Nowakowskiej Konsula Generalnego RP w Brześciu Tadeusz Łazowski – starosta bialski uczestniczył w spotkaniu opłatkowym rodaków mieszkających na wschodzie, które odbyło się w konsulacie w Brześciu.

16 GRUDNIA

Spotkanie Zespołu Zarządzania Kryzysowego

W dniu 16 grudnia 2011 r. odbyło się posiedzenie Powiatowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego. Posiedzeniu przewodniczył Starosta Bialski Tadeusz Łazowski. Tematyka posiedzenia Zespołu dotyczyła wojewódzkiego wieloszczęblowego ćwiczenia zgrywającego „Drogi – 2011 r.”

DOI. NA STR. 7

Ekonomicznych w Międzyrzeczu Podl., Liceum Ogólnokształcące w Wisznicach, Zespół Szkół w Janowie Podl.

18. Wyraził zgodę na zakup płyt pt. „Wyśpiewki Filipa” na wniosek Towarzystwa Kultury Teatralnej Oddział Bialski w Białej Podlaskiej.

19. Zapoznał się z informacją Zarządu Dróg Wojewódzkich w Lublinie w sprawie inwestycji na drogach w 2012 r.

20. Zapoznał się i skierował do Zarządu Dróg Powiatowych pismo mieszkańców wsi Stasiówka – Żeszczynka w sprawie ujęcia w budżecie powiatu budowy drogi w tej miejscowości.

21. Rozpatrzył pozytywnie pismo mieszkańców wsi Malowa Góra, Mokrandy Nowe, Mokrandy Stare w sprawie zmian w oznakowaniu dróg powiatowych łączących miejscowości Berezówka-Malowa Góra-Koroszczyn, Berezówka-Mokrandy Stare – Mokrandy Nowe-Krzyszczew, Mokrandy Stare – Nople.

22. Zaopiniował projekty uchwał Rady Powiatu w sprawach: ustalenia rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych na terenie Powiatu Bialskiego, zatwierdzenia planów pracy Komisji Rady Powiatu na 2012 rok, zmian w budżecie Powiatu Bialskiego na 2011 rok, zmiany wieloletniej prognozy finansowej, wyrażenia zgody na dokonanie darowizny nieruchomości stanowiącej własność Powiatu Bialskiego na rzecz Gminy Piszczac, wyrażenia zgody na zbycie nieruchomości stanowiącej własność Powiatu Bialskiego położonej w obrębie Grabanów, gmina Biała Podlaska.

23. Zapoznał się z informacją kierowników jednostek powiatowych o dokonanych przeniesieniach planowanych wydatków bieżących w listopadzie 2011 r.

24. Zaakceptował wystąpienie o przekazanie Powiatowi Bialskiemu zestawu pomiarowego, który posłuży do wykonywania kontroli materiałów geodezyjnych i kartograficznych przekazywanych do zasobu powiatowego.

25. Wyraził zgodę na dokonanie zmian w budżecie związanych z przyznaniem nagrody na podstawie Uchwały Nr VII/49/2011 Rady Powiatu w Białej Podlaskiej

z 30.06.2011 r. w sprawie ustanowienia okresowych stypendiów dla sportowców oraz nagród za wyniki sportowe i wyróżniające osiągnięcia w działalności sportowej.

26. Zapoznał się z informacją Zarządu Województwa Lubelskiego w sprawie możliwości dofinansowania inwestycji sportowych w ramach Wojewódzkiego Wieloletniego Programu Rozwoju Bazy Sportowej i zdecydował o niekorzystaniu z udziału w tym Programie.

Zarząd Powiatu podjął uchwały w sprawach:

- ogłoszenia otwartego konkursu ofert na realizację w 2012 roku zadań publicznych w zakresie pomocy społecznej finansowanych z budżetu Powiatu w Białej Podlaskiej,
- unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego pod nazwą: dostawa materiałów dydaktycznych niezbędnych do realizacji projektu „Pozalekcyjna Akademia Kompetencji” w części nr 1 (książki),
- ogłoszenia otwartego konkursu ofert na realizację w 2012 roku zadań w zakresie kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i tradycji,
- powołania Komisji Konkursowej (do zaopiniowania ofert w konkursie ofert na realizację zadań z zakresu pomocy społecznej),
- uchwalenia Regulaminu Organizacyjnego Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Białej Podlaskiej,
- przekazania mienia Powiatu (sprzętu komputerowego do Muzeum J. I. Kraszewskiego w Romanowie),
- powołania Komisji Konkursowej w celu opiniowania ofert złożonych w otwartym konkursie ofert na realizację w 2012 r. zadań z zakresu kultury fizycznej i turystyki dofinansowanych z budżetu Powiatu w Białej Podlaskiej,
- przeniesienia środków pomiędzy zadaniami realizowanymi ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Elżbieta Onopiuk

Wielkie Kolędowanie w gminie Wisznice

Powiat Bialski, Gminny Ośrodek Kultury w Wisznicach oraz mieszkańcy Polubicz, 27 grudnia zorganizowali II Powiatowy Przegląd Chórów i Zespołów Śpiewaczych „Świąteczne Śpiewanie”. 16 chórów w trzech kategoriach prezentowało pieśń maryjną oraz kolędę lub pastorałkę. Przegląd rozpoczął się Mszą św. w Kościele Parafialnym w Polubiczach, następnie otwarcie wyremontowanej świetlicy OSP Polubice, gdzie odbyło się przesłuchanie przybyłych chorów i zespołów śpiewaczych. Uczestników przeglądu przywitał Wójt Gminy Wisznice Piotr Dragan oraz Dyrektor GOK Wisznice Elżbieta Sokołowska. Na imprezę przybyli zaproszeni goście: Przewodnicząca Rady Gminy Wisznice Ewa Nuszczyk, Radni Powiatu Bialskiego: Daniel Dragan, Henryk Jakubiuk oraz Radni Gminy Wisznice. Oceny występów dokonało jury w składzie: Barbara Klimkowicz – emerytowana dyrektor GOK i O w Wisznicach, Stanisław Mikołajczyk – nauczyciel muzyki oraz Zygmunt Niczyporuk, emerytowany dyrektor Szkoły Podstawowej w Polubiczach i nauczyciel muzyki. Przegląd odbył się w świątecznej, radosnej atmosferze. Wspaniałe przygotowanie. Chórmistrzowie i Chórzyści dostarczyli niezapomnianych wrażeń. Po zakończonym konkursie jury podsumowało przegląd. Członkowie komisji stwierdzili, że poziom występów był bardzo wysoki. Wyniki II Powiatowego Przeglądu Chórów

i Zespołów Śpiewaczych jury przedstawiło następująco:

W kategorii Dzieci:

I miejsce – Schola Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny z Białej Podlaskiej, dyrygent Mateusz Kuligowski

II miejsce – Zespół Ludowy Macierz prowadzony przez Alicję Buczyńską oraz Jakuba Gdelę

Kategoria Młodzież :

I miejsce – Zespół wokalny Corda Vox z Terespolu prowadzony przez Tomasza Jezuita

II miejsce – Zespół wokalny przy Gimnazjum w Kornicy prowadzony przez Mirosława Odoziewskiego

III miejsce – Zespół Wiem dokąd idę z Łomaz prowadzony przez Arkadiusza Saczuka

Dorośli :

I miejsce – Chór Adoramus z Łosic, dyrygent Mirosław Odoziewski

II miejsce – Chór Parafialny „Radość” z Wisznicy dyrygowany przez Joannę Gromysz

III miejsce – Chór Parafialny z Parafii Opatrzności Bożej w Parczewie oraz Chór Parafialny z Polubicz prowadzony przez Marcina Hryniewicza

Po ogłoszeniu wyników przeglądu, odbył się koncert laureatów oraz integracyjne śpiewanie kolęd. Powiatowy Przegląd Chórów i Zespołów Śpiewaczych wpisali się na stałe do kalendarza imprez Gminy Wisznice. Dlatego zapraszamy na kolejny w 2012 roku.

Jolanta Kwiatek

KALENDARIUM

19 GRUDNIA

Spotkanie wigilijne

W poniedziałek – 19 grudnia starosta bialski Tadeusz Łazowski uczestniczył w spotkaniu opłatkowym połączonym z obchodami 194 rocznicy utworzenia najstarszej w Polsce stadniny koni.

21 GRUDNIA

Spotkania opłatkowe

Starosta bialski Tadeusz Łazowski uczestniczył w spotkaniach wigilijnych z funkcjonariuszami SG w Terespolu, a następnie z dyrekcją, personelem i wychowankami Domu Dziecka w Komarnie.

22 GRUDNIA

Spotkanie opłatkowe w WTZ

22 grudnia Tadeusz Łazowski – starosta bialski uczestniczył w dwóch spotkaniach wigilijnych, które odbyły się w Międzyrzeczu Podlaskim. Najpierw spotkał się z uczestnikami, pracownikami Warsztatu Terapii Zajęciowej w Międzyrzeczu. Następnie udał się do szpitala powiatowego, by tam złożyć świąteczne życzenia dyrekcji oraz pracownikom tej powiatowej jednostki.

23 GRUDNIA

Spotkanie wigilijne w Starostwie

Na sali konferencyjnej Starostwa Powiatowego w Białej Podlaskiej odbyło się spotkanie pracowników urzędu. W imieniu Zarządu Powiatu życzenia zebranym pracownikom złożył wódcarz powiatu Tadeusz Łazowski – starosta bialski.

29 GRUDNIA

Jubileusz 35- lecia

Jubileusz 35- lecia 29 grudnia 2011 roku świętował Związek Piłki Nożnej w Białej Podlaskiej. Podczas spotkania, które odbyło się na sali konferencyjnej LUV w Białej Podlaskiej, zasłużonym działaczom piłkarskim wręczono medale i wyróżnienia. Jednym z wręczanych medali był medal „Zasłużony dla Powiatu” wręczany przez Jana Bajkowskiego – wicestarostę bialskiego.

Bożonarodzeniowe kartki ze Studzianki

Stowarzyszenie Rozwoju Miejscowości Studzianka rozstrzygnęło ogłoszony w listopadzie 2011 roku konkurs plastyczny na najpiękniejszą kartkę bożonarodzeniową. Celem konkursu było przybliżenie i zainteresowanie dzieci i młodzieży tradycją związaną z Bożym Narodzeniem, rozwijanie wyobraźni plastycznej, prezentacja oraz popularyzacja twórczości dziecięcej, upowszechnienie kultury plastycznej oraz stworzenie możliwości powszechnego udziału dzieci i młodzieży uzdolnionej w dziedzinie sztuk plastycznych w konfrontacji z rówieśnikami. Konkurs był adresowany do osób w 6 kategoriach wiekowych. Teren zamieszkania uczestnika konkursu był nieograniczony. Na konkurs wpłynęło 297 kartek z województwa lubelskiego i podkarpackiego. W pracach nad oceną kartek bożonarodzeniowych brała udział Komisja Konkursowa w składzie: Mariusz Max Maksymiuk (media), Anna Lesiuk (oświata), Ewa Rafałko (dyplomowany grafik) i Mateusz Olichowicz (uczeń gimnazjum). Podczas oceny zwracano uwagę na staranność, estetykę wykonania prac. Ważnym elementem była też ocena samodzielności wykonanej pracy oraz zapisy regulaminu. Niestety część prac nie była zgodna z regulaminem konkursu (m. in. technika płaska prac). W części prac były powklejane gotowe elementy lub wydruki komputerowe. Nagrodzone prace w formie skanu zostały umieszczone na stronie www.studzianka.pl

Kategoria I 5-6 lat (łącznie 53 prace)

- Miejsce I – Dominika Olaszewska Samorządowe Przedszkole w Drelowie;
- Miejsce II – Natalia Szaroń Samorządowe Przedszkole w Drelowie;
- Miejsce III – Julia Szweda Przedszkole Samorządowe w Białej Podlaskiej opiekunowie Edyta Pawlukiewicz, Ewa Marczuk;
- Wyróżnienie: Zuzanna Latek i Karolinka Syc Przedszkole Samorządowe w Białej Podlaskiej opiekun Dorota Puczka, Mariola Makaruk;
- Magdalena Pawłowska Szkoła Podstawowa w Grabanowie;
- Bartek Matejek Szkoła Podstawowa w Rogoźnicy;
- Kamil Zygmunt Samorządowe Przedszkole w Drelowie;

Kategoria II klasa I-III – (łącznie 95 prac)

- Miejsce I – Natalia Wójcik Zespół Szkół Pogwizdów Nowy Zaczernie opiekun Bożena Sobek;
- Miejsce II – Aleksandra Wąsik, Martyna Kiekoń, Karolina Rząsa, Wojciech Micak, Zespół Szkół Pogwizdów Nowy Zaczernie opiekun Bożena Sobek;
- Miejsce III – Maciej Golba (Studzianka);
- Nikolettta Mościbrocka Szkoła Podstawowa nr 3 w Białej Podlaskiej opiekun Małgorzata Matusz;
- Wyróżnienie – Martyna Rozwadowska nr 6 Szkoła Podstawowa w Studziance opiekun Wiesława Kobrzyńska;
- Patrycja Kuźmiuk nr 1 i Izabela Zaleszczyk nr 2 Szkoła Podstawowa w Motwicy;

Kategoria III klasa IV-VI – (łącznie 85 prac)

- Miejsce I – Paulina Białecka Szkoła Podstawowa nr

- 2 w Białej Podlaskiej opiekun Marzena Majchrzak;
- Miejsce II – Błażej Golec Zespół Szkół w Białce k. Radzyna Podlaskiego opiekun Grażyna Hankiewicz;
- Mateusz Pyl Szkoła Podstawowa w Białej Podlaskiej opiekun Maria Niedzwiedz;
- Miejsce III – Aneta Nicyporuk Szkoła Podstawowa w Białej Podlaskiej opiekun Marzena Majchrzak;
- Wyróżnienie – Dominika Golba Szkoła Podstawowa w Studziance;
- Iza Skiba Zespół Szkolno-Przedszkolny w Turobinie powiat biłgorajski;
- Dominika Majczyna Zespół Szkół w Białce k. Radzyna Podlaskiego opiekun Grażyna Hankiewicz;
- Maria Antoniewicz MOK Biała Podlaska, Koło Plastyczne KRESKA instruktor Renata Sobczak;

Kategoria IV gimnazjum (51 prac)

- Miejsce I – Zuzanna Bandzarewicz Publiczne Gimnazjum im. Władysława Reymonta w Ciciborze Dużym;
- Aleksandra Niewęglowska Zespół Szkół w Białce k. Radzyna Podlaskiego opiekun Grażyna Hankiewicz;
- Miejsce II – Katarzyna Kęcka Zespół Szkół w Białce k. Radzyna Podlaskiego opiekun Grażyna Hankiewicz;
- Karolina Chrół Gimnazjum im. Unitów Podlaskich w Łomazach;
- Miejsce III – Weronika Skabek Młodzieżowy Dom Kultury im. Marii Konopnickiej w Krasnymstawie opiekun Agnieszka Żuk-Słabek;
- Wyróżnienie – Monika Anklewicz Koło Młodych Odkrywców w Witulinie;
- Milena Józwiak Młodzieżowy Dom Kultury im. Marii Konopnickiej w Krasnym-

stawie opiekun Agnieszka Żuk-Słabek;

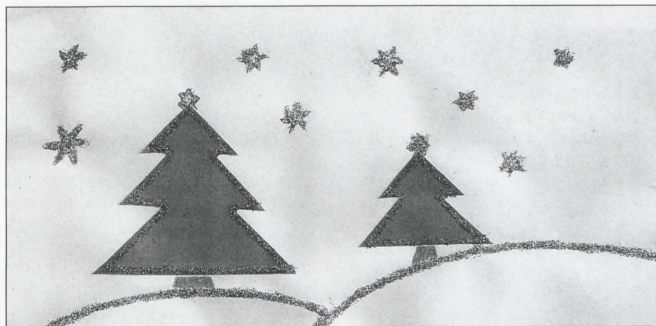
Kategoria V szkoła ponadgimnazjalna – (13 prac)

- Miejsce I – Edyta Niepogodzińska Europejskie Centrum Kształcenia i Wychowania w Roskoszy OHP opiekunowie Katarzyna Deneko, Olga Prudaczuk;
- Miejsce II – Damian Derlukiewicz Europejskie Centrum Kształcenia i Wychowania w Roskoszy OHP opiekunowie Katarzyna Deneko, Olga Prudaczuk;
- Miejsce III – Magdalena Zduńska Europejskie Centrum Kształcenia i Wychowania w Roskoszy OHP opiekunowie Katarzyna Deneko, Olga Prudaczuk.

Gratulujemy wszystkim laureatom. Dziękujemy za tak liczny udział w konkursie. Opiekunom plastycznym i rodzicom uczestników dziękujemy za ukierunkowanie, zaangażowanie i zmobilizowanie podopiecznych do wzięcia udziału w konkursie. Cieszymy się, że są ludzie, którym nie jest obojętny rozwój dzieci i młodzieży, dla których jest to jedna z dróg rozwoju oraz samo-realizacji. Idea ożywienia działalności wśród młodego pokolenia jest dla nas bardzo ważna. Dzięki tym działaniom dostrzegamy, że organizowanie przez nas tego typu przedsięwzięć w przyszłości jest bardzo potrzebne.

Łukasz Węda

Bialski poeta Ireneusz Wagner

Ireneusz Wagner urodzony w 1964 roku w Białej Podlaskiej, uczęszczał do Zespołu Szkół Zawodowych nr 2 w Białej Podlaskiej, z zawodu jest drukarzem. Poeta, prozaik, animator kultury, eseista, twórca Teatru Przestrzeni Nierealnej. Swoją nieślabnącą przygodę z poezją, twórcą rozpoczął za namową nauczycielki języka polskiego Marii Sokołowskiej – Olęder. Zadebiutował w 1984 roku w almanachu Grupy Poetyckiej „Maksyma”. Natomiast debiut indywidualny miał w 1991 roku. Ireneusz Wagner od 27 lat pisze wiersze. Ale nie tylko. Wystawił kilkanaście spektakli teatralnych i poetyckich, ostatni dwa lata temu – „Śmierć Clocharda”, na podstawie którego poeta tworzy scenariusz filmowy. Zaprezentował kilkanaście performance’ów. Nagrał płytę, na której czyta swoją poezję. Płyta miała swoją promocję dwa lata temu w Empiku. Obecnie pracuje jako kelner, choć wcześniej pracował w Osiedlowym Domu Kultury przy ulicy Zygmunta Augusta w Białej Podlaskiej oraz był na stażu w bialskiej Bibliotece Pedagogicznej. Ireneusz Wagner z powodzeniem prowadzi spotkania i wykłady literackie w swoim regionie, jak i na terenie całej Polski. Jest prezesem Klubu Literackiego Maksyma przy Klubie Kultury Piast w Białej Podlaskiej, w którym prężnie się udziela. Ma również na swoim koncie kilkanaście opracowań poetyckich do książek i gazet literackich oraz wstępów do tomików poetyckich. Jest laureatem Ogólnopolskiego Konkursu Literackiego im. J. I. Kraszewskiego w poezji i prozie. Otrzymał także prestiżową Białą Nagrodę Kultury im. Anny z Sanguszków Radziwiłłowej za całokształt twórczości artystycznej oraz aktywną działalność na rzecz bialskiego środowiska literackiego. W 2009 roku obchodził 25-lecie swojej pracy twórczej. Aktywnie uczestniczył w pracach redakcyjnych wydawnictwa „Jeszcze Jedna”. Jest pomysłodawcą i redaktorem kwartalnika literacko-artystycznego „Nowa Maksyma”.

Teraz nadarzyła się kolejna okazja, by spotkać się z twórczością Wagnera. Wszystko za sprawą wydanego po kilku latach przerwy nowego tomu poetyckiego pt. „Jedwabny Ocean”.

Tom poezji „Jedwabny ocean” składa się z ponad setki wierszy oraz fragmentów prozy Istnienia jak i opowiadania Zbrodnia. Tom ilustrowany jest zdjęciami autora z lat

młodzieńczych. Za zachętę do przeczytania niech posłużą słowa Urszuli Gierszon ze wstępu – Wszystkie obrazy poetyckie w zbiorze Wagnera buduje wyobraźnia i nieprzeciętna wrażliwość. Między człowiekiem i poezją, która bywa w tych wierszach podmiotem, chwilami można postawić znak równości. Ontologiczne rozdarcie, doświadczenia duchowe człowieka balansującego pomiędzy życiem a poezją, naturą a kulturą, snem a jawą, doczesnością i niepoznaniem; paradoks „ja” indywidualnego i wspólnego – to wszystko dotyka świadomego swego istnienia poetę.

Wiersze zaprezentowane w tomiku pochodzą głównie z lat 2002 – 2011, choć najstarszy utwór pochodzi z 1995 roku. Poezja Ireneusza Wagnera bardzo często ociera się o zagadnienia metafizyczne, można ją określić jako poezję aksamiitną. Jednakże nie oznacza to wygładzonych fraz i gładkich ogólników. Choć Wagner jest już dojrzałym twórcą, o czym można się przekonać w jego najnowszym tomie, gdzie zrezygnował już z jawnie buntowniczej postawy tak dobrze charakteryzującej go jeszcze parę lat temu, o czym zresztą sam podmiot liryczny pisze w jednym z wierszy – Wyrzuciłem z szafy bluzę z podobizną Che Guevary – to jednak zachował pazurek zadziorności. Dla osób znających

twórczość poety, obecny tomik będzie miłym zaskoczeniem, pomimo aksamiitności jego wierszy, dalej jest on literatem nawiązującym swoim stylem do poetów tragicznych. Twórca ukazuje w nim siebie poprzez podmiot liryczny jako rozważnego i roztropnego, z jednej strony pogodzonego z życiem, które posiada, a z drugiej wciąż walczącego o zmianę. O ciągłą zmianę, nie wyłącznie siebie, ale i uwrażliwienie innych na szeroko rozumiane piękno. Nie tylko to estetyczne, ale także to w sztuce, literaturze, kinematografii, muzyce. Czytając „Jedwabny ocean”, zostajemy zabrani w wyśmakowaną podróż, w której zaobserwujemy

różne stany egzystencjonalne, emocjonalne i esencjonalne. Rozdarcie między tym, co materialne i niematerialne, między sacrum a profanum. Dociekania co do naszego sensu i celu istnienia oraz próby zrozumienia otaczającego nas świata. Zaobserwujemy jak Ireneusz Wagner po raz kolejny w swojej twórczości przekracza granice artystycznego poznania, definiuje rzeczywistość, wartości, idee, jak stara się dotrzeć do źródeł niedosytu i niepokoju towarzyszącego każdemu z nas. Doświadczymy przejmiania, ale i narodzin na nowo. Taką jest twórczość zawarta w tomie „Jedwabny ocean”, niedająca się łatwo zaszufladkować, ująć w ramy, często sprzeczna z samą sobą. Gdy już nam się wydaje, że zrozumieliśmy, na kolejnych kartkach dostajemy zaprzeczenie tegoż zrozumienia. Wagner tworzy wieloznacznie, wielowymiarowo. Nie na jednej płaszczyźnie, ale jednocześnie na kilku. Czasem jego poezja może wydawać się trudna w odbiorze, ale wypływa to z jego życia i doświadczeń, które nie były proste, tak jak i życie i doświadczenia każdego z nas.

Najnowszy tomik bialskiego twórcy można nabyć poprzez Klub Kultury Piast mieszczący się przy ulicy Spółdzielczej w Białej Podlaskiej. Wystarczy zgłosić się do sekretariatu, jeżeli nie będzie go na stanie, na pewno zostanie dostarczony wraz z osobistą dedykacją od autora.

Hubert Laszuk

Bajkowe przedstawienie

Dwie premierowe etiudy teatralne zaprezentowali najmłodsi uczniowie Szkoły Podstawowej im. św. Królowej Jadwigi w Terespolu podczas swojego pierwszego publicznego występu dla społeczności szkolnej oraz rodziców. Dzieci od września uczestniczą w zajęciach rozwijających zainteresowania uczniów szczególnie uzdolnionych muzycznie i aktorsko odbywających się w ramach projektu „Indywidualizacja procesu nauczania i wychowania uczniów klas I-III szkół podstawowych w mieście”. Maluchy znakomicie wcieliły się w bajkowe postacie zarówno w przedstawieniu „Sen Jasia”, jak również „Śpiąca Królewna”. Niewątpliwymi atutami występu były wesołe piosenki zaśpiewane przez najmłodszych oraz piękne, kolorowe stroje, które bez wątpienia pomogły wczuć się małym aktorom w odgrywane przez nich role. Przedstawienia przygotowane zostały przez nauczycielki prowadzące zajęcia Edytę Krzemińską oraz Elżbę Łańską. Teatral-

ne popołudnie zakończyło występ koła teatralnego, którym opiekuje się nauczycielka języka polskiego Barbara Badalska. Starsi uczniowie szkoły podstawowej zaprezentowali najpopularniejsze utwory Jana Brzechwy.

Kamila Korneluk

Szkolne kołędowanie

Boże Narodzenie to szczególny czas, w którym ludzie pragną być lepsi. Młodzież z Liceum Ogólnokształcącego im. Władysława Zawadzkiego w Wisznicy święteczną atmosferę poczuła już 22 grudnia 2011. Wtedy to odbył się w liceum bożonarodzeniowy apel, na którym można było zobaczyć kabarety i wysłuchać kołód w nowych aranżacjach. Dziewczeta uzdolnione muzycznie: Dorota Krać, Magdalena Babicz, Natalia Skurska,

Anna Parulska, Agnieszka Derlikiewicz, Paulina Linkiewicz pięknie wykonały kołedy, zaś chłopcy: Hubert Goławski, Mateusz Jaszczuk, Karol Szot, Michał Szaniawski oraz Bartek Goławski zaprezentowali swoje talenty aktorskie. Były zarówno łzy wzruszenia jak i radości. Na zakończenie Pani Dyrektor Monika Władczuk – Pakuła wszystkim zgromadzonym złożyła świąteczne życzenia.

Agnieszka Karpiuk

Kołędować Małemu

19 i 20 grudnia na specjalnych apelach rozstrzygnięty został konkurs „Kołędować małemu” po raz pierwszy zorganizowany przez Elżbietę Kuczyńską i Wioletę Czerko, nauczycielki Zespołu Szkół Publicznych nr 1 im. św. Królowej Jadwigi w Terespolu.

Pomysłodawczyni zaznaczały, że celem konkursu jest wytworzenie świątecznej atmosfery w szkole, podtrzymanie tradycji wspólnego kołędowania, ale również zintegrowanie uczniów w pracy nad jednym projektem.

W konkursie udział wzięli uczniowie klas IV-VI szkoły podstawowej oraz gimnazjaliści. Przedstawiciele klas wcześniej wylosowali tytuł kołedy, którą mieli za zadanie przygotować. Uczniowie bardzo poważnie potraktowali ten konkurs, wiele klas wykonywało utwór przy własnym akompaniamencie. Okazało się, że niezwykle umuzykalnieni są zarówno młodsi, jak i starsi uczniowie, którzy wzruszali śpiewem oraz grą na instrumentach.

W kategorii szkoła podstawowa najlepsza okazała się klasa V a, zaś w gimnazjum zwyciężyła IIB, która dodatkowo wystąpiła w strojach kołędników. Zwycięzcy oraz wszyscy uczestnicy konkursu otrzymali dyplomy i słodkie upominki, najlepsze dodatkowo bardzo dobre oceny z języka polskiego, religii oraz muzyki.

Kamila Korneluk

„Przybieżeli do Betlejem”

Jak piękne i wzruszające są polskie kolędy oraz pastoralki, przekonali się zgromadzeni na świątecznym koncercie „Wieczór Kolęd”, który po raz czwarty odbył się w Zespole Szkół Publicznych nr 1 im. św. Królowej Jadwigi w Terespolu. 22 grudnia uczniowie, nauczyciele, ale także rodzice oraz mieszkańcy miasta przez ponad dwie godziny uczestniczyli w wyjątkowym widowisku, pełnym świątecznych akcentów. W szkole unosił się zapach choinek, a sala gimnastyczna oświetlona kolorowymi lampami i świeczkami, z małym żłobkiem ukrytym wśród zielonych drzew, stała się na ten wieczór niezwykle nastrojowa.

Spotkanie rozpoczął dyrektor szkoły Zenon Iwanowski powitaniem zebranych oraz zaproszeniem do wspólnego kolędowania. Pierwsi wystąpili najmłodsi w tradycyjnych Jasełkach. Uczniowie znakomicie wcielili się w powierzone im role, dodatkowo zachwycając pięknym wykonaniem kolęd przy akompaniamencie zespołu muzycznego prowadzonego przez nauczyciela muzyki Piotra Skolimowskiego. Niewątpliwym atutem przedstawienia były także świetnie dobrane stroje. W Jasełkach wystąpili uczniowie II a doskonale przygotowani przez wychowawczynię Beatę Wolczyk. Bardzo dobrze zaprezentowały się dzieci należące do koła teatralnego prowadzonego przez Elżbę Lańską oraz Edytę Krzezińską. Wystrój w czerwono, jak mali pomocnicy Mikolaja, uczniowie wzruszyli publiczność radosnymi świątecznymi piosenkami. Także występ zespołu instrumentalnego, w którym grają dzieci z Białorusi oraz terespolskiej Jedyńki, wywarł ogromne wrażenie na słuchaczach. Wyjątkowo pięknie rozbrzmiewały dźwięki akordeonu, fletu czy bałajki.

Podczas świątecznego konkursu wystąpiły także klasy, które zwyciężyły w pierwszym szkolnym konkursie kolędniczym. Wieczór zakończył się bardzo ciekawym przedstawieniem, nowatorską wersją tułaczki Maryi i Józefa w poszukiwaniu schronienia w XXI wieku. Odwiedzając kolejne domy, młodzież odsłoniła różne oblicza współczesnych rodzin, które dopiero

narodziny Jezusa obudziły z zakałania, w którym żyły. W głównych rolach oglądaliśmy uczniów klasy II B gimnazjum, przygotowanych przez p. Mariannę Rudczyk. Podczas przedstawienia wyjątkowe kolędy i piosenki świąteczne wykonały solistki przygotowane przez Piotra Skolimowskiego, który przygotował całą oprawę muzyczną koncertu.

Wieczór Kolęd zorganizowała Anna Warakomska, pomysłodawczyni koncertu, przy współpracy z nauczycielami: Kamila Korneluk, Anną Klim, Anną Roguską, Edytą Drobysz, Anną Szamuk, Dorotą Denis oraz Elżbietą Kuczyńską.

Tradycyjnie już słuchając kolęd można było poczęstować się ciastem upieczonym przez nauczycieli oraz zakupić świąteczne ozdoby na kermaszu.

Świąteczny koncert dowiódł, że warto celebrować piękne polskie tradycje, do jakich niewątpliwie należy wspólne kolędowanie. To była także doskonała okazja, aby przekonać się, jak wyjątkowo uzdolnieni są uczniowie terespolskiej Jedyńki.

Kamila Korneluk

Nagrody dla młodych sportowców

W tym roku gospodarzem uroczystości Współzawodnictwa Sportowego Szkół Powiatu Bialskiego było Liceum Ogólnokształcące w Wisznicach. Przybyłych na uroczystości powitała Monika Władczuk – Pakuła – dyrektor LO w Wisznicach. Część oficjalna uroczystości przeplatana była skeczami w wykonaniu wisznickiej młodzieży. Najważniejszym punktem uroczystości było podsumowanie osiągnięć sportowych szkół oraz wręczenie pucharów i dyplomów. Wyróżnienia (listy gratulacyjne) starosty powiatu bialskiego nauczycielom za wyniki sportowe w finałach wojewódzkich otrzymali: Lubański Wojciech z SP 3 Międzyrzec Podl., Domitrz Dariusz SP Konstantynów, Jakuszek Grzegorz z PG 1 Terespol oraz dyrektorzy: Dorota Woźny ze Szkoły Podstawowej w Grabanowie, Mirosław Kot – dyrektor Zespołu Szkół Sportowych Nr 3, Krzysztof Adamowicz-dyrektor Liceum Ogólnokształcącego w Międzyrzeczu Podlaskim. Podczas uroczystości Tadeusz Łazowski – starosta bialski wręczył również medale „Zasłużony dla Powiatu Bialskiego”. Otrzymał je nauczyciele wychowania fizycznego, którzy osią-

gają z młodzieżą sukcesy sportowe. Mirosław Szpyruk, Marek Czech, Dariusz Domitrz, Andrzej Kulupa, Wojciech Lubański, Kazimierz Mróz, Artur Wiśniewski.

Nagrody starosty otrzymali:

Krystyna Pucer – nauczyciel LO w Terespolu, Marek Czech – nauczyciel SP w Rossoszu, Dariusz Domitrz – nauczyciel SP w Konstantynowie, Andrzej Korbał – nauczyciel LO w Terespolu, Wojciech Lubański – nauczyciel ZS w Międzyrzeczu Podlaskim
Podsumowanie współzawodnictwa – szkoły podstawowe do 100 uczniów: I miejsce SP Grabanów – 440 pkt. II miejsce SP Cicibór Duży – 380 pkt III miejsce SP Woskrzenice Duże – 340 pkt IV miejsce SP Sosnówka – 310 pkt V miejsce SP Nr 2 Terespol – 260 pkt VI miejsce SP Kijowiec – 210 pkt
Podsumowanie współzawodnictwa – szkoły podstawowe powyżej 100 uczniów: I miejsce SP Nr 3 Międzyrzec Podl – 1580 pkt. II miejsce SP Nr 1 Terespol – 1330 pkt. III miejsce SP Konstantynów – 1260 pkt. IV miejsce SP Nr 2 Międzyrzec Podl – 840 pkt. V miejsce SP Kodeń – 760 pkt. VI miejsce SP Wisznice – 590 pkt.

Podsumowanie współzawodnictwa – Gimnazjada: I miejsce Gimnazjum Sportowe Nr 3 Międzyrzec Podl – 1620 pkt. II miejsce Publiczne Gimnazjum Nr 1 Terespol – 1320 pkt. III miejsce Publiczne Gimnazjum Nr 1 Piszczac – 1200 pkt. IV miejsce Gimnazjum Konstantynów – 920 pkt. V miejsce Publiczne Gimnazjum Nr 2 Międzyrzec Podl – 860 pkt. VI miejsce Publiczne Gimnazjum Stawatycze – 720 pkt.
Podsumowanie współzawodnictwa – Licealiada: I miejsce Liceum Ogólnokształcące w Międzyrzeczu Podl – 1670 pkt. II miejsce Liceum Ogólnokształcące w Wisznicach – 995 pkt. III miejsce Liceum Ogólnokształcące w Terespolu – 815 pkt. IV miejsce Zespół Szkół Ekonomicznych w Międzyrzeczu Podl. – 760 pkt. V miejsce Zespół Szkół w Małaszewiczach – 680 pkt. VI miejsce Zespół Szkół w Janowie Podlaskim – 590 pkt. VII miejsce ZS CKR w Leśnej Podlaskiej – 520 pkt. VIII miejsce Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Międzyrzeczu Podl – 320 pkt.

Wyróżnienia dla Orlika Rossosz

13 grudnia w lubelskiej hali Globus odbyło się podsumowanie dwóch edycji konkursu na najlepszą inicjatywę z zakresu upowszechniania kultury fizycznej i sportu wśród dzieci i młodzieży w środowisku wiejskim ogłaszanej przez Ministerstwo Sportu i Turystyki. ULPKS „Orlik” Rossosz został podwójnie wyróżniony za organizację w 2010 roku Grand Prix Powiatu Bialskiego w tenisie stołowym, oraz Mistrzostw Powiatowego Zrzeszenia LZS w piłce nożnej mężczyzn – rok 2011. Wacław Hurko – Z-ca Przewodniczącego Rady Głównej Krajowego Zrzeszenia LZS, oraz Józef Poterucha Przewodniczący Rady Wojewódzkiej Lubelskiego Zrzeszenia LZS złożyli na ręce Marka Czecha Prezesa „Orlika” okolicznościowe puchary. Warto podkreślić, że „Orlik” jest po raz trzeci z rzędu laureatem tego ministerialnego konkursu.

Prezentacje Literackie

PODLASKIEGO KWARTALNIKA KULTURALNEGO

Nr 33 (redakcja mig; informacja@mbp.org.pl)

Andrzej Wilbik

(Biała Podlaska)

Fraszki

Biały obrazek
idzie skwerem
takie ciało
aż w Kraszewskim
coś zadrgało

Krótką charakterystyką
straszenie chytra
i przebiegła
oraz w modłach
bardzo biegła

Sławny poeta
same
zawiłe skojarzenia
nikt nie pojmuje
każdy docenia ...

O telewizji
energia go
rozpiera ...
a żona „księdza Mateusza”
wybiera

O niezawodnym
miała
kochanków - las
pozostał jeden - czas!

Z nim może
żona wybacz
gdy mąż z prezesem
... się zatacza

Chwalipięta
chepił się kogut
że przeleci góry
a przecież wiadomo
może tylko kury

Wierszyk ekologiczny
co człowiek naświni
żadne zwierzę nie uczyni
nawet sam zamieni się
w śmieć
byleby mieć

O blokowych trunkowcach
największa dla nich atrakcja
w piwniczce konspiracja ...

Sprawiedliwe ptaki
u nas park nieduży
od gawronów - aż się chmurzy
taki ... nie wybiera
ozdobi ... nawet premiera

Równy dziadzio
znam przypadek:
pije wnuczek
stawia dziadek

Refleksja białczanina
Biała pięknieje
ulicami miasta
szkoda że kieszeń
do niej nie dorasta

Sprawiedliwość czasu
wszystko przeminie
... i ludzie
... i świnię

Poradnikowy kochanek
technikami
przymierzał się do żony
lecz szybko klasyką
został uśpiony

Wytłumaczyła
żona urodziła murzynka
mąż groźnie zdziwiony
ona uspakaja:
pamiętasz? ... byłeś opalony

Kuracja
choruje na rzeczy
- komornik go leczy

Waga świąt
troszkę się oddają
- modłom

potem – trunki
jadła ogrom

Listopadowa biesiada
pijemy wodę
pod dachem nieba
powietrze wilgotne
zapitki nie trzeba

Przeliczyła się
uciekała
żeby złapał
a on
się zasapał

Aforyzmy

*
poeta to taki facet niedorobiony
bo inni to się dorabiają

*
być świnią
to taka ludzka rzecz

*
odkąd kopnięty
to i idzie z prądem

*
życie bez drobnych szaleństw
nienormalne

*
najgorsza wysiadka
z miłości pociągu

*
chwalił się tysy
że ma problem z głową

*
szczęście to trzeba sobie
wyfilozofować

*
taki piękny ogród kobiet;
tylko się zasadzić!

*
chwile zapomnienia
pamięta się latami

*
mówił powoli
by między słowami
diabeł się zmieścił

Z „Podlaskim Kwartalnikiem Kulturalnym” ... w podróży

*
nieugięty bywa
... pogięty

*
bardzo niezdrowo
nic ze zdrowiu nie robić

*
utopił się
we własnych słabościach
a tak dziarsko płynął

*
Bóg nie jest biurokrata
- wiele dróg prowadzi do niego

*
kobieta jest jak kosmos
- całego nie przelecisz

*
kryzys ... wszystko stoi
tylko mężczyźni jacyś opadnięci

*
atak miłości jest jak
każdy atak
- trzeba napierać

*
wpuść zającą do kapusty
to ci narobi bigosu

*
Super ubrana piękność
- klasa na klasie

*
stuknęło ileś tam mu lat
.. i chodzi stuknięty

*
myśli tak chodziły po głowie
że poczuł się zdeptyany

*
marzeniem
marzenia nie zrealizujesz

*
co to za artysta
gdy radzi sobie materialnie?

Ostatni tegoroczny numer kwartalnika (4/2011) wziąłem tym razem ze sobą w podróż. Zajrzałem doń, ot tak, od niechcenia, no i tym razem już nie przysypiałem. Lekturę zacząłem od artykułu, widniejącego w spisie treści jako pierwszy. To szkic Walentyny Gorbaczewskiej z Brześcia na temat twórczości Olgii Tokarczuk. Ze wstydem muszę przyznać, iż niewiele wcześniej wiedziałem o tej znakomitej pisarce. Tak więc, zainspirował mnie ten artykuł do poszukiwań, grzebania w Internecie ... A zresztą, przeczytajcie sami, a zrozumiecie.

Kolejny materiał to opowieść o dywersyjnej akcji partyzantów Armii Krajowej w okolicy miejscowości Borki-Kosy na niemiecki pociąg wojskowy. Muszę przyznać, iż mocno wciągnęła mnie ta historia, tym bardziej, że znam okolice, gdzie przeprowadzona była owa akcja. To raz, a dwa hm ... co tu dużo mówić, po prostu sensacja, no i wpływ oglądanego ostatnio serialu Czas honoru. Dalej, wraz z Romanem Pieńkowskim, autorem artykułu i niezmiernie klimatycznych ilustracji, przysiliłem się do minionego, czyli tyknałem sporą dawkę sentymentu do minionych lat. Tak jak i on, przeniosłem się w lata powojenne, bez prądu, ale za to z lampami naftowymi, lata żniw bez kombajnów, czyli w czasy mojego dzieciństwa. Coś niesamowitego!

I wreszcie to, co najbardziej pociąga mnie w Kwartalniku: „Prezentacje”. Tym razem króluje w nich debiutantka z Turowa – Anna Korólczyk. Szczególnie przypadł mi do gustu ten oto fragment wiersza (bez tytułu):

*kiedy kończy się dzień
kłękam
na ciemnym dywanie
i zaczynam spowiadać
(ciemnie ranią mi tydki
co wcale nie pomaga w skupieniu) (...)*

... i dalej. Naprawdę można popłynąć, a do tego kapitalna ilustracja, wykonana przez Arkadiusza Sawczuka, umieszczona na sąsiedniej stronie. Trochę dalej kolejne wiersze, następnego młodego poety, tym razem pochodzącego z Białej Podlaskiej Jakuba Sęczyka. Ażebym nie było

wrażenia przesytu, pomiędzy poetyckimi prezentacjami można przeczytać artykuł Joanny Sawickiej o twórczości Ryszarda Chojckiego, poety, którego cenie sobie bardzo i zawsze z dużym zainteresowaniem czytam.

Przewracam kartki ... i jest, jak zawsze bardzo ciekawy dział „Recenzje”. Zaraz trzeba wysiadać, podróż dobiega końca, a tutaj przed oczami artykuł Doroty Horoch-Goszczyckiej – charakteryzujący ostatni tomik poetycki Henryka Kozaka Chwile przed odjazdem. Nawiasem mówiąc, jedzie on także ze Mną. Świetna niespodzianka, świetny artykuł. Aż nie chce mi się wysiadać na stacji. Do której zmierzałem skracając podróż lekturą Kwartalnika.

Nie doczytałem, poprawkę więc naniósłem w drodze powrotnej. Dese rem mojej podróży, a to zawsze najbardziej zapada w pamięć, stał się artykuł Juraty Bogny-Serafińskiej Poezja która jest lekarstwem dla duszy, traktujący o tomiku Heleny Romaszewskiej W dłoniach czasu. Zgadza się z autorką artykułu, poezja Heleny Romaszewskiej jest autentycznym lekarstwem dla duszy.

Pominałem kilka artykułów. Cemu? hm ... Celowo, ot tak, żeby zachęcić was kochani do lektury.

Mirosław Chodynicki
(Terespol)

Pokazy mody ślubnej i karnawałowej oraz występ Natalii Zozuli przyciągnęły największą liczbę widzów. Prawdziwy show zrobili barmani, których stoisko było jednym z najbardziej obleganych.

Suknie, barmani i tancerze na Gali Ślubnej

Na Galę przybyły głównie pary, które w najbliższym czasie mają zamiar wziąć ślub i urządzić przyjęcie weselne. Szukały najciekawszych ofert oraz porad od firm, które na co dzień zajmują się branżą ślubną i rozrywkową. A te przygotowały wiele nagród, promocji i pokazów. Szczególnym zainteresowaniem cieszyły się popisy barmanów z Klubu Gramofon, którzy zdradzali, jak zrobić 10 drinków w dwie sekundy. Tancerze z klubu Amigo Dance zaprezentowali ekspresyjne tańce w latynoskich rytmach. Poza tym uczyli przyszłych małżonków podstawowych kroków walca angielskiego, które przydadzą się podczas pierwszego tańca weselnego. Gromkie brawa otrzymali wokaliści Chwilki – Natalia i Bartek.

Uczestnicy imprezy wypełnili prawie 600 ankiet, w których wskazywali na najciekawiej przygotowane stoisko. W głosowaniu bezapelacyjne wygrała firma dekoracyjna Carmen Flor. W nagrodę otrzymała puchar od starosty bialskiego Tadeusza Łazowskiego, patrona honorowego Gali. Spore emocje wzbudziły pokazy sukien wieczorowych i ślubnych przygotowane przez salony Bialcon, Glamour i Lanza. W przygotowanie modelek do pokazów dużo serca włożyła Katarzyna Radomińska.

Organizatorzy Gali (Prima Party & Travel, DJ Fantomasz i Podlaskie Media) zadbali także o to, by goście nie cierpieli z głodu. Bezpłatnie można było poczęstować się ciastem przygotowanym przez restaurację „Sielska” oraz wędlinami przyrządzonymi przez Zakład Przetwórstwa Mięsnego „Karol”. Specjalnym akcentem Gali była akcja charytatywna prowadzona przez Grupę Lokalnych Inicjatyw Podlaskich we współpracy z Komendą Hufca ZHO. Jej celem była zbiórka pieniędzy dla niepełnosprawnych dzieci z białskich szkół i placówek.

Organizatorzy serdecznie dziękują wszystkim, którzy aktywnie przyczynili się do przygotowań oraz

profesjonalnej obsługi Białskiej Gali Usług Ślubnych, Weselnych i Karnawałowych.

BANK SPÓŁDZIELCZY Z ŁOMAZ WŚRÓD NOMINOWANYCH DO PRESTIŻOWEJ NAGRODY

Prezes Banku Spółdzielczego z Łomaz podczas uroczystej gali odebrał z rąk Franciszka Jerzego Stefaniuka – posła na Sejm RP i przewodniczącego kapituły nominację do nagrody Orzeł Agrobiznesu. Uroczystość wręczenia nagród oraz nominacji odbyła się w Domu Literatury w Warszawie. Uroczystość wręczenia nagród uświetnił recital wielkiej gwiazdy polskiej muzyki Joanny Rawik. Nagroda została przyznana po raz pierwszy w grudniu 2001 r. Otrzymują ją firmy posiadające udokumentowany sukces rynkowy potwierdzony wynikami zleconych przez organizatora konkursu ankietowych badań konsumenckich prowadzonych w wybranych miastach. W przypadku maszyn, urządzeń, opakowań pod uwagę brane są opinie użytkowników. Nagrody i nominacje przyznaje Kapituła (przewodniczący Franciszek J. Stefaniuk) złożona z polityków zajmujących się problematyką konsumencką i rynkową marketingowców,

handlowców, specjalistów zajmujących się polityką jakości. Przy ocenie brana jest pod uwagę skuteczność wchodzenia z nowymi produktami na rynek, umiejętność prowadzenia negocjacji handlowych, sposób promocji, tworzenie wizerunku firmy przyjaznej konsumentowi i użytkownikowi, dobra współpraca z władzami samorządowymi. W każdym roku przewidziane są cztery edycje Orła Agrobiznesu. Liczba nagród jest limitowana. W każdej edycji wręczanych jest maksimum 10 nagród. Chodzi bowiem o zachowanie i utrzymanie prestiżu nagrody. Firmy posiadające udokumentowany sukces eksportowy mogą ubiegać się o Orła Euro Agrobiznesu, zaś firmy posiadające wybitne sukcesy rynkowe w kraju mogą ubiegać się o Orła Agrobiznesu Grand Prix. Za szczególne zasługi na rzecz branży rolno-spożywczej i jej otoczenia Kapituła przyznaje nagrody specjalne.

(pg)

Biały Orlik w Międzyrzecu

15 grudnia Biały Orlik przy ul. Partyzantów został otwarty i oddany do użytku mieszkańców miasta. Do końca grudnia korzystanie z lodowiska będzie bezpłatne. Na miejscu można również wypożyczyć łyżwy. Tafla lodowiska jest chłodzona specjalnym agregatem i regularnie czyszczona. Obiekt będzie

czynny do końca lutego z możliwością przedłużenia terminu, jeśli będzie zainteresowanie mieszkańców i sprzyjająca aura. Po sezonie lodowisko zostanie zdemontowane i złożone na terenie miasta do następnej zimy.

Lodowisko zostało zamontowane na boisku wielofunkcyjnym komplek-

Świątecznie w kinie „Sława”

21 grudnia w międzyrzeckim kinie Sława zapanował świąteczny nastrój. W holu odbywał się kiermasz ozdób świątecznych, a na scenie jasełka i występy. Na kiermaszu można było nabyć wykonane różnymi technikami bombki, łańcuchy, stroiki świąteczne i kolorowe kartki. Wykonali je wychowankowie i instruktorzy Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego, uczestnicy Warsztatu Terapii Zajęciowej w Międzyrzecu Podlaskim, Szkoła Podstawowa nr 3, Miejski Ośrodek Kultury, Szkoła Podstawowa nr 2

i Szkoła Podstawowa w Polskowlu. Wybór ozdób był spory, a ceny niskie. Nie brakowało oglądających i kupujących. W ciągu kilku godzin rozeszły się wszystkie wystawione na sprzedaż rzeczy. W Koncercie Świątecznym, na scenie można było podziwiać spektakle jasełkowe w wykonaniu Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego oraz uczniów z Polskowlu. Młodsza grupa teatralna „13” zaprezentowała kilka skeczy o tematyce świątecznej i mikołajkowej, a starsza grupa teatralna wystąpiła w opowieści opartej na fragmencie tekstu ks. Jana Twardowskiego. Można było podziwiać „Sezamki” w roli aniołków i tancerzy Klubu Tańca Towarzyskiego Iskra w mikołajkowych czapkach.

su „Orlik 2012” przy Szkole Podstawowej Nr 2. Ma powierzchnię 15 m na 30 m i taflę lodową o grubości do 7 cm. Bezpieczeństwo korzystania z lodowiska zapewniają wysokie na 1,2 m bandy oraz ułożony przy tafli lodowiska i budynku sanitarno-szatniowym antypoślizgowy gumowy chodnik. Koszt lodowiska to 420 tys. zł. Połowę tej kwoty, czyli 212 tys. zł to dofinansowanie z Ministerstwa Sportu i Turystyki.

Mikołajkowy Turniej Szachowy

4 grudnia uczniowie szkół podstawowych spotkali się na Mikołajkowym Turnieju Szachowym w międzyrzeckim Zespole Placówek Oświatowych nr 3. Przy szachownicach zasiadło 41 młodych szachistów z powiatu łosickiego, włodawskiego i z Międzyrzecza. Zawody rozegrano na dystansie 7 rund po 30 minut dla zawodnika systemem szwajcarskim. Pierwsze cztery miejsca w turnieju wywalczyli zawodnicy MUKS „Gambit” w Międzyrzeczu Podlaskim. Zwyciężył dziewięcioletni Paweł Węgrzyniak, przed ośmiolatkami – Patrycją Wasz-

czuk i Danielem Łosickim. Czwarte miejsce zajęła Dominika Węgrzyniak. Pod koniec turnieju, nieoczekiwanie pojawił się Święty Mikołaj, który wręczył wszystkim uczestnikom turnieju paczki i dyplomy, a zwycięzcom – puchary, medale i nagrody rzeczowe. Mikołajkowy turniej zorganizował po raz pierwszy Międzyszkolny Uczniowski Klub Szachowy „Gambit” w Międzyrzeczu Podlaskim, przy wsparciu Burmistrza Miasta i sponsorów. Turniej – Nagrody dla laureatów i upominki dla uczestników turnieju rozdał św. Mikołaj.

OSP Zawadki pomagają ubogim

Druhowie i drużyny OSP Zawadki, jako wolontariusze Świątecznej Zbiórki Żywności, postanowili zorganizować zbiórkę darów dla ubogich w międzyrzeckich marketach. Strażacy oraz zaprzyjaźniona z nimi młodzież podzielili się na grupy i ustalili dyżury w marketach. Można ich było spotkać 2 i 3 grudnia w obu międzyrzeckich Biedronkach, Lidl, Topazie i Stokrotce. Grupa wolontariuszy składała się z dwójki chłopców lub dziewczynek i strażaka lub drużyny w mundurze w roli opiekuna. – Robimy to po raz pierwszy, ale na pewno nie ostatni – mówi Albin Tomczuk, Gospodarz OSP Zawadki. Strażacy są zadowoleni z efektu zbiórki. Ludzie chętnie wrzucali do ich wózków mąkę, cukier, soki, makarony, ciastka, słodycze i wiele innych produktów. Zebrany artykułami spożywczymi postanowili wesprzeć rodziny z lokalnego środowiska. Zrobili paczki, które przekazali parafiom oraz osobiście dostarczyli potrzebującym. To nie pierwsza społeczna inicjatywa

OSP Zawadki. Druhowie wraz z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej pozyskują artykuły spożywcze z Banku Żywności, które w remizie są wydawane potrzebującym. Ponadto, co roku w ferie zimowe organizują wypoczynek dla dzieci i młodzieży.

Projekt promocyjny Międzyrzecza w piątce najlepszych

Rozdano nagrody w konkursie urzędu marszałkowskiego „Kryształowa Elka”. Strategia marki „Międzyrzec Podlaski. Wskocz po przegodę!” znalazła się w piątce nominowanych.

Na pierwszą edycję „Kryształowej Elki” wpłynęło ponad osiemdziesiąt zgłoszeń projektów promujących region, realizowanych w ciągu ostatniego roku. Jury składające się z ekspertów w zakresie marketingu terytorialnego, komunikacji społecznej i marketingowej oraz osobistości życia publicznego, przyznało pięć nominacji w pięciu kategoriach konkursowych: komunikacja marketingowa, produkt markowy, wydarzenie, strona internetowa i wydawnictwo promocyjne.

Międzyrzec Podlaski otrzymał nominację w kategorii komunikacja marketingowa. Oznacza to, że projekt naszego miasta znalazł się w piątce najlepszych.

Nagrody oraz nominacje rozdano podczas konferencji „Marka Lubelskie narzędziem rozwoju regionu”, która odbyła się w 1 grudnia na dziedzińcu Zamku Lubelskiego.

XV FORUM GOSPODARCZE W BIAŁEJ PODLASKIEJ

XV Jubileuszowe Forum Gospodarcze „Dobrosąsiedztwo 2011”

Na sali konferencyjnej Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w Białej Podlaskiej odbyło się XV Jubileuszowe forum gospodarcze „Dobrosąsiedztwo” 2011” organizowane przez Polsko-Białoruską Izbę Handlowo – Przemysłową, Białoruską Izbę Handlowo – Przemysłową, Białkopodlaską Izbę Gospodarczą i Marszałka Województwa Lubelskiego oraz starostę bialskiego Tadeu-

S.A. i białoruskim OAO Biełarusbankiem na czele, co odpowiadało zapotrzebowaniu przedsiębiorców na informacje o zmieniających się warunkach finansowania inwestycji, kooperacji i obrotów towarowych. Na wyjątkową uwagę zasługuje udział w forum korpusu dyplomatycznego Republiki Białorusi w Polsce pod kierunkiem Jego Ekscelencji Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomoc-

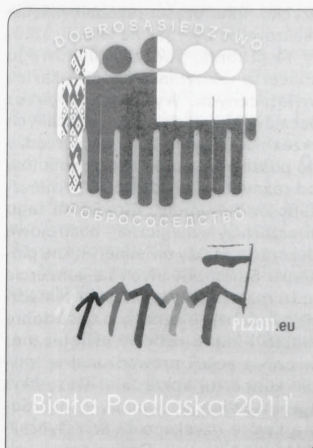
dowego Komitetu Wykonawczego Brześć. Rozmowy robocze były oparte na prezentowaniu swoich przeogromnych potencjałów – Lubelszczyzny i Rejonu Brzeskiego – partnerska współpraca w zakresie rolnictwa i gospodarki żywnościowej: Jako moderatorzy tego seminarium występowali m.in. przedstawiciele biznesu m.in. Zakładów Mięsnych „Łmeat-Łuków” Łuków (Polska) czy Kombinatu Ostro-mieczewo (Białoruś). – finansowanie polsko – białoruskiej współpracy gospodarczej i ubezpieczenie ryzyk. Drugi dzień Forum to już czas zwiedzania i praktycznej wymiany doświadczeń na polu biznesowym. Osoby zainteresowane miały okazję zwiedzić i zapoznać się z funkcjonowaniem m. in. zakładu mleczarskiego, lokalnej biogazowni, Rolno- Spożywczego Rynku Hurtowego „Elizówka” oraz zakładu produkcji urządzeń dla bioenergetyki.

(pg)

sza Łazowskiego pod honorowym patronatem Ministrów Gospodarki oraz Ministrów Rolnictwa Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Białorusi. Na bialskim forum zjawili się ponad 300 osób. Uczestnikami byli przedsiębiorcy i instytucje otoczenia biznesu, przedstawiciele władz samorządowych – gminnych, miejskich, powiatowych – które reprezentował Tadeusz Łazowski – starosta bialski i wojewódzki na czele z marszałkiem Krzysztofem Hetmanem. Przedstawiciele administracji rządowej – terenowej i centralnej, reprezentowani przez delegację Ministerstwa Gospodarki pod kierownictwem dyrektora Elżbiety Bodio, delegację Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi pod kierownictwem dyrektora Juliana Krzyżanowskiego oraz odpowiednie delegacje ze strony białoruskiej. Administrację Obwodu Brzeskiego reprezentował wicegubernator Michaił Juchimiuk, Białoruską Radę Rolników reprezentował jej przewodniczący Senator Aleksiej Skakun, a Republikańską Konfederację Pracodawców Białorusi reprezentował prezes Władimir Kariagin. W trakcie spotkania szeroko reprezentowany był polski i białoruski sektor bankowy, ubezpieczeniowy i reasekuracyjny z polskim Bankiem Gospodarstwa Krajowego

nego Viktora Gaisenaka i korpusu dyplomatycznego Rzeczypospolitej Polskiej w Białorusi pod kierunkiem Jego Ekscelencji Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Leszka Szerepki. Podczas forum odbyły się prace w grupach. Zorganizowano trzy seminaria z tematyką: – współpraca regionalna w zakresie przepływu osób, inwestycji, kooperacji oraz rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw: Tu m. in. moderatorem był, Krzysztof Hetman, Marszałek Województwa Lubelskiego i Konstantin A. Sumar, Przewodniczący Obwo-

Terespolski dar serc

„Jedna mała łza nie musi spaść, jeśli możesz coś od siebie dać”. Pod tym hasłem 14 grudnia w Zespole Szkół Ogólnokształcących nr 1 w Terespole miało miejsce podsumowanie XII edycji akcji charytatywnej „Dar Serc”. To wspólne przedsięwzięcie połączyło „serca” uczniów i nauczycieli Szkoły Podstawowej nr 2, Gimnazjum nr 2 i Liceum Ogólnokształcącego, w celu zebrania funduszy na zakup paczek żywnościowych dla dzieci i młodzieży z najuboższych rodzin z terenu miasta Terespol. Akcja rozpoczęła się 10 grudnia zbiórką produktów spożywczych w terespolskich sklepach. Kwestującą młodzieży udało się zebrać rekordową ilość darów – mieszkańcy Terespołu z wielką życzliwością odpowiedzieli na nasz apel i kosze zapelniały się szybko. Inne części przedsięwzięcia realizowane były już na terenie szkoły 14 grudnia, podczas finałowego koncertu – kiermasz ozdób i kartek świątecznych, wykonanych przez uczniów, kiermasz ciast, wykonanych przez nauczycieli, zbiórka pieniędzy do puszek oraz aukcja przedmiotów od różnych ofiarodawców – mieszkańców Terespołu. Atmosfera tego wieczoru była magiczna – nastrojowe dekoracje, efekty świetlne, piękne piosenki. Serca obecnych na koncercie ludzi rozgrzewały występy artystyczne młodzieży; można było zjeść dobre ciasto i kupić ozdoby świąteczne; w czasie aukcji prowadzonej w trakcie koncertu, sprzedano wszystkie zgromadzone przedmioty – rekordową kwotę uzyskano za artystycznie wykonaną przez E. Drobysz skrzynkę na klucze (115zł). W wyniku tegorocznej akcji zebrano w sumie 2715,94 zł. Zostały one przekazane do miejscowego oddziału Towarzystwa Pomocy im. Św. Brata Alberta.

Lucyna Nowak

Święto Misia Uszatka

„Każdy z nas miał kiedyś pluszowego misia...” - takimi słowami wicedyrektor Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 1 w Terespolu Bożenna Król (pełniąca czasowo obowiązki dyrektora placówki) powitała gości zebranych na uroczystym podsumowaniu Konkursu Plastycznego „Miś – moją ukochaną przytulanką”. Dzień Pluszowego Misia organizowany jest w Szkole Podstawowej nr 2 już od czterech lat i każdy z uczniów doskonale kojarzy datę 25 listopada z tą przyjemną akcją. Corocznie dzieci kl. I-III brały tego dnia udział w małym misiowym maratonie Filmowym, wykonywały prace o tematyce związanej ze swoimi ulubionymi przytulankami i oczywiście spędzały cały dzień w towarzystwie własnych misiów. Czasami miśki były tak pokaznych rozmiarów, że uczniowie mówili z uśmiechem: „Proszę pani, mamy dziś w klasie nowego ucznia”. Biorąc pod

uwagę fakt, że „osoba” misia jest przez niejedno dziecko traktowana z ogromnym sentymentem, nauczyciel SP nr 2 Anna Chaber postanowiła zorganizować konkurs plastyczny pod hasłem „Miś – moją ukochaną przytulanką”, skierowany do uczniów z klas edukacji wczesnoszkolnej oraz dzieci w wieku przedszkolnym uczęszczających do Przedszkola Miejskiego w Terespolu. Dzieci miały za zadanie przedstawić misia (własnego lub wymarzonego) wykorzystując dowolne techniki plastyczne. W ciągu tygodnia do szkoły wpłynęło niemal 80 pięknych, kolorowych prac.

Wręczenie dyplomów oraz nagród odbyło się dnia 30 listopada 2011 r. Na uroczystość przybyła zaproszona Dyrektor Przedszkola Miejskiego w Terespolu - Joanna Oleszczuk. Nie zabrakło także Wychowawczyń grup przedszkolnych, Rodziców dzieci, biorących udział w konkursie wraz ze swoimi młodymi

artystami. Łącznie tego popołudnia szkoła gościła około 120 osób.

Goście zebrani w Szkole Podstawowej nr 2 podczas podsumowania konkursu plastycznego: „Miś-moja ukochana przytulanka” Komisja konkursowa w składzie: Joanna Olichwirowicz, Anna Kulhawczuk oraz Anna Chaber postanowiła (w kategorii dzieci przedszkolnych) przyznać wyróżnienia za wszystkie wykonane prace. Natomiast miejsce III otrzymały następujące przedszkolaki: Martynka Czarnołęcka, Ola Sacharczuk, Zuzia Celińska, Oliwka Osipowicz, Karolina Wereniewicz, Wiktor Wakulewicz, Paweł Rafalski, Patryk Głuchowski, Damian Byszuk, Adam Chaber, Maciek Fedorczuk.

Miejsce II – Kinga Huk, Michał Nowicki, Weronika Marecka, Kasia Dołęga.

Miejsce I- Jaś Huk oraz Maciek Raszplewicz. Szczególne wyróżnienie przyznano Łukaszkowi Hukowi, który był najmłodszym (trzyletnim) uczestnikiem konkursu. W kategorii klas I-III wyróżnienia otrzymały dzieci: Adaś Marecki, Agata Korzeniewska, Jakub Sacewicz, Kacper Bogusz, Weronika Czapska, Nikola Mikitczuk, Paulina Stakanava, Patrycja Fedorowicz, Karol Guziuk, Dominik Oszypowicz, Eliza Stefaniuk. Miejsce III przyznano: Oli Sobolewskiej (kl. III).

Miejsce II przypadło ex equo: Marcie Wereniewicz (kl. II) i Dominikowi Sacewiczowi (kl.III).

Miejsce pierwsze zajęła Ola Dołęga (kl.III).

Anna Chaber, fot. Joanna Olichwirowicz, Joanna Nazaruk

UŚMIECHNIĘTE DZIECI W TERESPOLU

Organizację Dnia Uśmiechu w Szkole Podstawowej nr 2 zaproponowała Anna Chaber. Pomysł szybko się spodobał i przystąpiono do działania. 16 listopada przedstawiciele klasy III szkoły podstawowej wraz z wychowawczynią Anną Chaber oraz pedagogiem szkolnym Joanną Olichwirowicz udali się na „uśmiechnięty spacer”. Jeszcze przed wyjściem ze szkoły odwiedzili Panią Dyrektora Bożenną Król, która z dużym entuzjazmem przyjęła podarowane słoneczko i także dzieciom życzyła wiele uśmiechu. Po opuszczeniu murów szkoły

uczennice rozdawały przechodniom plakietki z wesołymi słoneczkami oraz częstowały wszystkich cukierkami. Większość spotkanych osób na widok „kolorowej brygady” reagowała bardzo sponatnicznie, chętnie zatrzymywały się i zamieniały z dziećmi kilka słów. Celem podróży była wizyta w Przedszkolu Miejskim w Terespolu, gdzie Anna Chaber przeprowadziła w trzech grupach wiekowych zajęcia integracyjne połączone z animacją „W krainie uśmiechu”. Łącznie w zabawie wzięło udział około pięćdziesięciorga przedszkolaków. Zajęcia bardzo się podobały i z pewnością nie było czasu na nudę. Dzieci wspaniale ze sobą współpracowały i obiecały, że w trwającym roku szkolnym spotkają się jeszcze niejednokrotnie. Serdeczne podziękowania należą się w tym miejscu Joannie Oleszczuk – Dyrektorowi Przedszkola Miejskiego w Terespolu,

która w przychylny sposób odniosła się do propozycji integracji dzieci z obu placówek.

Anna Chaber

Dzień Patrona w Małaszewiczach

24 listopada w Zespole Szkół im. K. Makuszyńskiego w Małaszewiczach odbył się Dzień Patrona. Tradycyjnie głównym punktem naszej uroczystości był Międzyszkolny Konkurs Recytatorski „Kornel Makuszyński – propagator dobroci, uśmiechu i wiary w człowieka”. Przybyli recytatorzy z ZS im. Orła Białego w Kobylanach, SP im. J.U. Niemcewicz w Neplach, SP nr 2 w Terespolu, SP im. M. Konopnickiej w Wólcie Dobryńskiej. Jury wsłuchiwało się bardzo uważnie w występy recytatorów, po czym przyznało: w kl. I-III: I miejsce – Patrycja Sawczuk- SP im. J.U. Niemcewicz w Neplach, II miejsce – Gabriela Kopacz- ZS im. Orła Białego w Kobylanach, III miejsce – Weronika Czapska - SP nr 2 w Terespolu; -w kl. IV-VI: I miejsce – Jowita Korbal - SP nr 2 w Terespolu, II miejsce – Aleksandra Jowik – ZS im. K. Makuszyńskiego w Małaszewiczach, III miejsce – Do-

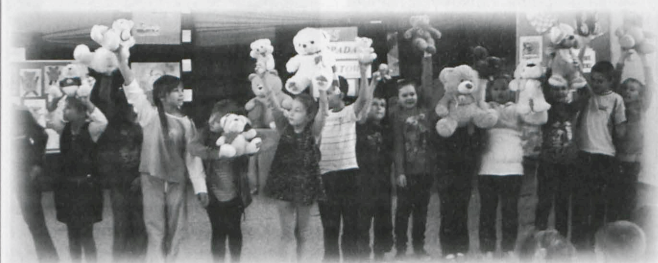
rota Gołoś – także z Małaszewicz, wyróżnienie – Paulina Biłanicz z SP nr 2 w Terespolu. Nagrodę Dyrektora Szkoły otrzymała Paulina Bazyluk z Małaszewicz, Nagrodę Publiczności Aleksandra Jowik, także z Małaszewicz. Zgromadzona na sali publiczność stworzyła wspaniałą atmosferę (brawa rozbrzmiewały wielokrotnie), za którą została nagrodzona drobnymi upominkami. Uroczystość była okazją do podsumowania konkursu plastycznego „Kornel Makuszyński – w krzywym zwierciadle”, na który wpłynęły 53 prace. Poziom konkursu był bardzo wysoki, więc wręczono wiele nagród.

Widzowie mogli także podziwiać występ uczniów klasy II naszej szkoły. Mali aktorzy przedstawili spektakl „Dzieci Kornela”. Świętowanie zakończyła andrzejkowa dyskoteka połączona z wieczorem wróżb.

Misie idą do szkoły

25 listopada uczniowie ZS im. K. Makuszyńskiego w Małaszewiczach obchodzili światowy dzień pluszowego misia. Na uroczystość zaproszone zostały Misie – każdy przyniósł swego ulubionego. Wszystkie

Misie brały udział w wyborach Misia Max i Misia Mini. Dzieci miały okazję wykazać się w małym miśowym konkursie rysunkowym i małym miśowym konkursie wiedzy. Było wiele radości, śmiechu i śpiewu. Piosenki o Misiu nucono jeszcze przez kolejne przerwy (a może i na lekcjach?). Imprezie towarzyszyła wystawa książek „Misiowe bajeczki” oraz pokonkursowa wystawa prac plastycznych „Pluszowy Miś – mój ulubiony”.

Młode talenty z Terespolu

17 listopada odbyły się już po raz piąty w Szkole Podstawowej nr 2 eliminacje szkolne Konkursu Recytatorskiego „Kornel Makuszyński – propagator dobroci, uśmiechu i wiary w człowieka”. Zgodnie z regulaminem każdy z recytatorów prezentował dwa utwory, z których jeden był dowolnie wybranym wierszem z literatury dziecięcej, natomiast drugi, fragmentem twórczości Kornela Makuszyńskiego. Uczniowie byli oceniani w dwóch kategoriach wiekowych: klasy 1-3 oraz klasy 4-6. Komisja konkursowa w składzie Anna Chaber (organizator konkursu) oraz Joanna Olichwirowicz, postanowiła przyznać w kategorii klas 1-3: miejsce I – Agacie Korzeniewskiej, miejsce II – Magdalenie Mazurkiewicz, miejsce III ex equo: Weronice Czapskiej i Oliwii Bojczewskiej. Wyróżnienia otrzymały dzieci: Magdalena Biłanicz, Mateusz Stawski, Aleksandra Sobolewska. W kategorii wiekowej klas 4-6 przyznano: miejsce I – Jowicie Korbal, miejsce II – Paulinie Biłanicz. Dzieci zaprezentowały naprawdę wysoki poziom artystyczny, a najwyższe ocenione osoby miały możliwość reprezentowania szkoły w finale Konkursu Recytatorskiego „Kornel Makuszyński – propagator dobroci, uśmiechu i wiary w człowieka”, zorganizowanym dnia 24 listopada bieżącego roku przez Zespół Szkół im. K. Makuszyńskiego w Małaszewiczach. I tu wśród laureatów w kategorii klas 1-3 znalazła się uczennica kl. 3. Szkoły Podstawowej nr 2 Weronika Czapska, która zajęła III miejsce. W kategorii klas 4-6 wyróżnienie za występ otrzymała uczennica kl. VI – Paulina Biłanicz, natomiast miejsce I zdobyła Jowita Korbal, również uczęszczająca do klasy VI Szkoły Podstawowej nr 2 w Terespolu.

Wszystkim uczniom serdecznie gratulujemy, nie tylko talentu artystycznego, ale także wytrwałości w dążeniu do celu, gdyż, jak wiadomo sukcesy są efektem długotrwałej pracy nad warsztatem młodych recytatorów. Równolegle został w Małaszewiczach rozstrzygnięty konkurs plastyczny Kornel Makuszyński w krzywym zwierciadle, w którym udział wzięło 11 uczniów SP nr 2. Miejsce I zdobył uczeń kl. II - Mateusz Stawski. Wyróżnienia otrzymały uczennice: Aleksandra Dołęga (kl. III) oraz Aleksandra Sobolewska (kl. III). Wyróżnienie w kategorii klas 4-6 zdobyła Agata Kulhawczuk (kl.VI).

Anna Chaber

„Perły Życia” na dniach seniora

W listopadzie w gminie Kodeń z inicjatywy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, Gminnego Centrum Kultury Sportu i Turystyki, Środowiskowego Domu Samopomocy i Warsztatu Terapii Zajęciowej w Kodniu odbył się cykl spotkań z okazji Dni Seniora. Dzięki zaangażowaniu mieszkańców gminy Kodeń oraz wsparciu Stowarzyszenia Inicjatyw Społecznych „Jedność” święto Seniorów zorganizowano w Kodniu oraz we wsiach: Dobratycze, Kąty, Kostomłoty, Okczyn, Zabłocie i Dobromyśl.

W tych szczególnych wydarzeniach z przyjemnością brała udział grupa teatralna „Perły Życia” utworzona z uczestników Warsztatu Terapii Zajęciowej i Środowiskowego Domu Samopomocy w Kodniu. Zaprezentowała literacko - artystyczną interpretację utworów poetyckich Jana Kasprówicza, wybitnego poety z okresu Młodej Polski, wokalne wykonanie pieśni ludowych, utworu pt. „Walczysz przez życie” autorstwa Mateusza Małka i Lecha Zaciury – literata z Białej Podlaskiej oraz pokazu tanecznego do muzyki ludowej.

Nasze „Perły Życia” mają w sobie mnóstwo sił witalnych, pozytywnego nastawienia do drugiego człowieka i odczuwają potrzebę tworzenia więzi społecznych tam, gdzie mieszkają, a przede wszystkim w miejscu funkcjonowania placówek, do których należą. Zarówno seniorzy, jak i osoby niepełnosprawne bywają jeszcze izolowane od reszty społeczeństwa. Niemniej takie spotkania stwarzają wymienitą sposobność do osobistego przekonania się, że zarówno jedni, jak i drudzy są wartościowymi istotami, dla których powinna się znaleźć akceptacja i zrozumienie. Cienimy osoby starsze i chętnie korzystamy ze sposobności pokazania, że traktujemy je z szacunkiem z uwagi na mądrość życiową i bogate doświadczenie. Dostrzegamy, że istnieje konieczność nawiązywania owocnej współpracy społecznej, ponieważ podnosi ona jakość życia Seniorów - czują się potrzebni, niepełnosprawni - gdyż ukazują swoje zdolności i możliwości, mają szansę na rozwój, a dla wszystkich to niezwykła lekcja życia, która uczy, że „w słabości można być mocnym”...

Beata Kupryś

Aby łatwiej było wychowywać

W Szkole Podstawowej im. Kajetana Sawczuka w Komarnie Kolonii odbyła się uroczystość środowiskowa pod patronatem Wójta Gminy Konstantynów Romualda Murawskiego. Głównym inicjatorem tak bogatego w treści wychowawcze spotkania, była dyrektorka Grażyna Jasińska – Pykała. Uczniowie z Punktu Przedszkolnego oraz z klas I – VI, przygotowani przez Halinę Juszcuk, Katarzynę Nowik, Monikę Demianiuk, Monikę Małeńczyk, Małgorzatę Pawelec oraz Agnieszkę Typę, w sposób szczególny podkreślali jak ważną rolę w życiu każdego człowieka odgrywają miłość i wychowanie. Wykorzystując swoje umiejętności wokalne oraz artystyczne, mali artyści wyrazili ogromną wdzięczność swoim rodzicom za ży-

cie, okazywane serce i poświęcenie. Recytując teksty poetyckie uczniowie przybliżyli postać Jana Pawła II, który uczył prawd wiary i wielokrotnie przybliżał Boże przykazania „Nie

„W wychowaniu chodzi właśnie o to, ażeby człowiek stawał się coraz bardziej człowiekiem.

O to, ażeby bardziej był, a nie tylko więcej miał.

Aby więc poprzez wszystko, co ma, co posiada, umiał bardziej i pełniej być człowiekiem, to znaczy, ażeby również umiał bardziej być nie tylko z drugim, ale i dla drugich”.

Jan Paweł II

zabijaj”, „Czcij Ojca i Matkę swoją...”. Jednocześnie troszczył się o to, aby każdy człowiek mógł być posłuszny tym przykazaniom, gdyż zawsze nas uczył, że rodzina to sanktuarium życia, w którym ważną wartością jest wychowanie. Odczytano również fragmenty listów pisanych prosto z serca, autorstwa naszych uczniów, skierowane do osób najbliższych ich sercu. Uczestnicy uroczystości obejrzeni prezentację filmową, w której wypowiedzieli się uczniowie klasy I naszej szkoły, na temat dobrego wychowania. W ramach uroczystości przeprowadzono i podsumowano konkurs plastyczny pt. „Czym skorupka za młodu nasiąknie, tym na starość trąci” oraz konkurs literacki pt. „Kochać i wymagać”. Zwycięzcom konkursów nagrody ufundował i wręczył Wójt Gminy Konstantynów Romuald Murawski.

Agnieszka Typa

W uroczystości uczestniczyli: Wójt Gminy Konstantynów Romuald Murawski, Sekretarz Gminy Konstantynów Elżbieta Łazowska, Ksiądz tutejszej parafii Stanisław Smoliński, Przewodniczący Komisji Oświaty Antoni Sosnowski, Dyrektor Domu Dziecka Piotr Melasa, Małgorzata Kolenda nauczycielka Przedszkola Samorządowego w Konstantynowie, nauczyciele, rodzice oraz społeczność uczniowska naszej szkoły.

Warsztat Terapii Zajęciowej to nie tylko praca i nauka, są to ludzie wychowywani w duchu tradycji. Staramy się więc tą tradycję pielęgnować, tak by podopieczni czuli ciepło rodzinnej atmosfery. W związku z tym 21 grudnia w Warsztacie Terapii Zajęciowej przy Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Wisznicach odbyło się spotkanie wigilijne. W uroczystości udział wzięli uczestnicy WTZ, ich rodziny, przedstawiciele władz samorządowych oraz kadra WTZ. Podopieczni zaprezentowali krótki montaż słowno-muzyczny połączony ze śpiewem kolęd. Następnie w duchu tradycji podzielono się opłatkiem, składając sobie nawzajem świąteczne życzenia. Zakończenie spotkania stanowił wspólny symboliczny poczęstunek. Spotkanie upłynęło w radosnej atmosferze składającej do refleksji przed Świętami Bożego Narodzenia.

Wigilia w WTZ w Wisznicach

Wieczór wspomnień Grażyny Świtały i Andrzeja Zauchy

W sobotnie grudniowe popołudnie w sali widowiskowej Gminnego Ośrodka Kultury w Sławatyczach odbył się wieczór wspomnień poświęcony twórczości Grażyny Świtały i Andrzeja Zauchy pt. „Bicie serc”. Zgromadzona publiczność wysłuchiwała biografii artystów jak też mogła przypomnieć sobie znane przeboje Grażyny Świtały oraz wielu znanych

piosenek Andrzeja Zauchy. Impreza miała charakter kameralny przy kawie i słodyczach; przybyli przeważnie całe rodziny od najmłodszych po najstarszych. Gdy na scenę wyszli pierwsi wykonawcy benefisu, prowadzący imprezę zapoznali z życiorysem w/w piosenkarzy, w trakcie prezentacji występowali młodzi adepci estrady prowadzeni przez Panią Elżbietę

Gruszkowską, instruktorkę Gminnego Ośrodka Kultury. Przybliżyli zebranym znane przeboje jak między innymi: „Tak jak przed laty”, „Ale Magda mówi”, „Alibaba” „Bądź moim natchnieniem”, oraz wiele innych. Nie zawiedli zgromadzonej publiczności również miejscowi piosenkarze znani nie tylko w Sławatyczach; Janusz Pruniewicz, Martyna, Elżbieta i Franciszek Gruszkowscy, którzy wykonali największe przeboje nieżyjących już znakomitych artystów Grażyny i Andrzeja, a ich niezapomniane przeboje niech pozostaną w naszej pamięci.

Wiedza, która ratuje życie

Między 5 i 12 grudnia w Liceum Ogólnokształcącym im. Władysława Zawadzkiego w Wisznicach odbył się cykl zajęć prowadzonych przez słuchaczy drugiego roku kierunku „ratownik medyczny” Medycznego Studium Zawodowego im. Zofii Bażyńskiej w Parczewie. Przyszli ratownicy przeprowadzili zajęcia praktyczne z zakresu udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej. Celem akcji było przede wszystkim przezwyciężenie lęku i wstydu blokujących często młodych ludzi w sytuacji, gdy zagrożone jest ludzkie życie i trzeba udzielić pomocy oraz zawiadomić służby medyczne. Uczniowie, pod okiem profesjonalistów, mieli okazję przećwiczyć m.in.: wykonywanie resuscytacji kardiopulmonalnej – oddechowej, zakładanie różnego rodzaju opatrunków, unieruchomienie przy złamaniach otwartych

i zamkniętych. Zostały przypomniane zasady udzielania pierwszej pomocy przy omdleniach, epilepsji, krwotokach, pogryzieniach czy ukąszeniach. Są to umiejętności, które w sytuacji zagrożenia ratują zdrowie i życie ludzi.

Pomysłodawcą zajęć był Tomasz Jung, nauczyciel wychowania fizycznego w wisznickim liceum. Uczniowie bardzo chętnie uczestniczyli w zajęciach, zadawali dużo pytań i ćwiczyli czynności ratownicze.

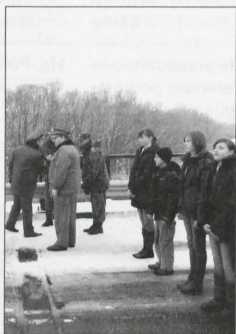

Betlejemskie Światło Pokoju na Białorusi

Harcerze 82 Drużyny Harcerskiej Służby Granicznej ze Sławatycz, jako pierwsi przekazali Betlejemski Ogień młodzieży ze szkół w Miednie i Domaczewie na Białorusi. Historyczne przekazanie miało miejsce na moście granicznym Sławatycze – Domaczewo 21 grudnia 2011r. o godz. 12 w obecności Komendanta drogowego przejścia granicznego w Domaczewie ptk Aleksandra Zakrzewskiego oraz Komendanta PSG w Sławatyczach mjr SG Artura Rapy. Ruch

graniczny na przejściu został zatrzymany na kilkanaście minut. Harcerze ze Sławatycz pod opieką drużynowych: hm. Jolanty Buczek i st. chor. sztab. Artura Teteruka wręczyli też kolegom z Białorusi słodkie upominki. Czerwona linia graniczna na środku mostu połączyła młodzież z obu krajów, a Światło z Betlejem stało się symbolem miłości, nadziei i wzajemnego zrozumienia poszczególnych ludzi i narodów. Zwieńczeniem spotkania były wspólne zdjęcia na moście granicznym.

Piotr Mochnaczewski został Brodaczem Roku

29 grudnia w Sławatyczach zorganizowano wybory „Brodacza Roku 2011”. Konkurs odbył się w sali widowiskowej Gminnego Ośrodka Kultury. Sławatycze to jedno z niewielu miejsc w kraju, gdzie tradycja ta jest kultywowana. Konkurs poprzedziły występy artystyczne grup wokalnych i solistów prowadzonych przez instruktora miejscowego GOK Elżbietę Gruszkowską. Publiczność zgromadzona w sali oprócz pięknych wykonanych kolęd i pastorałek podziwiała prezentacje BROADCASTY. Każdy z nich z numerem identyfikacyjnym prezentował swój misternie przyozdobiony strój (kapelusze, maskę) nie tylko publiczności, ale przede wszystkim komisji oceniającej, aby pozostawić po sobie jak najlepsze wrażenie artystyczne. Wybory Brodacza Roku 2011 wygrał Piotr Mochnaczewski. II nagrodę zdobył Damian Basiak. III miejsce przypadło dla Tomasza Kuszneruka. Przyszano również trzy wyróżnienia; Arnoldowi Sołoduskiewiczowi. Piotrkowi Ski-
bińskiemu, Pawłowi Kuniewiczowi. Fundatorem nagród był Wójt Gminy i Gminny Ośrodek Kultury. Nad spraw-
nym przebiegiem imprezy czuwał Franciszek Gruszkowski – prowadzący, jak też komisja oceniająca w składzie: Bolesław Szulej – dyrektor GOK, Danuta Sak Sawoniuk – twórczyni ludowa, Marian Hałasuk – brodacze z lat 80-tych. Przy tak szczytnej okazji dokonano podsumowania konkursu plastycznego

na najpiękniejszą kartkę bożonarodzeniową. Zwycięzcami, jednocześnie zdobywcami nagród w poszczególnych kat. wiekowych zostali: kl. I-IV Marta Wojciechowska oraz Magdalena Pruniewicz, w kat. kl. "0" Małgorzata Pruniewicz i Karolina Wojciechowska, II miejsce Katarzyna Sobieraj. Podczas imprezy wszyscy uczestnicy konkursu mogli skosztować pysznych kielbasek przygotowanych przez panie z miejsco-

wego ośrodka kultury. Patronat medialny i prasowy sprawowały: TV Lublin, Dziennik Wschodni, Słowo Podlasia, Gościniec Bialski, Wspólnota Bialska. Swoją obecnością zaszczytili redaktorzy i fotoreporterzy z różnych wydawnictw z Warszawy i Lublina. Niech tej etykiety etniczności Sławatycz nie przyproszą żaden żywioł przemijania, oby nadal jak najwięcej barwnych postaci mężczyzn ożywało pod koniec „starego roku”.

Wolontariusze z Wisznic

Przy Liceum Ogólnokształcącym im. Władysława Zawadzkiego w Wisznicach działa Szkolny Klub Wolontariusza, którego opiekunem jest Pani Anna Romanowicz – pedagog szkolny. Klub został utworzony w roku szkolnym 2008/2009. Wolontariusze z LO w Wisznicach od kilku lat włączają się w Ogólnopolską Akcję Charytatywną „Pomóż Dzieciom Przetrwać Zimą”. Celem akcji jest zbiórka żywności dla dzieci z rodzin wielodzietnych, niepełnych, rozbitych oraz będących w trudnej sytuacji materialnej. Przed świętami Bożego Narodzenia, z myślą o najbardziej potrzebujących, licealiści prowadzili zbiórkę żywności na terenie Wisznic. W wyniku przepro-

wadzonej akcji zebrano 627 kg darów, z których zrobiono 60 paczek. Wszystkie paczki zostały przekazane

uczniom i ich rodzinom znajdującym się w złej sytuacji.

Agnieszka Karpiuk

Nowe władze bialskiego Oddziału PTSM

26 listopada 2011 roku w sali konferencyjnej Delegatury Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w Białej Podlaskiej odbyło się VIII Walne Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze Oddziału PTSM Biała Podlaska. Zebranie otworzył i przywitał przybyłych delegatów oraz gości Waldemar Gnatowicz, prezes bialskiego Oddziału PTSM. Poinformował, że w trakcie kadencji zmarł kol. Franciszek Jarmołowicz, były Prezes Oddziału, po czym minutą ciszy uczczono Jego pamięć. Następnie prezes wyraził nadzieję, że zebranie pozwoli na precyzowanie aktualnych wniosków i postulatów niezbędnych do dalszego dobrego funkcjonowania Towarzystwa.

Tradycją jest, że wyrazem uznania dla społecznej działalności w PTSM są odznaki i wyróżnienia nadawane przez najwyższe organy władz Towarzystwa. Stąd też kolejnym punktem było uhonorowanie najbardziej zasłużonych dla stowarzyszenia społeczników. Srebrną Odznakę PTSM otrzymał Andrzej Jaworski; Brązową Odznakę PTSM – Mariusz Stopa i Marek Zagajski; Dyplomem Honorowym Prezesa Zarządu Głównego PTSM w Warszawie – Barbara Banaszczyk, Mariola Borodziuk, Renata Grzybowska, Henryk Kamiński, Dorota Kuczawska, Regina Mirczewska, Bogumiła Murawska, Tomasz Oleszczuk, Danuta Przysiadka, Sabina Sakowicz, Bolesław Szulej; Dyplomem Honorowym Prezesa Zarządu Okręgu PTSM w Lublinie – Henryk Drabko, Katarzyna Lewicka, Monika Władyczuk-Pakuła; Podziękowaniem Prezesa Zarządu Okręgu PTSM w Lublinie – Jacek Belniak, Magdalena Chrzanowska, Marzena Demeszko, Henryk Dragan, Ryszard Ferens, Anna

Świdarska, Edward Targosz; Dyplomem Honorowym Prezesa Zarządu Oddziału PTSM w Białej Podlaskiej – Mariola Kurzyńska, Stanisław Marciniuk, Stefan Ryżko.

Kolejnym etapem zebrania była część sprawozdawczo-wyborcza, którą prowadził Dariusz Sikora. Sprawozdanie z działalności Oddziału za lata 2007 – 2011 przedstawił W. Gnatowicz. W swoim wystąpieniu udzielił ogólnej informacji o bazie noclegowej Towarzystwa. Stwierdził, że schroniska młodzieżowe charakteryzują się dobrym poziomem świadczonych usług oraz przystępnymi cenami. Głównie w oparciu o te schroniska Oddział realizuje swoje podstawowe zadania.

W ramach działalności szkolnych kół PTSM organizowane są różne imprezy turystyczno-krajoznawcze. Podkreślił potrzebę upowszechniania najbardziej wartościowych i najtańszych form turystyki młodzieży szkolnej w oparciu o schroniska młodzieżowe oraz zwrócił uwagę na skąpe środki finansowe na działalność, jakimi dysponuje Towarzystwo.

W dalszej kolejności zostało przedstawione sprawozdanie z działalności Komisji Rewizyjnej przez D. Kuczawską. Większą część swojego wystąpienia przewodnicząca Komisji Rewizyjnej poświęciła skutkom kontroli dotyczących gospodarowania środkami finansowymi i kasowymi w Oddziale na koniec każdego kalendarzowego roku. Stwierdziła, że dzięki zaangażowaniu działaczy turystycznych, wchodzących w skład Zarządu, współpraca z placówkami oświatowymi układu się bardzo dobrze. Oddział aktywnie współpracuje z Kuratorium Oświaty, Urzędem Mar-

sząłowskim w Lublinie oraz lokalnymi samorządami.

Następnie odbyła się dyskusja, w której zwracano szczególną uwagę na: rozwijanie i doskonalenie sieci schronisk młodzieżowych oraz podnoszenie standardu i poziomu ich usług w ramach współdziałania z władzami samorządu terytorialnego, prowadzenie współzawodnictwa schronisk młodzieżowych; upowszechnianie taniej i wartościowej turystyki poprzez organizację szkolnych wycieczek edukacyjnych, udział w oddziałowych i centralnych zlotach, rajdach, obozach i innych formach turystyki pieszej i rowerowej; rozwijanie członkostwa indywidualnego oraz tworzenie nowych i umacnianie istniejących kół PTSM oraz młodzieżowej kadry turystycznej; współdziałanie ze środkami masowego przekazu, redakcją Gościńca Bialskiego i innymi czasopismami w celu upowszechniania działalności PTSM, w tym między innymi schronisk młodzieżowych oraz turystyki młodzieży szkolnej; aktywny udział kół oraz Oddziału PTSM w obchodach Światowego Dnia Turystyki i Tygodnia Turystyki Młodzieży. Podczas prowadzonych rozmów dyskutowano o problemach na sferze turystyki w tych niełatwych czasach. Cenne były głosy kierowników schronisk młodzieżowych dotyczące trudności z pozyskiwaniem funduszy umożliwiających pełną realizację celów i założeń programowych Towarzystwa.

Kolejnym punktem zebrania były wybory do władz Oddziału. Wybory te odbyły się poprzez głosowanie jawne, gdzie propozycje kandydatów podane były przez zgromadzonych uczestników zebrania. Do Zarządu Oddziału, jednogłośnie zostali wybrani: W. Gnatowicz, R. Grzybowska, A. Jaworski, B. Murawska, D. Sikora, M. Stopa i M. Zagajski.

Komisję Rewizyjną tworzyć będą: D. Kuczawska, A. Świdarska i H. Kamiński. Wybrano też Sąd Koleżeński, w skład którego weszli: R. Ferens, M. Borodziuk i H. Drabko. Delegatem na Krajowy Zjazd Delegatów PTSM wybrano D. Sikorę.

W kolejnej części zebrania, w odrębnym głosowaniu Zarząd wybrał prezesa, którym został W. Gnatowicz oraz wiceprezesa – D. Sikora; sekretarza – M. Stopa i skarbnika – A. Jaworski. Zamykając pracowite obrady prezes serdecznie podziękował wszystkim uczestnikom za przybycie i zaangażowanie w realizację celów statutowych PTSM oraz złożył życzenia świąteczne.

dr Dariusz Sikora

Wymiana młodzieży w Roskoszy

W dniach 3–7 grudnia Europejskie Centrum Kształcenia i Wychowania OHP w Roskoszy zrealizowało projekt trójstronny w ramach Polsko-Niemieckiej Współpracy Młodzieży „Boże Narodzenie bez granic”.

Projekt stanowił odpowiedź na potrzebę młodego pokolenia w zrozumieniu zwyczajów związanych ze świętami Bożego Narodzenia w tradycji i kulturze europejskiej. Uczestniczyła w nim 50-osobowa grupa młodzieży z Polski (wychowankowie ECKiW OHP), Niemiec (Landkreis Oberhavel) i Białorusi (Polska Szkoła Społeczna im. I. Domeyki w Brześciu) kształcąc się poprzez wspólną zabawę i integrację. Młodzież uczestnicząca w projekcie na warsztatach świątecznych poznawała tradycje, zwyczaje

i obrzędy związane ze Świętami Bożego Narodzenia, własnoręcznie przygotowywała pod nadzorem instruktora niepowtarzalne ozdoby świąteczne, dekorowała sale oraz wspólnie przygotowywała potrawy na kolację Wigilijną. W ramach projektu młodzież odwiedziła Warszawę poznając historię miasta i zwiedzając najważniejsze zabytki: Zamek Królewski, Muzeum Powstania Warszawskiego, Stare Miasto, Syrenkę Warszawską, Łazienki Królewskie, Pomnik Małego Powstańca, Grób Nieznanego Żołnierza oraz Pałac Kultury i Nauki podziwiając z Tarasu Widokowego panoramę stolicy Polski. Niezapomniane wrażenia wywarł na uczestnikach projektu Jarmark Bożonarodzeniowy na Starówce, na którym prezentowali swoje wyroby

świąteczne wystawcy z różnych stron świata. Na organizowanych podczas wymiany wieczorkach narodowych młodzież miała okazję poznać kulturę, tradycje, obrzędy, zwyczaje i tradycyjną kuchnię krajów uczestniczących w projekcie. W programie znalazło się także zwiedzanie miasta Biała Podlaska oraz wiele ciekawych gier i zabaw integracyjnych. Z braku śniegu niestety nie odbył się kulig, na który młodzież czekała z utęsknieniem, ale jego brak wynagrodziły młodzieży szaleństwa na sztucznym lodowisku.

Wymiana młodzieży w Roskoszy zakończyła się uroczystą kolacją Wigilijną z udziałem Starosty Białskiego Tadeusza Łazowskiego, na którą młodzież przygotowywała samodzielnie potrawy, dekoracje i wspólnie ubierała choinki. Podczas kolacji młodzież prezentowała zwyczaje, tradycje, potrawy i obrzędy związane ze Świętami Bożego Narodzenia w ich krajach, wspólnie śpiewała koledy oraz przedstawiała program artystyczny w mieszanych narodowościowo grupach.

Niepowtarzalny klimat, który przyniosła Święta Bożego Narodzenia, szacunek do tradycji, pokora wobec życia w akcie dzielenia się oplatkiem i wzajemnego pojednania, wywołały w uczestnikach projektu potrzebę podzielenia się przy stole wigilijnym osobistymi wspomnieniami z różnych sytuacji życiowych związanych z tą tradycją. Miłym zaskoczeniem była wizyta Świętego Mikołaja, który

DOK. NA STR. 30

każdego obdarował upominkiem, opowiedział swoją historię i znalazł czas, by z każdym zamienić chociaż kilka słów. Wyjątkowy prezent dla uczestników wymiany miał jeden z opiekunów grupy niemieckiej Carsten Zehm, znany powieściopisarz w Niemczech, który zaprezentował na kolacji specjalnie przygotowane swoje opowiadanie „Uwięziony Św. Mikołaj”. Dzięki sprawnej koordynacji i zaangażowaniu kadry z Polski, Niemiec i Białorusi międzynarodowa wymiana młodzieży w Roskoszy zakończyła się sukcesem. Cele projektu, czyli przybliżenie i poznanie tradycji i zwyczajów związanych ze świętami Bożego Narodzenia, promowanie bogactwa kulturalnego i dziedzictwa narodowego, wzbudzanie szacunku wobec wiary, uwrażliwienie na sztukę i promowanie dialogu międzykulturowego pomiędzy młodzieżą krajów uczestniczących w projekcie zostały osiągnięte. Młodzież znalazła wspólny język, żyła się ze sobą i pomimo różnic kulturowych, językowych i ekonomicznych zrozumiała, że więcej ich łączy niż dzieli. Kolejnym pozytywnym wymianą było uściślenie współpracy pomiędzy krajami uczestniczącymi w projekcie i zaplanowane na 2012 r. dwie wymiany młodzieży w Niemczech i jedna w Roskoszy. Wymiana doświadczeń podczas realizacji projektu oraz poznanie międzynarodowych tradycji i obrzędów związanych z Bożym Narodzeniem pozwoliła młodzieży uszanować odmienność kulturową innych narodów oraz zrozumieć, że nic nie łączy bardziej niż znajomość innych kultur i szacunek dla nich.

Małgorzata Zajac

Z „Wichrami istnienia” w Lublinie

Z końcem listopada doszło do spotkania z inicjatywy Dyrektora Zespołu Dziennych Domów Pomocy Społecznej w Lublinie – Marii Paweli, która zaprosiła grupę teatralną „Perły Życia” z Kodnia do zaprezentowania spektaklu „Wichry istnienia”. Z uwagi na to, że nie wszyscy pensjonariusze Domów Pomocy Społecznej mogli uczestniczyć w V Nadbużańskim Integracyjnym Festiwalu Muzycznym, na którym wystawialiśmy tę sztukę, z przyjemnością się tam udaliśmy. Grupa teatralna „Perły Życia” utworzona z uczestników ŚDS i WZT w Kodniu z chęcią podejmuje się działań, które dają im szansę na zaistnienie artystyczne, ponieważ stwarza im możliwości na ukazanie wysiłku, który wkładają w przygotowania do przedstawień. Co więcej, poznają nowych ludzi, ich umiejętności spotykają się z aprobatą, zrozumieniem, a ich gra aktorska rozpala wyobraźnię, myśl i duszę widzów. Nasze „Perły Życia” były bardzo życzliwie przyjęte przez pensjonariuszy Dziennych Domów Pomocy Społecznej w Lublinie, zyskali słowa uznania, a długie miesiące pracy nad spektaklem „Wichry istnienia” nagrodzono gorącymi brawami. Odczuwaliśmy, że przedstawienie „chwytą za serca” widzów poruszonych naturalnością, zaangażowaniem, szczerością i autentycznością zachowań aktorów.

Spotkanie pozwoliło na wymianę doświadczeń zawodowych z pracownikami ośrodka, a to stworzy szansę uczenia się od wykwalifikowanej kadry i umożliwi dalszą owocną współpracę. Serdeczność, ciepło wewnętrzne, otwartość, życzliwość kadry Dziennego Domu Pomocy Społecznej nr 2 w Lublinie jest najlepszym dowodem na to, że wspólne spotkania na organizowanym w Kodniu Nadbużańskim Integracyjnym Festiwalu Muzycznym są potrzebne. Stanowią wymienioną okazję do ulepszenia jakości naszej pracy, podnoszenia wymagań zarówno uczestnikom, jak i osobom pracującym w placówkach o charakterze społecznym oraz osiągnięcia zamierzonych celów. Wszystkie te działania dostarczają mnóstwa pozytywnej energii naszym niepełnosprawnym aktorom, co umacnia ich poczucie własnej wartości, sprawia, że czują się integralną częścią lokalnych społeczności, a także upewniają o potrzebie dalszego osobistego rozwoju.

Beata Kupryś

„Bo do Betlejem nie jest daleko...”

Taką myślą uczestnicy i kadra Środowiskowego Domu Samopomocy i Warsztatu Terapii Zajęciowej w Kodniu rozpoczęli spotkanie Wigilijne, które odbyło się 22 grudnia w Gminnym Centrum Kultury Sportu i Turystyki w Kodniu. Honorowym gościem uroczystości był Wójt Gminy Kodeń – Ryszard Zań, który podczas składania świątecznych życzeń przypomniał nam o najważniejszym przekazaniu miłości do drugiego człowieka i radości płynącej z przeżywania Bożego Narodzenia w gronie przyjaciół i bliskich. Wśród zaproszonych gości byli również: Przewodniczący Rady Gminy Kodeń – Stanisław Kałużyński wraz z małżonką Barbarą, Sekretarz Gminy – Halina Szkodzińska, Kierownik GOPS – Grażyna Witkiewicz, Komendant Straży Granicznej – Andrzej Tarasiuk, Dyrektor Zespołu Placówek Oświatowych – Jacek Malarski oraz rodzice i bliscy uczestników ŚDS i WTZ. W tej niezwykłej świątecznej atmosferze zgodnie z polską tradycją dzieliliśmy się opłatkiem na znak pokoju i radości płynącej z narodzin Jezusa Chrystusa. Wspólnie śpiewaliśmy kolędy, a na stołach pojawiły się tradycyjne potrawy wigilijne. Każdy uczestnik otrzymał świąteczną paczkę. Miłą niespodziankę sprawił wszystkim uczestnik WTZ Krzysztof Rabczuk, który przedstawił prezentację filmową własnego autorstwa, ukazując w sposób humorystyczny wydarzenia z życia placówek. Ważnym elementem uroczystości było przedstawienie bożonarodzeniowe pt. „Bo do Betlejem nie jest daleko”, przygotowane przez grupę teatralną „Perły Życia” istniejącą przy ŚDS i WTZ w Kodniu. Za pomocą różnorodnych środków przekazu: muzyki, obrazu i gry aktorskiej uczestnicy wprowadzili widzów w biblijny świat, który ukazywał historię narodzin Jezusa i oddziaływania tego wydarzenia na współczesną rodzinę. Pytania postawione w spektaklu: Co pozostanie Ci z tych świąt? Czy w swoim sercu odkryjesz Jezusa? – miały skłaniać do refleksji nad znaczeniem tradycji we współczesnym świecie oraz roli świąt w życiu każdego człowieka.

Marta Pomorska

Opisywali tajemnice Podlasia

„Zapomniane miejsca, ciekawe historie – Spacery” to tytuł zwycięskiej pracy IX edycji powiatowego konkursu regionalnego „Ocalić od zapomnienia”, realizowanego w roku 2011 ph. „Zapomniane historie, ciekawe miejsca”. Uroczysty finał z udziałem przedstawicieli Starostwa Powiatowego, Towarzystwa Miłośników Podlasia, Stowarzyszenia bibliotekarzy Polskich Oddział w Białej Podlaskiej, bibliotekarzy powiatu bialskiego i Miejskiej Biblioteki Publicznej odbył się 7 grudnia. Zadanie konkursowe polegało na zebraniu i opisaniu historii, legend, wspomnień związanych z konkretnymi miejscami w najbliższym otoczeniu. Spacery po Konstantynowie i opowieści o domach, ulicach, zaułkach i związkach z nimi ludzkich losach opisała w swej pracy pani Mariola Sawczuk, dyrektor GBP im. Kajetana Sawczuka w Konstantynowie, zdobywając najwyższe uznanie jury i pierwszą nagrodę, laptop ufundowany przez Starostwo Powiatowe. Dobrą ocenę otrzymała mniej obszerna, ale nie mniej ciekawa praca z GBP w Tucznę zdobywając drugą nagrodę, kamerę cyfrową sfinansowaną również przez Starostwo Powiatowe. Komisja oceniająca postanowiła wyróżnić Gminną Bibliotekę Publiczną w Drelowie za bogactwo materiału tekstowego dotyczącego wojennych losów mieszkańców Drelowa i okolic w pracy „Wspomnienia wojną pisane” oraz Gminną Bibliotekę Publiczną w Leśnej Podlaskiej za różnorodność zgromadzonego materiału tekstowego i fotograficznego w pracy „Leśniańskie wspomnienia”. Zestawy gier i zabawek edukacyjnych wyróżnionym bibliotekom ufundowała Miejska Biblioteka Publiczna w Białej Podlaskiej. W konkursie wzięło udział 8 bibliotek z powiatu bialskiego. Anna Józwiak, inspektor Wydziału Spraw Społecznych Starostwa Powiatowego gratulując bibliotekarkom wyraziła nadzieję, że piękna idea krzewienia regionalizmu będzie się rozwijała wraz z kolejnymi edycjami konkursu, który ma na celu zachowanie i promowanie dziedzictwa kulturowego naszych matczyń i zachęcała bibliotekarzy do szerszego w nim uczestnictwa.

Partnerstwa szansą dla regionu

Regionalny Ośrodek Europejskiego Funduszu Społecznego w Białej Podlaskiej zorganizował 5 grudnia 2011 r. seminarium informacyjne na temat Europejski Fundusz Społeczny – partnerstwa szansą dla regionu. Seminarium otworzył Sławomir Stodulski kierownik ROEFS, który zachęcał do aktywizowania lokalnych społeczności, bowiem tylko aktywni ludzie decydują o rozwoju społeczności, w których żyją i pracują. O projektach w ramach oddolnych inicjatyw w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki w roku 2011 i planach odnośnie konkursów w POKL na 2012 rok mówiła Agnieszka Brodacka-Ochnio, doradca kluczowy w ROEFS. W ramach dobrych praktyk zostały wyeksponowane projekty przyczyniające się do wzrostu integracji mieszkańców w poszczególnych gmin. „Aktywni rodzice” i „Elastyczny rynek pracy w gminie Biała Podlaska” realizowała Grupa Lokalnych Inicjatyw Podlaskich. Jej prezes Grzegorz Sacharuk mówił o trudnościach, jakie występują podczas realizacji projektów. Wyraził swoje zadowolenie ze współpracy z RO EFS w Białej Podlaskiej, gdzie zawsze otrzymuje oczekiwaną pomoc i informacje. Ewa Koziała, animator w RO EFS przedstawiła możliwości rozwoju lokalnego, jakie dają Partnerstwa na rzecz rozwoju. Prezes Stowarzyszenia Rozwoju Miejscowości Studzianka Łukasz Węda prezentował na przykładzie swojego stowarzyszenia dobre praktyki, a więc projekty, które z powodzeniem udało się zrealizować i które przyczyniły się zarówno do integracji stowarzyszenia jak i mieszkańców Studzianki, wsi w gminie Łomazy. Podczas dyskusji wyłoniła się kwestia nietrwałości dotychczas zawieranych Partnerstw, które tak naprawdę istniały w okresie realizacji projektu, aktualnie wiele z nich „usnęło” w oczekiwaniu na pomysły na napisanie wniosku.

Dobre cele

Zdaniem Edyty Katarzyny Kuć inspektora ds. promocji w gminie Łuków, partnerstwa muszą mieć konkretne, dobrze wytyczone i atrakcyjne dla każdego sektora cele. Tylko wtedy mają szansę przetrwać. – Z moich doświadczeń wynika – mówiła, że jeśli nie ma konkretnych celów, działań i w niedługim czasie efektów tych działań, to partnerzy powoli tracą zainteresowanie wspólnym przedsięwzięciem. Najsybciej wycofuja

się przedsiębiorcy. Kolejne moje spostrzeżenie w kwestii partnerstw dotyczy właściwego, takiego samego rozumienia tego pojęcia przez wszystkich partnerów. Partnerstwo zakłada równe uczestnictwo każdego sektora, równy podział zadań i kompetencji, a tymczasem cały ciężar obowiązków administracyjnych przypisuje się sektorowi publicznemu z założenia, że jego członkowie uczestniczą w nim z racji pełnionych obowiązków służbowych. To błędne założenia.

Najważniejsza inicjatywa

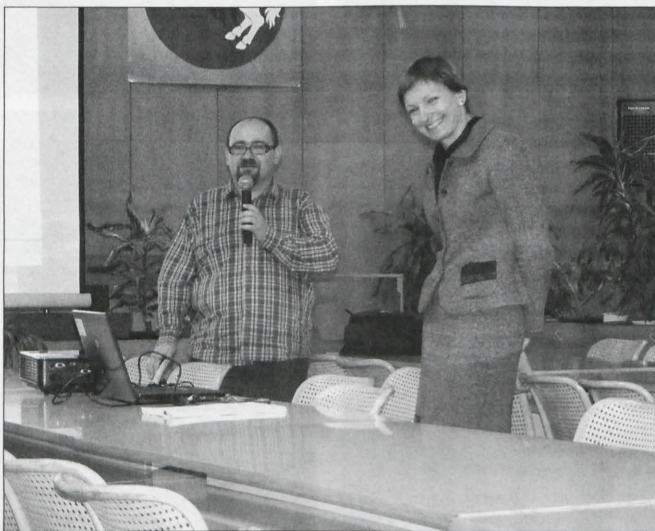
Agata Sudewicz przedstawicielki gminy Rokitno mówiła: Najpierw należy rozwinąć inicjatywę, a dopiero po jakimś czasie dążyć do jej formalizowania, nie odwrotnie. W 2008 r. pięć gmin z powiatu bialskiego: Rokitno, Drelów, Kodeń, Leśna Podlaska i Rossosz, każda z osobną uczestniczyła w ogólnopolskim Programie Integracji Społecznej w latach 2008-2010. Właściwie nas nikt nie pytał o zdanie, mogliśmy jedynie odmówić. Gminy z całej Polski były typowane poprzez ocenę aktywności społecznej. Najwięcej w programie było gmin z Lubelszczyzny, a z powiatu bialskiego te pięć wymienionych, gdzie ocena aktywności społecznej wypadła najgłębiej. Uznano te gminy za zacofane pod względem społecznym. Potrzebowały one rozbudzenia aktywności społecznej.

W gminie Rokitno w ramach tego programu organizowano różne przedsięwzięcia. Podpisano partnerstwo, ale nie było wśród 14 partnerów podmiotu gospodarczego. Projekt zakończył się opracowaniem strategii. Partnerzy zobowiązali się wspólnie pracować nad rozwojem gminy.

Projekt zakończono i...jakby wszyscy poczuł się zmęczeni, ale myślę, że takie ziarno niepokoju zostało zasiane. Do ludzi dociera wiedza, że od nich jednak coś zależy, że mogą coś pożytecznego zrobić dla siebie, swojej miejscowości i gminy. Jesteśmy na początku drogi aktywizowania lokalnych społeczności, dotychczasowe doświadczenie przekonuje, że jest to słuszny kierunek, a jednocześnie bardzo trudne zadanie.

Wysiółek samorządów i organizacji

Ideą partnerstwa jest zjednoczenie wysiłków samorządu, organizacji pozarządowych, przedsiębiorców, grup nieformalnych i ludzi aktywnych na danym terenie na rzecz rozwoju miejscowości i gminy. Sukces można osiągnąć tylko wtedy, kiedy następuje współpraca i współdziałanie. W środowiskach lokalnych występuje wiele problemów do rozwiązania i potrzeb do zaspokojenia. Jednostka nie jest w stanie wykreować rozwoju danego środowiska czy miejscowości, dlatego też RO EFS w Białej Podlaskiej zachęca i wspiera powoływanie na danym terenie Partnerstwa na rzecz rozwoju danej gminy. Partnerstwo ma na celu uaktywnienie różnych środowisk,

Sławomir Stodulski wita przedstawicieli gmin i organizacji pozarządowych

podmiotów istniejących i działających na danym terenie w celu podejmowania pracy na rzecz rozwoju swojego terenu. Przede wszystkim trzeba się spotykać i rozmawiać. Zawarcie społecznego porozumienia organizacji, instytucji, ludzi, pokazuje jak można godząc sprzeczne interesy wspólnie pracować nad rozwojem „małej ojczyzny”. Jednak, żeby budować dobro wspólne musi być wola współpracy i chęć działania.

W literaturze przedmiotu spotykamy wiele definicji partnerstwa, nas interesuje Partnerstwo jako forma organizowania się społeczności lokalnej w celu podejmowania inicjatyw wynikających z lokalnych potrzeb. Partnerstwo jako porozumienie niezależnych podmiotów w celu realizacji zadania/projektu, które wpisują się w długofalowe działania na rzecz określonego rozwoju. Ta definicja jest teorią o wysokim stopniu uogólnienia, ale konkret, zastosowanie jej w codziennej pracy zależy już od ludzi, ich zaangażowania i wizji rozwoju swoich miejscowości i gminy. To właśnie partnerzy porozumienia uszczegółowiają Partnerstwo poprzez planowanie i realizację działań. Każde środowisko ma swoje oczekiwania i potrzeby. Należy im się przyjrzeć i przełożyć to na plany, zadania, projekty, które trzeba będzie realizować. Społeczny kapitał w gminach na naszym terenie jest bardzo duży i należy do niego po prostu sięgać. Po dwudziestu latach demokracji i funkcjonowania administracji samorządowej, o partnerstwie mówi się i myśli zazwyczaj w kontekście realizacji projektów dofinansowywanych z funduszy UE, rozumiejąc je jako jedno z narzędzi łatwiejszego pozyskiwania środków. Partnerstwa są zwykle punktowane, a ilość punktów decyduje czy wniosek przechodzi. Nam nie chodzi o takie Partnerstwo, chociaż partnerstwa projektowe też wpisują się w rozwój i są ważne. Nasze Partnerstwo jest rozumiane szerzej jako instrument efektywnego realizowania zadań i niezbędny element nowoczesnego zarządzania i racjonalnego gospodarowania w współczesnym świecie. Na spotkaniu była możliwość konsultacji z doradcą kluczowym Regionalnego Ośrodka EFS. ROEFS w Białej Podlaskiej swoim zasięgiem obejmuje cztery powiaty: bialski, radzyński, parczewski i łukowski i na tym terenie pracownicy ośrodka świadczą doradztwo i udzielają wszechstronnej informacji na temat możliwości pozyskiwania funduszy unijnych z Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

ek.

Posiedzenie Powiatowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego

16 grudnia odbyło się posiedzenie Powiatowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego. Posiedzeniu przewodniczył Starosta Bialski Tadeusz Łazowski. Tematyka posiedzenia Zespołu dotyczyła wojewódzkiego wieloszczeblowego ćwiczenia zgrzywającego „Drogi – 2011 r.” Tematyka została przedstawiona w formie prezentacji komputerowej. Część I – w formie animacji komputerowej – zobrazowała działania służb ratowniczych podczas zdarzenia – katastrofy w ruchu lądowym. Część II obejmowała film (z obszernym komentarzem) z działań służb ratowniczych. Zdarzenie było umiejscowione w m. Puławy, na moście na rz. Wiśle. Prezentacja została wyreżyserowana jako materiał szkoleniowy do wykorzystania podczas posiedzenia zespołu zarządzania kryzysowego. Bezpośrednim komentatorem prezentacji był Kierownik Powiatowego Centrum Zarządzania Kryzysowego Mirosław Byra i Kazimierz Rzychoń, kierownik Referatu Zarządzania Kryzysowego i Ochrony Ludności objaśniający poszczególne fazy i koordynację działań służb ratunkowych.

Podczas dyskusji dotyczącej przedstawionego na filmie ćwiczenia wypowiadało się wielu przedstawicieli służb inspekcji i straży powiatowych min. przedstawiciel Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Białej Podlaskiej, który wypowiedział się na temat sposobu segregacji rannych i roli koordynatora medycznego. Podawał przykłady innych ćwiczeń i działań ratownictwa medycznego prezentowanych w tym roku na mistrzostwach Polski w Ratownictwie Medycznym. W dyskusji brali udział także przedstawiciele Komendy Miejskiej PSP

w osobie bryg. Franciszka Filipiuka, Zarządu Dróg Powiatowych Krystyny Beń i Komendy Miejskiej Policji Artura Ostropolskiego. Każda wymieniona osoba przedstawiła trudności związane z planowaniem i organizacją podobnego ćwiczenia na terenie naszego powiatu. Trudności te dotyczyły w dużej mierze organizacji objazdów i sieci dróg, w szczególności na kierunku północ-południe, będących do wykorzystania jako objazdy w przypadku wystąpienia katastrofy w ruchu lądowym. Wypowiedziano się także o samej jakości dróg powiatowych i możliwościach przeprowadzenia na nich objazdów. „Nasze drogi powiatowe są zbyt wąskie do organizowania objazdów” – oceniła dyrektor Krystyna Beń z ZDP. Po zakończeniu dyskusji, kierownik Referatu podsumował prezentację i przekazał swoje uwagi dotyczące organizacji zaprezentowanych na filmie ćwiczeń. W końcowej części posiedzenia, prowadzący podziękował członkom Zespołu za przybycie, czynne uczestnictwo oraz przekazał życzenia Bożonarodzeniowe i Noworoczne obecnym na posiedzeniu.

Kazimierz Rzychoń

PRAWNICY OFIARAMI LUDOBÓJSTWA W 1940 R.

Wśród ofiar zbrodni katyńskiej było wielu prawników związanych z naszym regionem, miejscem urodzenia, edukacji lub pracy zawodowej. Stanęli w obronie Ojczyzny. Za Polskę oddali życie. Zastąpili na pamięć współczesnych i przyszłych pokoleń. Absolwenci prawa w życiu zawodowym pełnili róż-

byt często przenoszony do różnych jednostek, służył w 132 pp, w 157 pp, w 3 kompanii telegraficznej 3 dywizji Legionów. W 1928 r. jako podporucznik łączności rez. ukończył kurs w Oficerskiej Szkole łączności w Zegrzu. Miał opinię oficera bystrego, który szybko się orientuje w różnych sytuacjach

ne funkcje: służyli w wojsku, pracowali w administracji, szkolnictwie. Nieliczni byli zatrudnieni w wymiarze sprawiedliwości lub byli przedstawicielami państwa. Wcześniej już przybliżyłem sylwetkę zasłużonego pedagoga Bogusława Bilińskiego, absolwenta Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, magistra prawa. W Białej Podl. był profesorem historii i języka niemieckiego w gimnazjum im. J. I. Kraszewskiego. Pisałem także we wcześniejszych numerach „Gościńca” o Mieczysławie Lutmanie. Doktor praw, był starostą od 28 X 1937 r. w Białej Podl. Angażował się w różne akcje patriotyczne, m.in. w zbiórki na FON.

Araszkiewicz Włodzimierz Marian Jan, ur. 13 IX 1896 w Zamałodzyczach pow. włodawski, s. Rudolfa i Ireny. Uczeń gimnazjum w Białej Podl., potem w Lublinie, gdzie w 1914 r. zdał maturę. W okresie 1914-1917 studiował prawo na uniwersytecie w Moskwie. W okresie rewolucji przerwał studia i w 1918 r. powrócił do Polski. Wstąpił do WP i służył w 36 pp Legii Akademickiej, najpierw na froncie ukraińskim w 1919, potem w 1920 r. walczył z Armią Czerwoną. Jako łącznościowiec

i podejmuje właściwe decyzje. W cywilu magister prawa, był adwokatem oraz radcą prawnym w Chodakowskich Zakładach Jedwabiu. Mieszkał przed II wojną światową w Łodzi. Zamordowany w Katyniu. Jego nazwiska nie ma na żadnej z sowieckich list wywo-

zowych. Pozostawił żonę Zofię z Kaczorowskich i dzieci: Zofię i Włodzimierza. Odnaczony Krzyżem Walecznych.

Budrewicz Wacław Tadeusz, ur. 11 XI 1895 w Brytawce, pow. olgopolski, s. Stefana i Józefy z Jasieńskich. W okresie 1905-1914 uczył się w gimnazjum w Humaniu, potem studiował prawo na Uniwersytecie w Kijowie. W 1916 r. został powołany do armii carskiej i po ukończeniu wojennej Szkoły Chorażych w Odessie, skierowany na front. Po rewolucji bolszewickiej zasilił szeregi Związku Polaków w Odessie, a potem dołączył do 4 Dywizji gen. L. Żeligowskiego. Po powrocie formacji do Polski, jako dowódca plutonu został wcielony do 31 Pułku Strzelców Kaniowskich. Z tym oddziałem WP walczył z Armią Czerwoną w okresie 1919-1920 r., jako dowódca kompanii i baonu. Po wojnie, w 1925 r. został skierowany do KOP. Był reorganizatorem Straży Granicznej na Śląsku, a następnie odkomenderowany w 1927-28 do Ministerstwa Skarbu. W 1928 r. powrócił do wojska na stanowisko dowódcy Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty nr 9 w Berezie Kartuskiej. W okresie 1930-32 był słuchaczem Wyższej Szkoły Wojennej, po jej ukończeniu pełnił funkcję szefa Wydziału Ogólnego, a od 1935 r. szefa sztabu DOK I. Do Białej Podl. został skierowany 10 VI 1938 r. na stanowisko dowódcy 34 pp. Dowódca piechoty dywizyjnej 9 DP płk. L. Endel-Ragis w opinii napisał: „Prawy charakter. Pogodą i humorem doskonale oddziaływa na otoczenie. Pracownik wytrwały i sumienny. Pracuje ideowo, rozważnie i spokojnie. Nieco powol-

ny. Inteligentny i zdolny. Umie pracę zorganizować i kierować nią. Posiada łatwość nawiązywania i utrzymania dobrych stosunków z ludźmi. Uzdolniony i doświadczony wychowawca. Jako kierownik wyszkolenia wyrabiał się. Dowodzi taktycznie pewnie, cechuje go rozwaga w planowaniu i upór w wykonaniu." W wojnie obronnej dwukrotnie ranny na Pomorzu: 1 i 2 IX 1939, przewieziony do Szpitala Okręgowego nr 9 do Brześcia, dostał się do niewoli i został zamordowany przez NKWD w Charkowie (wykaz, poz. 167). Płk. dypl. piech. od 1934 r. W 2007 r. decyzją Prezydenta RP został awansowany na stopień generała.

Odnaczony: Orderem Virtuti Militari V klasy za bohaterski czyn w boju pod Wyszokiem 19 VIII 1920 r.; Orderem Odrodzenia Polski, Krzyżem Walecznych (trzykrotnie), Złotym Krzyżem Zasługi i medalami pamiątkowymi. Grób symboliczny na cmentarzu katolickim w Białej Podl. oraz tablica pamiątkowa „Podlaskie Epitafium Żołnierskie” przy kościele św. Antoniego w Białej Podl.

Janik Jan, ur. 13 V 1895 w Dominikowicach, pow. gorlicki; s. Michała i Krystyny z Kiełtyków. Student prawa na UJ. Członek Związku Strzeleckiego pod pseudonimem „Krakus”. Od 6 VIII 1914 r. do 15 II 1918 r. żołnierz Legionów Polskich. Był jednym z inicjatorów wypowiedzenia posłuszeństwa władowi austriackim po oddaniu Chełmszczyzny i Podlasia Ukrainie. Został umieszczony w obozie internowanych na Węgrzech. Do WP wstąpił w grudniu 1918 r. w stopniu kapitana i podczas wojny w 1920 r. został oficerem gospodarczym 34 pp. w Białej Podlaskiej. Potem był kierownikiem magazynów w Wojskowym Urzędzie Gospodarczym. W okresie 1924-1926 ukończył Wyższą Szkołę Intendentury. W tym okresie mieszkał w Warszawie. Wiele lat pracował w Departamencie Intendentury Ministerstwa Spraw Wojskowych. Od 1936 r. był majorem i członkiem KG Junackich Hufców Pracy. W wojnie obronnej bronił mostów i do niewoli dostał się w okolicach Tarnopola (lista NKWD nr 015/2 z 1940 r.). Osierocił żonę Alinę z Piotrowskich i dzieci: Wiesławę, Danutę oraz Jerzego. Był odznaczony: Krzyżem Walecznych (trzykrotnie), Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości oraz Krzyżem Niepodległości.

Kwiatka Kazimierz, ur. 16 X 1883 r. we Lwowie, s. Jakuba i Marii ze Stojów. Absolwent Wydziału Prawa

i Administracji UJ. W 1914 r. powołany do armii austriackiej. W okresie 1915-1918 przebywał w niewoli rosyjskiej. W 1918 r. wstąpił do WP w stopniu porucznika. W latach 1919-1920 walczył na froncie jako dowódca 3 kompanii 15 pp. Za bohaterską postawę w bitwach we wsi Borowiki oraz pod Piszczą i Stepankowicami został odznaczony Orderem Virtuti Militari 5 klasy. W 1926 r. w stopniu majora został przeniesiony do 34 pp na stanowisko zastępcy dowódcy. Potem służył jako oficer placu w Białej Podl. i p.o. komendanta PKU Biała Podlaska. W 1927 r. awansowany na stopień podpułkownika i cztery lata później przeniesiony w stan spoczynku. Pracował jako dowódca Junackich Hufców Pracy w Pyzdrach. Podczas wojny obronnej dostał się do niewoli i został zamordowany przez NKWD w Katyniu (lista wywozowa nr 052/4 z 27 IV 1940 r., poz. 106). Odnaczony Orderem VM, trzykrotnie Krzyżem Walecznych, Medalem za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości. Pozostał żonę Władysławę z Kończyckich.

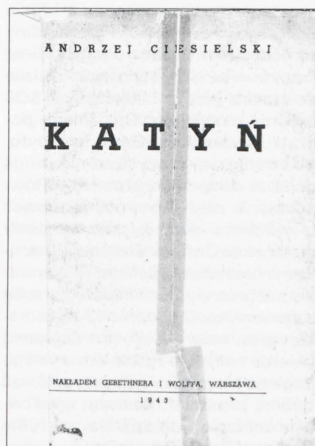
Liebe Henryk Maksymilian, ur. 15 XI 1907 w Warszawie, s. Maksymiliana i Wandy Schmalzów. Po ukończeniu gimnazjum w 1926 r., studiował prawo na UW. Po uzyskaniu magisterium odbył przeszkolenie wojskowe w Szkole Podchorążych w Zambrowie (VIII 1930-VI 1931 r.) Do 34 pp w Białej Podlaskiej został przeniesiony 28 VI 1931 r. W tym pułku odbywał wszystkie kolejne ćwiczenia w rezerwie: 1933, 1935, 1936 i 1938 r. Po ćwiczeniach w 1935 r. dowódca 34 pp wystąpił z wnioskiem awansowym na pierwszy stopień oficerski-ppor. rez.WP. W życiu prywatnym H. Liebe był podprokuratorem w Warszawie. Gdzie się dostał do niewoli w 1939 r., nie wiadomo. Zamordowany w Katyniu (lista wywozowa NKWD z 1 IV 1940 r., zidentyfikowany pod nr 3375).

Oleńnik Albin, ur. 1 III 1894 w Kołodziejówce, woj. tarnopolskie; s. Michała i Marii z Tomczuków. Student prawa. Uczestnik I wojny światowej służył w armii austriackiej. Pod koniec wojny przeniósł się do oddziału płk. S. Hallera, z którym 19 XI 1918 r. w Krakowie wstąpił do służby w WP. Był uczestnikiem walk w 1920 r. Ukończył kurs dowódców baonów w Toruniu w 1921 r. Od 1923 r. kpt. art. w st. sp. Służył w 6 i 9 pap, potem w 2 dywionie pociągów pancernych. Był dowódcą pociągu pancernego „Niepołomice”. W pracy cywilnej był kierownikiem referatu wojskowego

starostwa w Białej Podl. Zmobilizowany w 1939 r., w pierwszych dniach września otrzymał rozkaz ewakuacji z dokumentacją wojskową w kierunku Rumunii. 18 IX 1939 r. w okolicach Skafatu dostał się do niewoli Armii Czerwonej. Początkowo był osadzony w obozie w Starobielsku, potem przeniesiony do Kozielska. Zamordowany przez NKWD w 1940 r. w Katyniu. Przy jego zwłokach znaleziono: w mundurze 3 pocztówki, kartę szczepienia i medalik (zidentyfikowany pod nr 0880). Odnaczony Krzyżem Walecznych i medalami pamiątkowymi. Pozostawił żonę Olę z Kuchtów oraz synów Zdzisława i Jerzego. Rodzina ukrywała się we Lwowie i Stryju. Od 1941 r. mieszkała w Białej Podl., a po wojnie, w 1946 r. przeniosła się do Gliwic.

Wiesiołowski Stanisław, ur. 10 VI 1903 r. w Saratowie. Ukończył Gimnazjum Zygmunta Augusta w Wilnie, a następnie Wydział Prawno-Ekonomiczny, sekcja prawnicza na Uniwersytecie w Poznaniu. 17 III 1925 r. mianowany aplikantem sądowym w Wilnie. 18 I 1928 r. został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego śledczego na powiat konstantynowski. Pełnił funkcje sędziego grodzkiego w Piszczacu, następnie sędziego okręgowego w Białej Podl. Adwokat z Białej Podl. Wpis na listę adwokacką uzyskał w roku 1932. Kancelarię prowadził w Białej Podlaskiej przy ul. Brzeskiej 17. Wybrany w skład Rady Miejskiej IV kadencji w 1934 r. i był członkiem Komisji Rewizyjnej. Por. rez. piech., oficer informacji 34 pp. Zmobilizowany 3 IX 1939 r. w stopniu porucznika. W nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli i został zamordowany przez NKWD w Charkowie.

Szczepan Kalinowski

Wspomnienia Elżbiety Chaberskiej

Podziemna walka z PRL - em

W lutym 1980 r. w Spółdzielni Inwalidów w Białej Podlaskiej powstała Tymczasowa Komisja Związku Zawodowego „Solidarność”. Pierwszym jej przewodniczącym został Witek. W Komisji tej pełniłam funkcję wiceprzewodniczącej. Pracy było bardzo dużo, ponieważ większość załogi stanowili ludzie biedni i z grupami inwalidzkimi. Do Solidarności należało 2/3 załogi, tj. około 800 osób. Planowaliśmy strajk o wolne soboty. Niestety nie byliśmy odpowiednio przygotowani. Znaczna część załogi obawiając się o utratę pracy nie przystąpiła do strajku. Strajk w sprawie bydgoskiej był już przygotowany dobrze. Przystąpili do niego wszystkie zakłady Spółdzielni oprócz Międzyrzecza. Załoga chciała powrotu krzyży na hale produkcyjne, w związku z tym zwróciła się do Komisji z prośbą o Mszę Świętą, na której zostaną wyświęcone krzyże. Mszę św. odprawił Biskup Wacław Skomorucha. Krzyże zawieszili w obecności załogi Elżbieta Chaberska i Grzegorz Targosz. Współpraca Komisji z Zarządem Spółdzielni nie zawsze dobrze się układała, np. w sprawie anulowania kary za udział w strajkach jednemu z pracowników. W okresie powstawania Solidarności pojechaliśmy do Warszawy na zebranie, w którym uczestniczyli p. Gwiazda i p. Lis. W tamtym okresie byli oni dla mnie autorytetami. Jechałam z nadzieją, że się czegoś dowiem i czegoś nauczę. Wracałam do Białej rozczarowana. W tym samym czasie komisja Zakładowa SI dostała zaproszenie do Warszawy na zebranie Solidarności Branżowej. Pojechaliśmy samochodem służbowym już o 5-tej rano. (zawieźliśmy też uszytą białeżnę do szpitala przy ul. Litewskiej). O 8.30 byliśmy na miejscu. Oficjalnego początku zebrania w ogóle nie było, bo członkowie prezydium nie mogli dojść ze sobą do porozumienia. Równocześnie zdążyli nas poinformować o wysokości składek, jakie winniśmy wpłacać na Związek Branżowy. Członkowie prezydium i delegaci z Warszawy bez przerwy kłócili się między sobą o stanowiska. O godzinie 10-tej zabrałam głos, mówiąc: „To jest draństwo i wielkie świństwo zgonić ludzi z całego Regionu Mazowsze i nie przygotować dobrze zebrania”. Po czym opuściliśmy zebranie i do dziś nie należymy do Związków Branżowych.

Na zebraniu Solidarności Oddziału Biała Podlaska, w głosowaniu tajnym, zostałam wybrana na delegata do Regionu Mazowsze.

Delegatem byłam przez dwie kadencje. Jako delegat uczestniczyłam w Warszawie w licznych spotkaniach ze znanymi działaczami, sympatykami Solidarności, księżmi, ludźmi nauki, aktorami. Szczególnie pamiętam spotkanie na AWF-ie na Bielanach z Lechem Wałęsą i Janem Olszewskim. Utkwiło mi bardzo niekulturalne zachowanie wobec Lecha Wałęsy ówczesnego przewodniczącego Solidarności Ursusa, który został przez delegatów wytupany i wygwizdany. 13 grudnia 1981 roku Komisja nie podjęła akcji strajkowej ze względu na groźbę użycia przemocy. Większość załogi stanowiły kobiety inwalidki. Trzeba zaznaczyć, że Zarząd Spółdzielni nie podał nazwisk działaczy Solidarności do internowania. Wydawałoby się, że wprowadzenie stanu wojennego przekreśli naszą dalszą działalność.

Po pierwszym szoku, załamaniu i obawie o los synów (działali w Solidarności w szkołach i na uczelni w Świdniku – Lublinie i w Warszawie) przyszedł czas na zastanowienie się w gronie przyjaciół nad tym, co robimy dalej. Działamy!!! Od księdza, któremu zwierzyliśmy się z naszych planów, otrzymaliśmy błogosławieństwo.

Po 13 grudnia Solidarność w zakładach pracy przestała istnieć, Komisja Zakładowa przy SI zeszła do podziemia. Niektórzy członkowie Solidarności z innych zakładów pracy, np. PKP (łącznikiem był J.A.) Szpital (łącznik – S.K.), usługowcy (łącznik – E.R.), także kilku nauczycieli zwróciło się z prośbą o możliwość wspólnego działania. Od tej pory działaliśmy wspólnie. Byliśmy jedną komisją działającą w czasie stanu wojennego. Pierwsze ulotki z Regionu Środkowo – Wschodniego przywiózł mi syn Leszek, a z Regionu Mazowsze – syn Zbyszek. Moi synowie utwierdzili mnie w przekonaniu, że podjęłam słuszną decyzję decydując się na pracę w podziemiu.

Prasę podziemną i książki braliśmy z dwóch różnych źródeł.

Jeden punkt był u Jurka W. Co piątek odbierałam prasę i książki, które roznośliśmy przed pracą zaufanym

osobom. Rozliczenie z prasy było raz na tydzień. (Niestety często odbiorcy nie regulowali należności i byłam zmuszona płacić sama). Punkt u Jurka nie był zbyt bezpieczny dla jego rodziny i dla nas (małe mieszkanie w bloku, dwoje małych dzieci i niepewni sąsiedzi). Pamiętam bardzo dobrze jeden z piątków. Wyszłam od Jurka obłożona prasą. Tuż przy drzwiach bloku stał wóz MO (bliska byłam zawалу – co robić?). Zmieniłam plan: zamiast do domu na ulicę Czerwińskiego pojechałam do bloków – do mamy na ul. Łukaszyńską. Gdy szłam ulicą, samochód MO jechał wolno, przez cały czas w zasięgu mego wzroku. Na przystanku autobusowym przy dworcu PKP nie było niestety nikogo zaufanego, któremu mogłabym przekazać prasę. Wsiadłam do autobusu, wóz MO nadal mi towarzyszył aż do Orzechowej. Gdy wpadłam do mieszkania śp. mamy usłyszałam jej krzyk: „Jezus Maria dziewczyno – co się stało?” Podobno wyglądała jak trup (mam wadę serca). Natychmiast przeniosłam prasę do innego mieszkania w bloku.

Drugim kolporterem prasy był Marian Kwiatkowski.

Sam przywoził prasę z Warszawy i innych miejscowości. Doskonale zorganizował dalszy kolportaż prasy. Dzielił się z Marianem prasą nocami w zaprzyjaźnionych domach: pp. Romanów, pp. Strzałkowskich i pp. Misiejuków (przy ich pomocy). U pp. Papińskich przechowywano prasę. Prasę rozdzielaną w nocy z Marianem, rano roznośliśmy: do Szpitala (odbierał Stasio, a księgowemu wręczałam osobiście), do wyznaczonych sklepów, do Spółdzielni Krawieckiej przy ul. Moniuszki (odbierała Jadzia M.), do Spółdzielni Inwalidów, a po pracy nosiłam do licznych prywatnych

mieszkań. W kolportowaniu prasy brała udział również Elżbieta Strzałkowska. Nosiła ją do pracy – WPHW, a także brali od niej prasę: do Bielan – śp. Leszek Stackiewicz, do Małuszewicz – śp. Józef Korzeniowski i śp. Rustyk Strzałkowski (mąż Elżbiety). Syn Elżbiety – śp. Daniel – zrywał plakaty szkalujące Solidarność. Z roznoszeniem prasy wiąże się przykry wypadek. Pracownica Spółdzielni p. Maria O., która regularnie roznosiła prasę, została potrącona przez samochód i trafiła do szpitala. Opowiadała, że podczas wypadku myślała tylko o tym, by milicjant nie zobaczył, że w reklamówce ma prasę i nie pytał od kogo ją ma. Skutki potrącenia są trwałe. Pani Maria do dzisiaj chodzi z laską. Komisja Zakładowa przez kilka lat opiekowała się p. Marią (paczki żywnościowe, zapomogi pieniężne i kupowanie leków). Oprócz Białej zaopatrywaliśmy w prasę teren. W Komarówce Podlaskiej otrzymywało ją 5 rodzin. Z dr. Sudewiczem rozwoziłam do miejscowości: Terespol, Małowa Góra, Kodeń, Brus Stary i Nowy, Wola Wereszczyńska. Na indywidualne zamówienia rozprowadzaliśmy także książki drugiego obiegu. Powstał problem: co robić z pozostałą prasą? Ksiądz Proboszcz kościoła W.N.M.P. przy ul. Długiej na Woli wyraził zgodę na jej rozkładanie przed bramą i furtkami, od strony ulicy. Stoliki przykryte białymi serwetkami, na godzinę przed Mszą św., ustawiali Kasia i Czesiek Romanowie, a ja lub Marian wykładaliśmy na nich prasę. Była ona rozdawana bezpłatnie. Prosiłam biorących o przekazywanie po przeczytaniu innym. Czasem razem z prasą rozdawane były znaczki Solidarności, wykonane ręcznie przez uczennicę liceum – Laurę Strzałkowską.

Kolportaż prasy Solidarnościowej na taką skalę zorganizował Marian Kwiatkowski przy mojej pomocy.

Zdarzyło się, że Marian nie mógł pojechać do Warszawy po prasę i miał to zrobić pracownik kolei (członek Solidarności). Ponieważ wydawało mu się, że jest w pociągu obserwowany, wysiadł w Białej, a prasa pojechała dalej. Oboje z Marianem za tę prasę zapłaciliśmy.

Na tajnym zebraniu podzielono miasto na rejony do rozrzucania ulotek i plakatowania. Moim rejonem był teren od przejazdu kolejowego do lotniska wzdłuż ulicy Łomaskiej i wszystkie boczne ulice do ulicy Lubelskiej. Robiliśmy to razem z Elżbietą Strzałkowską. Telegramy samoprzylepne z krótkimi, ważnymi informacjami przynosił w plecaku uczeń szkoły podstawowej Grzegorz, a idąc z nim mama przyklejała je w różnych miejscach. Dostaliśmy z Warszawy polecenie wysyłania prasy podziemnej do Siedlec, na wyrywkowo brane z książki telefonicznej nazwiska. Koszty związane z wysyłką pokrywaliśmy sami: Marian Kwiatkowski, Aniela P., śp. Witek Zabielski, Irena Misiejuk i ja – Elżbieta Chaberska. Dla bezpieczeństwa adresowaliśmy koperty przy pomocy szablonu. Robiliśmy to po nocach, praca była niezmiernie żmudna. Dla bezpieczeństwa adresowaliśmy były wrzucane do skrzynek pocztowych w różnych miejscowościach. Od półroczu 1982 r. zorganizowaliśmy stałe zbiórki pieniędzy na potrzeby osób represjonowanych i znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej. Nie tylko członkowie Komisji, ale i szeregowi członkowie dobrowolnie wpłacali raz w miesiącu po 100 złotych. Jednorazowa stawka pomocy wynosiła 2000 zł. A w wyjątkowych przypadkach 5000 zł. np. Jankowi K. – kolporterowi prasy podziemnej – na adwokata. Kontynuowano również przekazywanie darów kościelnych. Stałą opieką było objętych 15 rodzin, w tym troje sierot po naszej zmarłej pracownicy.

Jako czynna działaczka podziemia została wytypowana przez ks. Lipnickiego do działania w Pomocy Prymasowskiej przy kościele Miłosierdzia Bożego w Białej Podlaskiej. Grupa liczyła 12 osób. Naszym celem była pomoc internowanym, zwolnionym z pracy, dzieciom z domów dziecka i wydawanie leków pochodzących z darów – ludziom chorym.

25 września 1983 r. braliśmy udział w Pielgrzymce Żołnierskiej z okazji 300-lecia Objawienia się Matki Bożej Leśniańskiej. Przed głównym

DOK. NA STR. 40-41

tarzem złożyliśmy – ja z Grzegorzem Targoszem – vota o treści patriotycznej. Na zebraniu członków tajnej komisji w moim mieszkaniu przy ul. Czerwńskiego 14 padła propozycja wyhaftowania Sztandaru Solidarności SI. Musieliśmy rozważyć nasze możliwości finansowe. Członkowie wyrazili zgodę na sfinansowanie ze składek członkowskich. Znalaziona przez naszą pracownicę Marię D. hafciarkę p. Stefę powiedziała mi, że jest zaszczycona i jest szczęśliwa, że jej powierzono wyhaftowanie sztandaru. (Sama wystąpiła z propozycją spłaty w ratach) Projekt sztandaru był uzależniony od materiałów jakie mogliśmy w tym czasie dostać. Został opracowany przez p. Marię i p. Stefę – hafciarkę, która mieszkała blisko Spółdzielni i w razie potrzeby przychodziła do mnie do przychodni pod pozorowaniem zmierzania ciśnienia. W takim też momencie zapłaciłam pierwszą ratę. Ostateczne rozliczenie nastąpiło przy odbiorze sztandaru. Z wielkim wzruszeniem odebrałam z rak wykonawczyń pięknie zapakowany sztandar. Okucie i drzewce do sztandaru załatwili Grzegorz T. i św. pamięci Witk Zabielski. Byliśmy jedyną Komisją w Białej, która w czasie stanu wojennego ufundowała własny sztandar. Sił i odwagi do działania w podziemiu dodawało nam uczestnictwo w Mszach Świętych za Ojczyznę w kościele św. Stanisława Kostki w Warszawie. Ze względu na odległość w Mszach tych uczestniczyło coraz mniej osób. Na tajnym zebraniu w moim mieszkaniu padła myśl rozmowy z ks. Romanem na temat Mszy za Ojczyznę w kościele przy ul. Długiej. Posłaliśmy w tej sprawie razem z dr. Sudewiczem. Ksiądz Roman pochwalił propozycję, ale zgodę musiał dać ksiądz Proboszcz. I dał. Od tej pory Msza św. za Ojczyznę była odprawiana w ostatnią niedzielę każdego miesiąca. W Mszach za Ojczyznę brały udział tłumy wiernych nie tylko z Białej i najbliższej okolicy, ale również z Terespola, Siedlec, Łukowa, Międzyrzecza, Radzyna, Lublina, a nawet z Warszawy. Msze zamawiali zakłady pracy: Biawena, PKP, Fabryka Mebli, IMP, Szpital, Przychodnie i Sanepid, SI Elremet, MKZ, PKS i Solidarność Rolnicza. Na zebraniu w moim mieszkaniu uzgodniliśmy, że za składkowe pieniądze kupimy duże krzyże, które podczas śpiewania „Boże coś Polskę” księża stojący przy ołtarzu będą podnosili do góry. Pieniądzy starczyło nam na 12 krzyży. Śp. Witk Zabielski

wypalił z tyłu krzyży nazwy miejsc internowania. Wierni przychodzili do kościoła z własnymi krzyżami.

Msze były celebrowane przez księży, którzy przyjeżdżali z całej wschodniej Polski. Zdarzało się, że przy ołtarzu modliło się 20-tu księży. Ojcem duchowym, którego piękne, patriotyczne kazania (za które był przesłuchiwany razem z Proboszczem na SB) dawały nam nadzieję na doczekanie wolnej Polski był ksiądz Roman Wiszniewski, a po jego przeniesieniu do małej, wiejskiej parafii, na wschodnich krańcach Polski, do Woli Wereszczyńskiej – ksiądz Krzysztof. Pierwsze moje spotkanie z księdzem Krzysztofem nie było miłe. Bez pytania księdza przygotowałam wszystko do Mszy, tak jak robiłam to przy księdzu Romanie, (przygotowałam modlitwę wiernych, ustawiłam obraz Matki Boskiej Solidarności a na stopniach głównego ołtarza, zapaliłam świecę, ustawiłam we flakonie białe-czerwone kwiaty przed obrazem, a w zakrystii pomogłam przy przygotowaniu pocztów sztandarowych). Ksiądz Krzysztof poczuł się obrażony i powiedział, że stara baba nie będzie nim rządziła. Po rozmowie, wyjaśnieniu i przeproszeniu przeze mnie – dostosowałam się do życzeń księdza i do dziś jesteśmy w przyjaźni. Po wysłuchaniu kilku bardzo odważnych kazań wierni przekonali się, że ksiądz Krzysztof również wielkim patriotą i świetnym kaznodzieją. Grupa kolejarzy z Jurkiem Romanem pojechała do Gdańska aby zaprosić na Mszę św. za Ojczyznę Lecha Wałęsę. W zaplanowanym dniu wierni od wczesnych godzin wypełniali kościół i cmentarz kościelny. Tłum wiernych oczekiwał. Niestety inne ważne obowiązki nie pozwoliły Przewodniczącemu Solidarności na przyjazd. W rocznicę mordu w Katyniu. Solidarność SI ufundowała marmurową tablicę poświęconą ofiarom Katynia. Tablicę umieszczono w bocznej kaplicy kościoła W. N. M. P. przed obrazem Matki Boskiej Solidarnościowej. Tablicę zamawiał śp Witk Zabielski, który nie zdążył podać nazwiska wykonawcy. Do dziś nie jest on znany (pomimo poszukiwań z mojej strony). Tablica ta została poświęcona podczas Mszy Św., a księża biorący udział w celebrze otrzymali herb Białej wykonany w drewnie, inkrustowany miedzią, z wypalonym przez śp. Witka – na tylniej ścianie: „Msza św. za Ojczyznę poświęcona ofiarom Katynia SOLIDARNOŚĆ Sp-ni Inwalidów Białą Podlaską”) Szczególnie utkwiła mi w pamięci Msza

św. zamówiona przez pracowników Policji. Gdy szli do ołtarza czwórkami, umundurowani, z widocznym wzruszeniem na twarzy, powitano ich burzliwymi oklaskami, łzami wzruszenia – nikt nie wstydził się łez; również uczestniczący we Mszy znany polski aktor Mariusz Dmochowski, który recytował fragment Dziadów. Podczas każdej Mszy za Ojczyznę uczestnicy czuli, że tu w kościele na Woli mamy Wolną Polskę. W jednej z Mszy św. uczestniczył sprowadzony przez Marię Kwiatkowskiego, ukrywający się – Zbigniew Bujak. Spotkanie z Bujakiem odbyło się w mieszkaniu księdza Romana. Ksiądz przekazał mi klucze i pełnienie obowiązków gospodyni domu. W tajnym spotkaniu (przed Mszą) uczestniczyło kilku zaufanych członków Solidarności z różnych zakładów pracy. Na obiad i rozmowę „w cztery oczy” zaprosił p. Bujaka śp. Proboszcz L. Mosak. Następnego dnia w lubelskiej gazecie „Dziennik Wschodni” ukazał się artykuł pt. „Targowica” szkalujący księdza Proboszcza, księdza Romana i p. Bujaka. Niezwykle patriotyczne kazanie księdza Romana dające nadzieję na lepszą przyszłość na wolną Polskę zostało porównane do Targowicy. Mszę św. za Ojczyznę uświetniali swoim uczestnictwem znani aktorzy i artyści polscy, którzy recytowali wiersze, czytali fragmenty prawdziwej historii Polski, śpiewali pieśni patriotyczne, dzielili się osobistymi wspomnieniami. Byli to: Mariusz Dmochowski z żoną, Mieczysław Volt, Barbara Rachwańska, Jerzy Żelnik, Piotr Szczepanik, Anna Nehrebecka, zespoły muzyczne – wokale z Lublina i z Warszawy.

Zapraszaniem aktorów i artystów zajmował się śp. Adam Wawrzyniewicz. Przyjeżdżający artyści zatrzymywali się zawsze w gościnnym domu pp Romanów (nie tylko oni, każdy potrzebujący zawsze znalazł u nich pomoc i opiekę). W miesiąc po ogłoszeniu stanu wojennego w styczniu 1982 roku, zostaliśmy zaproszeni na opłatek przez księdza Biskupa Jana Mazura do Kurii Siedleckiej. Mieli ten zaszczyt: ksiądz Mieczysław Lipniacki – kapelan ludzi pracy, Jerzy Roman, śp. Adam Wawrzyniewicz, Anna Makarewicz i ja – Elżbieta Chaberska. Było nas tam około 200 osób. Czekając na księdza Biskupa śpiewaliśmy kolędy (cicho, w obawie przed SB). Ludzie strzegący naszego bezpieczeństwa na zewnątrz budynku zmieniali się co jakiś czas, z powodu dużego mrozu. Biskupowi towarzyszyli: ksiądz Biskup Skomorucha, ksiądz Lipniacki i inni księża

oraz bardzo skromnie wyglądająca pani- jak się dowiedzieliśmy – kierownik literacki i programu Polskiego Radia – zwolniona z pracy w czasie, stanu wojennego za odmowę współpracy z władzami. Przy dzieleniu się opłatkiem życzyliśmy sobie Wolnej, Niepodległej Polski. Trwało to dość długo, bo ksiądz Biskup osobiście każdemu składał życzenia. Powrót do Białej w nocy odbył się z małą przygodą. Samochód prowadzony przez księdza Mieczysława znalazł się nagie w pryzmie śniegu. Na szczęście nikomu nic się nie stało. Z okazji otrzymania Pokojowej Nagrody Nobla przez Lecha Wałęsę otrzymałam (z rąk śp. Mariana Kamińskiego, przywieziony z Gdańska, wybity z tej okazji srebrny medal z wizerunkiem Wałęsy z napisem: „Lech Wałęsa Pokojowa Nagroda Nobla”. Na Rewersie orzeł z koroną i napis: „Solidarność Narodu Polskiego 1980 r”. Pamiątka piękna, wraz z upływem lat coraz cenniejsza.

Marian Kwiatkowski przyniósł mi wiadomość, że mamy spotkanie w Warszawie z Bronisławem Gerekim w dolnym kościele przy ul. Deotymy. Zainteresowałam się kto jedzie z Białej oprócz nas. Usłyszałam w odpowiedzi że brak chętnych. Z Międzyrzecza pojechało dwóch panów: nauczyciel ze szkoły średniej i pracownik Spółdzielni Szczotkarskiej,

a z Łukowa dwóch pracowników PKP. Kościół był wypełniony po brzegi. Utkwiło mi w pamięć pytanie zadane Profesorowi: „Czy ma Pan kandydata na przyszłego Prezydenta Polski?” Odpowiedź brzmiała: „Jest tylko jeden kandydat (zrobiło się bardzo cicho) jest nim Lech Wałęsa”. Kościół wypełniła burza oklasków.

Latem 1982 roku pojechaliśmy z Marianem, Anką Jurkiem, Krystyną Wawrzyniewicz i Basią D, na manifestację w obronie usuniętych z uczelni, zorganizowaną przez studentów Uniwersytetu Warszawskiego. Tuż za bramą Uniwersytetu, przy wejściu z lewej strony, miał być ułożony z żywych, ciętych kwiatów – ogromny krzyż. Kwiaty kupione przez nas również tam położyliśmy. Milicja próbowała usunąć krzyż i rozpedzić tłum. Dochodziło do przepychanek. Rzucano ulotki o treści antyrządowej. Było dużo transparentów. W Dniu Wszystkich Świętych 1982 r. tuż za bramą główną Cmentarza Parafialnego przy ul. Janowskiej, z inicjatywy Solidarności, postawiono tabliczkę z napisem KATYN. Każdy wchodzący na cmentarz zapalał lampkę. Z daleka „dyżurni” pilnowali czy SB nie zniszczy tego miejsca. Chcieliśmy, aby w Białej na stałe działało Radio Solidarność. Dużo pracy w jego uruchomienie włożył Narcyz Malinowski. Był on doskonałym specjalistą, wybitnie uzdolnionym technicznie, a jednocześnie bardzo solidnym i odpowiedzialnym członkiem podziemnej Solidarności. Niestety pracę radia utrudniał brak części do nadajnika. Nadawane audycje były słyszalne tylko w nielicznych punktach miasta. Będąc w Białej p. Bujak obiecał Narcyzowi, że załatwi brakującą część. Podał nam miejsce i datę odbioru tej części w Warszawie. Pojechaliśmy: Marian, Jurek, Narcyz i ja do Radości. Było bardzo zimno. Poszliśmy lasem do znacznie oddalonego od stacji domu śp. prof. Tadeusza Kłopotowskiego – wykładowcy uczelni amerykańskich, kanadyjskich i polskich. Dla nas – członków Solidarności – profesor był przyjacielem i doradcą. Pan Profesor na spotkanie z Bujakiem zawiózł nas z Radości do Warszawy swoim samochodem. Byliśmy punktualnie o umówionej godzinie. Bujak spóźnił się z powodu spotkania z aktorami w Teatrze Dramatycznym. Niestety!!! Załatwienie części do nadajnika było tylko obietnicą, a p. Bujak wyparł się tego, że cokolwiek obiecywał. Wróciliśmy do Białej głodni, zlekceważeni, zawiedzeni, oburzeni nieodpowiedzialnością p. Bujaka. Od tej pory nie

miałam i do dziś nie mam zaufania do p. Bujaka. W nocy z dn. 18/19 października 1984 r. został porwany przez funkcjonariuszy SB w Górsku k. Torunia i bestialsko zamordowany kapelan Solidarności ksiądz Jerzy Popiełuszko. Bardzo wielu członków białskiej Solidarności brało udział w pogrzebie, nie zapomnę nigdy tej bardzo smutnej uroczystości. Członkowie Pomocy Prymasowskiej z Siedlec i z Białej Podlaskiej uczestniczyli w Pielgrzymce Śladami Księdza Jerzego. Sześciu uczestników pielgrzymki (razem ze mną) spotkało się na plebanii kościoła św. Brygidy w Gdańsku z Przewodniczącym Solidarności Lechem Wałęsą i z ks. Henrykiem Jankowskim. Spotkanie (ze względu na bezpieczeństwo) zorganizowano w tajemnicy. Przewodniczącemu Wałęsie, w imieniu białskiej Solidarności, wręczyłam gobelin przedstawiający Matkę Boską chroniącą Solidarność. Gobelin ten wyhaftowała Elżbieta Pytyś – pracownica SE. (Takie same dwa gobeliny zostały ofiarowane do kościoła św. Stanisława Kostki w Warszawie i do kościoła W.N.M.P. na Woli przy ul. Długiej) Gobeliny ufundowała Komisja Solidarności przy St., a wręczyła Elżbieta Chaberska z osobami towarzyszącymi: J.P. i G.X.

Kilkakrotnie w czasie legalnej i podziemnej Solidarności uczestniczyliśmy razem z ks. Lipniackim (duszpasterzem ludzi pracy) w Pielgrzymkach Ludzi Pracy. Tam spotykaliśmy się z Lechem Wałęsą, Marianem Krzaklewskim i Mamą Księżką Jerzego. Mamę przywoziła do Częstochowy pani v-ce prezydent Białegostoku.

Przez cały czas działania w podziemiu byłam często przesłuchana przez SB.

Szczególnie często od chwili, gdy delegat na I-szy Krajowy Zjazd Solidarności w Gdańsku, mój zastępca w Komisji Społecznej Henryk C. – pod naciskiem rodziny – zgłosił się dobrowolnie do prokuratora przysięgając się do podziemnej działalności, podając bardzo dokładne jej szczegóły. Dostałam wezwanie na SB. W pokoju był już Henryk C. Przesłuchujący przezywał mi zeznania Henryka C. Byłam zaskoczona niebываłą dokładnością jego zeznań (zresztą prawdziwych). Po przeczytaniu całości zapytał Henryka czy chce coś dodać, padła odpowiedź: „Nie”. Patrząc na Henryka bałam się, że dostanie wylewu lub zawału, bo był bardzo czerwony (wiedziałam, że ma kłopoty z ciśnieniem).

Dokończenie w następnym numerze Gościńca

Spotkania opłatkowe w Janowie Podlaskim

W poniedziałek – 19 grudnia w budynku ujeżdżalni na terenie Stadniny Koni w Janowie Podlaskim odbyło się spotkanie opłatkowe połączone z obchodami 194 rocznicy utworzenia najstarszej w Polsce stadniny koni. Współorganizatorami uroczystości była Stadnina Koni Janów Podlaski, Zespół Szkół im. Adama Naruszewicza w Janowie Podlaskim, Klub Jeździecki Janów Podlaski, Dom Gościnny „Wygoda”, Pensjonat „Uroczysko Zaborek”. Spotkania grudniowe w takiej formie na terenie Stadniny organizowane są od 8 lat. Zainicjowała je młodzież kształcąca się w klasach Technikum hodowli koni przy janowskim Zespole Szkół. Tegoroczną uroczystość swoją obecnością uświetnili Proboszcz Parafii pw. Świętej Trójcy w Janowie Podlaskim ks. Prafat Stanisław Grabowiecki, Wójtowski Gmin Janów Podlaski p. Jacek Hura, p. Romuald Murawski – Wójt Gminy Konstantynów i p. Jacek Szewczuk – Wójt Gminy Rokitno, Komendant Placówki Straży Granicznej w Janowie Podlaskim ppk Małgorzata Tarasiuk, zastępca Komendanta Komisariatu Policji w Janowie Podlaskim asp. Robert Górski oraz gość specjalny – były świetny kolarz, obecnie promotor polskiego kolarstwa szosowego i górskiego w kraju i za granicą, dyrektor Tour de Pologne – p. Czesław Lang. W spotkaniu uczestniczyli także przyjaciele Stadniny, nauczyciele, uczniowie i ich rodzice.

Rozpoczynając uroczystości gośpodarz – Prezes Stadniny Koni p. Marek Trela wraz z Dyrektorem Zespołu Szkół im. Adama Naruszewicza w Janowie Podlaskim Jarosławem Dubiszem przywiteli zebranych. Pan Marek Trela zaprezentował gościom angloarabską klacz Astellę – przed-

stawicielkę rodziny klaczy Cyprysa, przybyłą do Janowa w momencie utworzenia Stadniny. Astella reprezentuje 24 pokolenie klaczy z tej rodziny w Janowie. Dziewczęta z klas Technikum kształcącego w zawodzie technik hodowca koni zaprezentowały zgromadzonym swoje umiejętności w pokazach jeździeckich, dosiadając najlepszych koni Stadniny w świątecznym przejeździe i w skokach przez przeszkody. Uczennica klasy III LO Kaja Dembińska zaprezentowała elementy dyscypliny ujeżdżenia. Chłopcy klasy IV T Artur Brzozowski, Jacek Samociuk i Krzysztof Karczmarsz przedstawili kawaleryjską sztukę władania szablą i lancą, zainscenizowali upozorowany atak oraz pokaz dżygiśtówki. Chłopcy, mimo młodego wieku, prezentują bardzo wysoki poziom umiejętności jeździeckich. Swoją pasję rozwijają także poza szkołą – działają w stowarzyszeniach kawaleryjskich. Wraz z innymi ułanami biorą udział w uroczystościach patriotycznych, inscenizacjach bitew i pokazach. Jacek i Artur uczestniczyli ostatnio w nagraniu scen batalistycznych do filmu „1920 Bitwa Warszawska” Jerzego Hoffmana.

Od 2004 r. z chwilą utworzenia przy Zespole Szkół w Janowie Podlaskim Technikum kształcącego w zawodzie technik hodowca koni uczniowie współtworzą współczesną historię Stadniny. Biorą oni udział w licznych pokazach, uroczystościach i imprezach jeździeckich. Młodzież z Janowa uczestniczy w Mistrzostwach Polski Koni Arabskich, Jesiennym Pokazie Konia Arabskiego, Mistrzostwach Polski Amazonek w damskim siodle, wyścigach koni arabskich o Puchar Prezesa Stadniny. Uczniowie z powodzeniem prezentują najlepsze konie na międzynarodowych zawodach w

skokach przez przeszkody na warszawskim Torwarze, Mistrzostwach Polski Aktorów w Zakrzowie, na Cavaladzie w Poznaniu. Sukcesy odnoszą również poza granicami kraju startując na Mistrzostwach Europy w Austrii i Szwecji. Należą do miejscowego reaktywowanego klubu jeździeckiego, w którym szlifują swoje umiejętności. Stadnina stwarza uczniom doskonałe warunki do praktycznej nauki zawodu, umożliwia udział w szkoleniach jeździeckich, seminariach i wykładach prowadzonych przez autorytety w dziedzinie hodowli koni. Tu nasza młodzież czerpie wiedzę teoretyczną i praktyczną od najlepszych.

Po pokazach jeździeckich zgromadzeni na spotkaniu opłatkowym goście obejrzyli bożonarodzeniową inscenizację „Prezent dla najbliższych” opartą na myślach Bruna Ferrero. Część artystyczna została przygotowana pod kierunkiem p. Agnieszki Kapeli, Marioli Rusinek, Ilony Kawękiej, Świetłany Daniluk, Leszka Zdanowskiego – nauczycieli Zespołu Szkół. Kolęda „Dla nieobecnych” przypomniała zebranych osoby, które odeszły, m.in. wieloletniego Dyrektora Stadniny Koni Janów Podlaski Andrzeja Krzyształowicza – powszechnie uznany autorytet w dziedzinie hodowli koni. Spotkanie zakończyła uroczysta wieczerza wigilijna z tradycyjnym dzieleniem się opłatkiem i śpiewaniem kolęd.

Opłatek w szkole

22 grudnia 2011 r. na spotkaniu opłatkowym zgromadzili się czynni i emerytowani pracownicy Zespołu Szkół im. Adama Naruszewicza w Janowie Podlaskim. Zaproszenie na spotkanie przyjęli Proboszcz Parafii pw. Świętej Trójcy w Janowie Podlaskim ks. Prafat Stanisław Grabowiecki, Starosta Powiatu Białskiego p. Tadeusz Łazowski, Wójt Gminy Janów Podlaski p. Jacek Hura, zastępca Komendanta Placówki Straży Granicznej w Janowie Podlaskim ppor Marcin Niedziela oraz st. chor. Wojciech Matwiejczuk, zastępca Komendanta Komisariatu Policji w Janowie Podlaskim asp. Robert Górski oraz asp. Tomasz Popis. Uroczystą kolację wigilijną poprzedziła prezentacja jasełek pt. „Bóg się rodzi w naszych domach” przygotowana przez uczniów klasy IIIb LO pod kierunkiem p. Małgorzaty Forsztet i p. Katarzyny Derlukiewicz. Uroczyste spotkania wprowadziły wszystkich w świąteczny nastrój Bożego Narodzenia.

ŚWIĄTECZNA TRADYCJA

Wigilia

w Stadninie Koni
w Janowie Podlaskim

Tu urodził się Zbawiciel

Jan Paweł II, kiedy w 2000 r. nawiedził Betlejem podczas swej pielgrzymki do Ziemi Świętej powiedział: „tutaj Wieczność wkroczyła w historię i pozostaje z nami na zawsze”. Betlejem było miejscem ważnym w Starym Testamencie tu bowiem narodził się Dawid, z którego rodu miał pochodzić Mesjasz. Jak zapowiedział Micheasz: A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich! Z ciebie mi wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności obecnie Betlejem. Tu właśnie narodził się Jezus Chrystus według opisu Ewangelisty Łukasza podczas spisu ludności ogłoszonego przez Cezara Augusta. Ze względu na brak miejsc po okolicznych gospodach urodził się on w żłobie. Obecnie Betlejem to trzydziestotysięczne miasto w Judei, znajdujące się 8 km od Jerozolimy na terytorium Autonomii Palestyńskiej. Po hebrajsku nazwa oznacza „Dom chleba”, zaś po arabsku „Dom mięsa”. W miejscu, gdzie według tradycji znajduje się Grota Narodzenia, znajduje się Bazylika. Pierwsza w tym miejscu została postawiona w 326 r. za przyczyną św. Heleny, matki cesarza Konstantyna Wielkiego. Według opisu była ona imponująca. Niestety została ona zburzona przez Persów. Obecna bazylika została wybudowana przez cesarza Justyniana Wielkiego. Od 1852 r. Bazylika i Grota Narodzenia jest pod opieką prawosławnych Greków. Bazylika, jak i Grota jest raczej miejscem ponurym. W ciasnym pomieszczeniu znajduje się gwiazda wskazująca, gdzie mógł się narodzić Jezus i z łacińskiego napisem *Hic de Virgine Maria Jesus Christus natus est. 1717* (Tu z Maryi Dziewicy narodził się Jezus Chrystus. 1717). Katolicy, kiedy w tym miejscu chcą odprawić mszę świętą, muszą udać się do kościoła św. Katarzyny wybudowanego przez cesarza Franciszka Józefa w 1882 r. Kościół ten jak również znajdujące się obok Pole Pasterzy, jest pod opieką franciszkanów. Na Polu Pasterzy od 1954 r. znajduje się mały kościół przypominający namiot pasterski, dla upamiętnienia miejsca, gdzie nocującym w polu pasterzom ukazał się aniołowie, niosący radosną wieść o narodzeniu Zbawiciela świata. Jeszcze jednym miejscem związanym z małą Bożą Dzieciną jest Grota Mleczna. Według przekazu apokryficznego podczas ucieczki do Egiptu przed Herodem, który kazał zabijać małych chłopców, którzy byli zagrożeniem dla

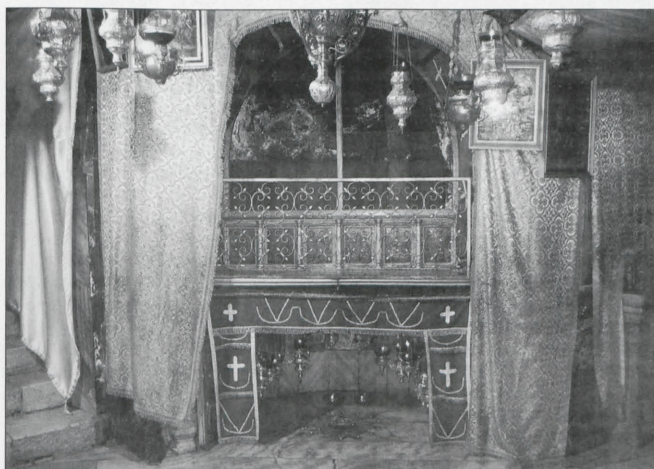
jego władzy, Święta Rodzina właśnie w tej grocie zatrzymała się na postój. Podczas karmienia Jezusa kropła mleka upadła na czarne bazaltowe skały, a one stały się białe. To wydarzenie upamiętniono kapliczką z biało- różowego kamienia i z ołtarzem z białego marmuru.

Kiedy narodził się Chrystus?

Boże Narodzenie rokrocznie obchodzimy 25 grudnia. Opis narodzin Chrystusa możemy przeczytać w Ewangelii według św. Mateusza i św. Łukasza, jednak Pismo Święte nie mówi kiedy dokładnie, w jakim dniu i miesiącu czy roku, urodził się Jezus. Na pewno było to nocą. Dlatego początkowo obchodzono dzień narodzin Zbawiciela w różne dni miesiący. W Aleksandrii – 19 kwietnia lub 17 listopada, w Azji Mniejszej uważano, że dniem przyjścia Chrystusa na świat jest 28 marca lub 29 maja. Już w III w. pojawiły się wzmianki o obchodzeniu Bożego Narodzenia właśnie 25 grudnia. Kościół oficjalnie tę datę przyjął za właściwą dopiero w VI w., a dokonał tego papież Juliusz I. Jest to data symboliczna. W tym czasie ma bowiem miejsce przesilenie zimowe. W ten dzień w pogańskiej tradycji rzymskiej obchodzono dzień Stońca Niezwyciężonego, jak również boga Mitry, zaś w tradycji greckiej był to dzień narodzin Zeusa. Wprowadzenie chrześcijaństwa jako religii oficjalnej w Cesarstwie Rzymskim powodowało nakładanie się świąt pogańskich i chrześcijańskich. Wyrazem tego było właśnie datowanie Bożego

Narodzenia na dzień narodzin Stońca. Jest to też umotywowane duchową płaszczyzną tego święta: przecież w tę świętą noc narodził się Chrystus – Bóg-Człowiek i jak mówi pieśń Zachariasza z Nowego Testamentu – nawiedzające nas Wschodzące Słońce, by zajaśnieć tym, co w mroku i cieniu śmierci mieszkają. W 556 r. mnich Dionisius Exiguus opracował system datowania narodzin Chrystusa. Jednak pominął 4 lata panowania cesarza Oktawiana, co powoduje, że data narodzin Chrystusa przypada kilka lat przed oficjalną datą pokrywającą się z datowaniem naszej ery od narodzin Chrystusa. Może to potwierdzić też zapisek w Ewangelii o królu Herodzie, który zmarł 4 lata p.n.e. Zatem przypuszczalnie Jezus narodził się między 4 a 7 rokiem p.n.e.

Innym świadkiem narodzin Chrystusa, który może nam „powiedzieć”, kiedy on przyszedł na świat, jest gwiazda betlejemka. To ona znaczyła miejsce, w którym leżało ułożone w żłobie Boże Dziecię. Był to znak, dzięki któremu Zbawiciela Świata mogli odnaleźć mędrcy ze Wschodu. Przypuszczalnie gwiazda betlejemka było to zjawisko koniunkcji tzn. zbliżenia planet: Saturna, Jowisza i Marsa, co pociąga za sobą niezwykle jasność. Takie wydarzenie miało miejsce na przełomie 7 i 6 r. p.n.e. Jednak i to jest tylko jedną z przypuszczalnych teorii. Chcielibyśmy wiedzieć wszystko z dokładnością, zmierzyć, zważyć, obliczyć, a może właśnie w życiu potrzebujemy tajemnic i wiary. Szczególnie, gdy obchodzimy wielką tajemnicę wiary chrześcijańskiej – dzień, w którym Bóg przyszedł na świat.

Bazylika Narodzenia Pańskiego w Betlejem, miejsce narodzin Jezusa.
Foto. Darko Tepert Donatus, Wikipedia.

Wybrane potrawy na okres zimowy

W okresie zimowym zwracamy szczególną uwagę na prawidłowe żywienie rodziny. Krótkie, często mroźne i z małą ilością słońca dni nie wpływają korzystnie na nasze samopoczucie. Jesteśmy częściej zmęczeni i podatni na różnego rodzaju infekcje.

Przygotowywane posiłki muszą być bardziej kaloryczne, w jadłospisie należy uwzględnić więcej potraw z kasz, mąki i suchych warzyw strączkowych. Ważne jest też spożywanie większej ilości produktów zawierających pełnowartościowe białko, które wpływa na odporność organizmu. Pamiętać należy również o spożywaniu dużej ilości warzyw i owoców, które są źródłem witamin i składników mineralnych. To właśnie witaminy zwiększają odporność organizmu.

Spożywajmy regularnie 4-5 posiłków dziennie ze wskazaniem by większość z nich podawana była na gorąco. Szczególne znaczenie ma pierwsze śniadanie, bo po nim wychodzimy bezpośrednio do pracy lub szkoły.

Okres zimowy to także święta i karnawał, w związku z tym wybrane przeze mnie przepisy mogą być przygotowane też na przyjęcia.

FILETY ZE SCHABU W PIKANTNYM SOSIE

Składniki – 75 dag schabu, sól, pieprz, cebula, 4 dag masła, płaska łyżka mąki, łyżeczka koncentratu pomidorowego, sól, ogórek konserwowy.

Wykonanie – Ostрым nożem odzielić mięso od kości, przekrajać w poprzek na 5 jednakowych porcji. Mięso lekko rozbić tłuczkiem, osolić, oprószyć pieprzem. Cebulę i ogórek drobno posiekać. Na patelni rozgrzać smalec, obrumienić mięso z obu stron i przełożyć do innego naczynia. Na pozostałym tłuszczu usmażyć cebulę, dodać mąkę i jeszcze smażyć. Następnie wlać około pół szklanki wody, dodać koncentrat pomidorowy, pokrajany ogórek i wymieszać. Do sosu włożyć usmażone filety i krótko pod przykryciem gotować. Podawać jako danie z ziemniakami i surówką.

KNEDLE ZIEMNIACZANE Z NADZIENIEM Z SERA

Składniki – 75 dag ugotowanych ziemniaków, 25 dag mąki, 2 jajka, sól.

Na nadzienie – 20 dag sera twarogowego, cebula, 2 dag tłuszczu, sól, pieprz, 6 dag słoniny do polania.

Wykonanie – Nadzienie – ser rozetrzeć z podsmażoną na tłuszczu

cebulą, doprawić do smaku solą i pieprzem.

Ciasto – ugotowane ziemniaki zmielić w maszynce. Dodać jajka, mąkę, wymieszać i zagnieść ciasto. Uformować wałek z ciasta, pokrajać na placuszki, na każdy z nich nałożyć nadzienie, zlepić i uformować kulki. Gotować kilka minut w dużej ilości wrzącej wody.

ZIEMNIANKI Z PIECZARKAMI

Składniki – 1 kg ziemniaków, 25 dag pieczarek, 2 duże cebule, 6 dag masła, sól, pieprz, szklanka śmietany, zielenina.

Wykonanie – Obrane ziemniaki pokrajać w plasterki, włożyć na 2-3 minuty do wrzącej wody, odcedzić. Pieczarki dokładnie umyć, pokrajać na kilka części, cebulę pokrajać w półkółki. Naczynie do zapiekania wysmarować tłuszczem. Układać warstwami ziemniaki, pieczarki i cebulę. Każdą warstwę lekko osolić i oprószyć pieprzem. Po ułożeniu całość zalać wymieszaną śmietaną i wstawić do piekarnika. Po około 15 minutach przykryć naczynie i jeszcze piec przez następne 15 minut. Zapiekankę podawać posypaną zieleniną z surówką z kapusty.

SALATKA Z TUŃCZYKA

Składniki – 5 ziemniaków, 1 papryka, 4 pomidory, 1 puszka tuńczyka w sosie własnym, 2 jajka, pęczek posiekanej natki pietruszki, odrobina kminku, sól, pieprz, 5 łyżek oliwy.

Wykonanie – ziemniaki ugotować w mundurkach, następnie obrać i pokrajać w grube plasterki. Jajka ugotować na twardo, obrać i pokrajać na ćwiartki. Paprykę pokrajać w cienkie plasterki, pomidory na 8 części. Tuńczyka odsączyć z zalewy, rozdrobnić. Wszystkie składniki delikatnie wymieszać, doprawić solą, pieprzem, natką pietruszki, kminkiem i oliwą.

ORMIAŃSKI PILAW

Składniki – 5 udek z kurczaka, 2 szklanki ryżu, 10 dag rodzynek, 10 dag suszonych moreli, 1 łyżeczka cukru, 2 łyżki masła, majeranek, sól, pieprz, vegeta.

Wykonanie – udka z kurczaka posypać przyprawami i upiec. Ryż ugotować w dużej ilości osolonej wody, odcedzić i przelać zimną wodą. Rodzynki umyć, morele pokroić w paski, podduśki na maśle, dodać około pół szklanki wody i 1 łyżeczkę cukru. Wymieszać z ryżem i podgrzać.

Na półmisku ułożyć ryż, a na wierzchu upieczone udka. Podawać z surówką.

PIECZEN ZAWIANA W GALARECIE

Składniki – 1,5 kg wołowy lub cielęciny, sól, ząbek czosnku, pieprz, 2 łyżki oleju, 1 szklanka rosółu, szklanka wytrawnego białego wina, 3 łyżki żelatyny, ogórki konserwowe, marynowane pieczarki, łyżka zielonego groszku, plasterki cytryny.

Wykonanie – Mięso natrzeć solą, czosnkiem i pieprzem, skropić olejem i upiec. Miękkie mięso odsączyć z sosu, wystudzić. Ostрым nożem pokrajać w duże, cienkie plastery. Do zimnego rosółu dodać żelatynę, zagotować, połączyć z winem, przyprawić do smaku. Na dno półmiska wlać 1/3 galaretki, ostudzić. Zwinąć plastery mięsa w rulony, układać jeden obok drugiego na galarecie środkiem półmiska. Po bokach ułożyć cząstki ogórków, pieczarki, zwinięte w wachlarzyki plasterki cytryny i zielony groszek. Pozostałą gęstniejącą galaretką zalać ruloniki mięsa z dekoracją. Podawać z sosem chrzanowym lub tartarskim.

FRANCUSKA SZARLOTKA

Składniki – 8 dużych kwaśnych jabłek, słodka bułka drożdżowa, 15 dag masła, 3 łyżki cukru, cynamon.

Wykonanie – tortownicę o średnicy około 20 cm wysmarować masłem. Słodką bułkę pokrajać na cienkie kromki, maczać w stopionym maśle i ściśle ułożyć na dnie tortownicy. Obrane jabłka pokrajać na ćwiartki, usunąć gniazda nasienne, włożyć do naczynia, skropić wodą i rozgotować pod przykryciem. Następnie dodać cukier i mieszać odparować, aby powstała gęsta marmolada. Przyprawić ją cynamonem i ułożyć na kromkach bułki, wyrównać, przykryć warstwą kromek słodkiej bułki, tak samo umoczonych w stopionym maśle i wstawić do nagrzanego piekarnika na około 40 minut.

CIASTECZKA MASŁANE

Składniki – 10 dag masła, 20 dag cukru, 1 jajko, 1 olejek waniliowy, 28 dag mąki, pół łyżeczki proszku do pieczenia, szczypta soli.

Wykonanie – Masło ubić mikserem z cukrem, dodać olejek waniliowy, mąkę wymieszaną z proszkiem do pieczenia, całość wymieszać. Ciasto schłodzić, a następnie rozwałkować na grubość około 3 mm. Foremką wykrawać ciastka, piec w nagrzanym piekarniku około 10 minut.

Bożenna Warda

Lubelski Ośrodek Doradztwa Rolniczego

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich:
Europa inwestująca w obszary wiejskie

GMINA KONSTANTYNÓW TWORZY CENTRA AKTYWNOŚCI SPOŁECZNEJ

W ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013, działanie 413 „Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju dla małych projektów” Gmina Konstantynów pozyskała środki finansowe na realizację operacji na obszarze objętym Lokalną Strategią Rozwoju Białkopodlaskiej Lokalnej Grupy Działania.

Projekt pierwszy obejmował: „Utworzenie Wiejskiego Centrum Aktywności Społecznej na bazie świetlicy wiejskiej w Gnojnie”. Całkowity koszt projektu wyniósł 20332,70 zł, w tym kwota dofinansowania to- 11571, 45 zł. (umowa nr 00624-6930-UM0341330/11 dnia 29 czerwca 2011 r.)

Drugi projekt to: „Utworzenie Wiejskiego Centrum Aktywności Społecznej na bazie świetlicy wiejskiej w Zakanalu”. Koszt całkowity zadania to kwota 12965, 21 zł. z czego dofinansowanie stanowiło 7378,57 zł (umowa nr 00623-6930-UM0341331/11).

Celem podjętych w ramach projektów działań jest rozwój aktywizacji mieszkańców. Został on osiągnięty poprzez podniesienie standardu świetlic wiejskich oraz stworzenie lepszych warunków dla organizacji spotkań, zebrań wiejskich, szkoleń i uroczystości okolicznościowych w miejscowościach: Gnojno i Zakanale. Świetlice zostały wyposażone w niezbędne meble, sprzęt AGD i naczynia. Realizacja operacji przyczyniła się do osiągnięcia II i III celu głównego LSR, realizacji trzech celów szczegółowych (2.2;3.1;3.2) oraz była zgodna z przedsięwzięciem: Utworzenie Wiejskich Centrów Aktywności Społecznej. Uczestnikami projektu byli partnerzy finansowi i społeczni, którzy to przyczynili się do ich realizacji.

Katarzyna Melaniuk

Szkoły Powiatu Bialskiego pięknieją dzięki wsparciu Unii Europejskiej

Starosta Bialski informuje, że zakończona została realizacja projektu p.n. „Przebudowa i rozbudowa infrastruktury szkół prowadzonych przez Powiat Bialski” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Osi Priorytetowej VIII Infrastruktura Społeczna, Działania 8.2: Infrastruktura szkolna i sportowa, Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego na lata 2007 – 2013. Wartość projektu zamknęła się kwotą 5 431 290,35 zł, z tego kwota dofinansowania 4 236 315,06 zł. Głównym celem projektu „Przebudowa i rozbudowa infrastruktury szkół prowadzonych przez Powiat Bialski” jest „Poprawa standardów technologicznych i zapewnienie pełnej funkcjonalności zaplecza dydaktycznego,

socjalno – bytowego oraz sportowo – rekreacyjnego szkół prowadzonych przez Powiat Bialski celem wyrównania szans w dostępie do edukacji pomiędzy uczniami z obszarów wiejskich i miejskich oraz stworzenie warunków umożliwiających łatwiejszy dostęp osobom niepełnosprawnym do infrastruktury systemu oświaty”.

Cele szczegółowe to:

- poprawa parametrów jakościowych i funkcjonalnych pomieszczeń szkolnych i ich dostosowania do potrzeb użytkowników (w tym osób niepełnosprawnych),
- rozwój zaplecza umożliwiającego świadczenie usług dodatkowych dla młodzieży szkolnej (rozbudowa lub remont internatów, budowa nowych lub remont istniejących obiektów sportowo – rekreacyjnych),

- przeprowadzenie prac związanych z dociepleniem lub termomodernizacją obiektów szkolnych (w tym wymiana stolarki okiennej i drzwiowej),

- modernizacja układu i konstrukcji instalacji wewnętrznych wybranych obiektów szkolnych (c.o., ciepłej wody, wodno-kanalizacyjnej, elektrycznej),

- poprawa bezpieczeństwa uczniów oraz oddziaływanie na przypadki wandalizmu, co osiągnięte zostanie przez montaż w obiektach szkolnych instalacji monitoringu wizyjnego,

- oddziaływanie na kwestie ochrony środowiska i poziom kosztów eksploatacyjnych (montaż instalacji solarnej),

- stworzenie warunków i przestrzeni umożliwiającej młodzieży spędzanie czasu wolnego w sposób aktywny (obiekty sportowe), co jednocześnie będzie wpływało na zakres występowania zjawisk patologicznych i przypadków przestępczości wśród młodzieży. Ze wsparcia w wyniku realizacji projektu bazy lokalowej korzysta 1717 uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych.

ZADANIE 1. „Prace modernizacyjne budynku Liceum Ogólnokształcącego im. Gen. Wł. Sikorskiego w Międzyrzeczu Podlaskim”.

Zadanie to zrealizowano w okresie 9 lipca 2010 r. - 25 listopada 2010 r. Prace modernizacyjne swoim zakresem objęły remont elewacji, całkowitą wymianę pokrycia dachowego z częściową wymianą więźby dachowej, przebudowę jednej klatki schodowej i dostosowanie jej do wymogów przeciwpożarowych, wzmocnienie stropów nad I - szym piętrem. Przeprowadzone prace remontowo - modernizacyjne pozwoliły na stworzenie dwóch sal lekcyjnych oraz bibliotekę z czytelnią. Łączne nakłady finansowe przeznaczone na przygotowanie i realizację zadania wyniosły 834 156,58 zł.

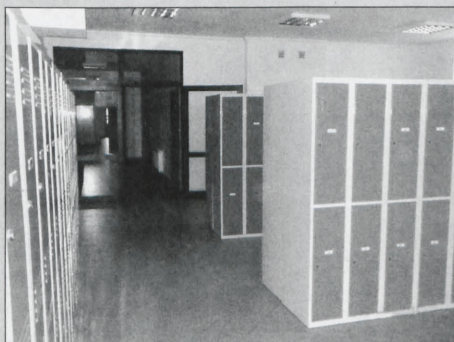
ZADANIE 2. „Budowa boiska wielofunkcyjnego i bieżni sportowej na terenie Zespołu Szkół im. Wł. St. Reymonta w Małaszewiczach”.

Zadanie zostało zrealizowane w okresie 12 kwietnia 2011 r. - 30 maja 2011 r. Nowe boisko wielofunkcyjne składa się z dwóch części. Na jednej z nich znajduje się boisko do gry w piłkę ręczną oraz dwa boiska do gry w piłkę koszykową. Na drugiej części powstało boisko do gry w tenisa ziemnego i siatkówkę. Ponadto szkoła uzyskała czterotorową bieżnię sportową wraz ze skocznia do skoków w dal. Wartość zadania zamknęła się kwotą 564 530,19 zł.

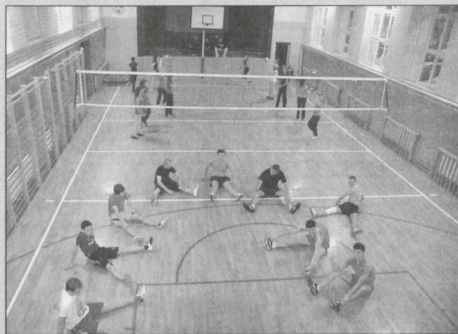
ZADANIE 3. „Przebudowa i rozbudowa budynku Zespołu Szkół Ogólnokształcących Nr 1 w Terespolu”

Zadanie zrealizowano w okresie 3 sierpnia 2010 r. - 24 czerwca 2011 r. Wykonane prace na tej inwestycji to termomodernizacja budynku szkoły, obejmująca swoim zakresem docieplenie stropodachu oraz ścian, wykonanie nowej elewacji, wymianę stolarki okiennej i drzwi zewnętrznych. Natomiast w wyniku rozbudowy szkoła uzyskała szatnię z węzłem sanitarnym (także dla osób niepełnosprawnych), pokoje przeznaczone na schronisko młodzieżowe, stołówkę, pomieszczenia stanowiące zaplecze sali gimnastycznej, zmodernizowano ciągi komunikacyjne zapewniające dostęp osobom niepełnosprawnym. Wartość całości prac zamknęła się kwotą 1 432 341,76 zł.

ZADANIE 4. „Przebudowa budynku Liceum Ogólnokształcącego im. Wł. Zawadzkiego w Wisznicach”

Inwestycję rozpoczęto w styczniu 2011 r., a zakończono 21 lipca 2011 r. W ramach tego zadania przeprowadzono termomodernizację budynku szkoły, a więc ocieplono ściany, strop, wymieniono stolarkę okienną i drzwi zewnętrzne, wymieniono pokrycie dachowe budynku szkoły. Przeprowadzono modernizację kotłowni i wymieniono instalację centralnego ogrzewania w budynku szkoły oraz wymieniono podłogę w sali gimnastycznej. Natomiast w wyniku rozbudowy budynku internatu uzyskano pięć nowych pokoi mieszkalnych oraz pokój cichej nauki i pomieszczenie rekreacyjne. Wartość zadania to 1 406 480,98 zł.

ZADANIE 5. „Przebudowa i rozbudowa budynku na internat Zespołu Szkół im. Wł. St. Reymonta w Małaszewiczach”

Inwestycja zrealizowano od 19 kwietnia 2011 r. do 16 sierpnia 2011 r. W wyniku realizacji tego przedsięwzięcia powstało 16 pokoi mieszkalnych dla 38 wychowanków. Obiekt jest wyposażony również w instalację systemu monitoringu i w pełni przystosowany do pobytu osób niepełnosprawnych. Nakłady finansowe przeznaczone na ten cel to 1 056 529,25 zł.

Podsumowanie działań w zakresie turystyki w ostatnich latach na terenie powiatu białskiego

W okresie ostatnich kilku lat dzięki aktywności samorządów, organizacji pozarządowych i innych podmiotów przybyło na terenie powiatu białskiego obiektów, miejsc i innych elementów zwiększających atrakcyjność turystyczną poszczególnych gmin i miejscowości, m.in. szlaki rowerowe i konne, spływy kajakowe, obiekty służące rekreacji, obiekty agroturystyczne posiadające specyfikę opartą na dziedzictwie kulturowym lub innych wyróżniających zasobach. Powstało również wiele publikacji opisujących walory gmin i miejscowości lub promujących osoby zaangażowane dla rozwoju miejscowych społeczności. Oto wybrane przedsięwzięcia, które zostały wskazane przez samorządy gminne i organizacje pozarządowe jako zasługujące na szczególną uwagę.

Miasto Międzyrzec Podlaski

– W czerwcu 2007 r. została wyznaczona i oznakowana ścieżka rowerowa (ok. 12 km.) na trasie Plac Jana Pawła II – Stacja Żeglarska „Żwirownia”. Położona jest na terenie Miasta i Gminy Międzyrzec Podlaski. Przebiega przez malownicze tereny leśne oraz fragment rezerwatu przyrody „Liski”. Powstała dzięki staraniom i współpracy Nadleśnictwa Międzyrzec Podlaski i Urzędu Miasta Międzyrzec Podlaski.

– Wybudowano nad Krzną bulwar ze stacją kajakową oraz otworzono wypożyczalnię sprzętu wodnego.

– Przebudowano Promenadę Zamczysko.

– Przebudowano system komunikacyjny ulic w centrum miasta.

– Wybudowano alejki spacerowe i zrewitalizowano zbiorniki wodne i zieleń w Zespole Parkowo-Pałacowym.

– Oznakowano tablicami ciekawe miejsca, zainstalowano tablice z planem miasta i „witacze”.

– Zrealizowano film promocyjny.

– Prowadzone są prace mające na celu zagospodarowanie terenu rekreacyjno-turystycznego „Międzyrzeckie Jezioro”. Składają się na nie: budowa całorocznego, igelitowego stoku narciarskiego, naturalnego stoku saneczkowego, placu rekreacyjnego, ciągów pieszo-rowerowych, parkingów oraz zaplecza sanitarno-magazynowego. Zakończenie robót jest przewidziane we wrześniu 2012 r.

Miasto Terespol

– Odrestaurowano zabytkową Prochownię, obiekt należący do Przedmościa Terespolskiego Twierdzy Brześć. Koło Miłośników Historii i Fortyfikacji działające przy Stowarzyszeniu Rozwoju Gminy Miejskiej Terespol gromadzi tam przedmioty związane z tym obiektem i historią miasta.

Gmina Biała Podlaska

– Opracowano szlak edukacyjny pracowni ginących zawodów, na który składają się: Pracownia Tkacka im. Stanisławy Baj w Hrudzie, Pracownia Obrzędowości i Gwary w Dokudowie, Pracownia Kulinariów Regionalnych w Perkowicach, Pracownia Koronkarstwa w Sitniku, Pracownia Plastyki Ludowej w Styrzyńcu, Pracownia Zdobnictwa Ludowego w Woroncu, Pracownia Pieśni i Tańca w Sworach i Galeria Wiejska – malarstwo, ginące zawody w Husince.

– Wydano publikację „Kraina Pereborem Tkana – ginące zawody cztery pory roku” z opracowanym logotypem krainy pereborem tkanej dla wszystkich, którzy na terenie powiatu będą zajmować się tkactwem, aby utworzyć szlak tkacki. Wydawnictwo to spełnia rolę oferty turystycznej dla grup zorganizowanych i indywidualnych turystów.

– Powstał Ośrodek Jeździecki „Stajnia Rudka” w Czosnówce.

– Ośrodek Sportu i Rekreacji „Wiosenny Wiatr” w Woskrzenicach Małych wzbogacił swoją ofertę o park linowy.

– W trakcie realizacji jest projekt „Wytczenie i oznakowanie szlaków edukacyjnych i przyrodniczych na terenie gminy Biała Podlaska”, szlaki piesz, konne i rowerowe tak poprowadzone, by inne gminy mogły się przyłączyć.

– Przygotowano ofertę dla firm mogących wykorzystać elementy rękodzieła ludowego w swojej produkcji.

– Postawiono dwustronne tablice reklamowe szlaku kajakowego „Bug – Krzna” w Porosiukach i Husince w celu promocji dwudniowego szlaku wodnego po Krznie z możliwością udziału w warsztatach artystycznych i możliwością poznania ginących zawodów.

– Zrealizowano film promujący gminę Biała Podlaska pt. „Kraina pereborem tkana”.

Gmina Biała Podlaska jako gość specjalny V Międzynarodowego Festiwalu Art & Tourism za promocję kultury ludowej otrzymała nagrodę specjalną – statuetkę Fryderyka Chopina.

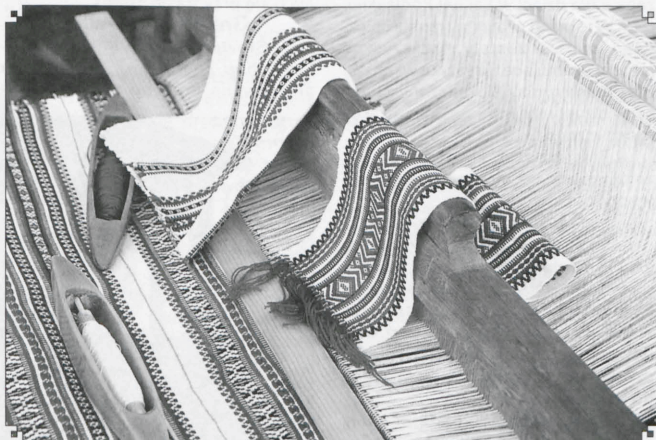
Gmina Drelów

– Wyremontowano w 2007 r. zabytkowy kościół z drewna modrzewiowego w Witorożu.

– Odremontowano dwór w Aleksandrówce i przystosowano na pracownię obróbki lnu.

– Odremontowano stary tartak i utworzono w nim centrum edukacji warsztatowej.

– Utworzono Dom Rękodzieła Ludowego w Zahajkach.

Gmina Konstantynów

– W trakcie realizacji jest projekt „Przebudowa, rozbudowa i remont Schroniska „Przystań” w Gnojnie”. W ramach projektu zostanie także utwardzony plac i drogi wewnętrzne, wykonane ogrodzenie, dwie altany, dobudowany taras. Celem realizowanej inwestycji jest poprawa estetyki i użyteczności publicznej na trasie szlaków turystycznych – wodnego, rowerowego i konnego w dolinie Bugu oraz stworzenie odpowiedniej infrastruktury turystycznej. Schronisko zapewni odpowiednią bazę noclegową i wypadową dla turystów, a także właściwe warunki sanitarne. Powstałe zaplecze wraz z infrastrukturą towarzyszącą pozwoli na odpowiednio przechowywanie sprzętu turystycznego (kajaków, rowerów).

– Wykonano na rzece Bug przepławę promową Gnojno-Niemirów wraz z marinami (mały port przystosowany do cumowania niewielkich jednostek pływających np. kajaków), dojazd i małą architekturę tj. wiatę grillową, grill mурowany, parking dla samochodów oraz stojak dla rowerów.

– Zainstalowano infokioski w miejscowości Gnojno.

– Utworzono wiejskie centra aktywności społecznej na bazie świetlic wiejskich w Gnojnie i Zakanalu.

Gmina Leśna Podlaska

– Dokonano rewitalizacji centrum Leśnej Podlaskiej, przez co m.in. Leśna Podlaska wpisała się w szlak Marszałka Józefa Piłsudskiego (rekonstrukcja pomnika).

– Powstały: pracownia tkacka w świetlicy wiejskiej w Worgulach i pracownia koronkarstwa w GOK w Leśnej Podlaskiej.

– Powstał ogólnodostępny plac zabaw dla dzieci w Leśnej Podlaskiej.

– W ramach projektu transgranicznego wydane zostały dwujęzyczne foldery promujące turystykę w gminie oraz mapa gminy z oznaczonymi trasami turystycznymi i opisem atrakcji turystycznych.

– Przy stawach klasztornych powstały pomosty, służące aktywnemu wypoczynkowi.

Gmina Rokitno

– W Pratulinie rozpoczęto realizację projektu mającego na celu powstanie muzeum Męczenników Podlaskich wraz z zagospodarowaniem terenu wokół. W tym celu dokonano translokacji zabytkowego, drewnianego kościoła ze Stanina do Pratuliny.

– Powstał ogólnodostępny plac zabaw dla dzieci w Rokitnie.

– Zostały gruntownie wyremontowane świetlice wiejskie w Olszynie i Klonownicy Dużej wraz z utworzeniem przy nich miejsc rekreacyjnych dla dzieci.

Gmina Rossosz

– W ramach realizacji projektu „Promocja kultury i turystyki na terenie obszaru turystycznego Dolina Zielawy” utworzono Punkt Informacji Turystycznej, wydano foldery informacyjne i płyty multimedialne. Opracowana została nowa impreza pn. Piknik zielarski z gadżetem promującym w postaci woreczka z suszonymi ziołami.

– W Koźanówce otwarto Pracownię Rzemiosła i Rękodzieła Ludowego, oferującą zainteresowanym pokazy i udział w warsztatach edukacyjnych „Dawne prace w chłopskiej zagrodzie”, „Z siana, słomy i wszystkiego co pod ręką”, „Rossoskie tradycje” i „Od włókienka do czółenka”.

Gmina Sławatycze

– Częściowo wyremontowano Szkolne Schronisko Młodzieżowe w Lisznej.

– W centrum Sławatycz jako atrakcję turystyczną postawiono figury „brodaczy”. Przy nich umieszczone zostały tablice informacyjne stanowiące niezbędny turysty.

– Wydano publikację w postaci katalogu pn. „Sławatycze moje miejsce nad Bugiem”.

– Wydano broszurę pn. „Nad Bugiem – zapraszamy na aktywne wakacje”.

– W 2011 r. został otwarty Szlak Kajakowy Bug-Krzna wraz z oznakowaniem w postaci dwustronnych tablic.

– W listopadzie 2011 roku otwarto Szlak Rowerowy „Na Mucharyniec” wraz z oznakowaniem w postaci tablic z opisem ciekawych miejsc znajdujących się przy trasie szlaku.

Gmina Sosnówka

– Stowarzyszenie Inicjatyw Lokalnych w Żeszczynie opracowało skierowane do grup zorganizowa-

nych oferty wycieczek pieszych z przewodnikiem: „Droga Mleczna” i „Śladami historii”. Stowarzyszenie oferuje również organizację imprez plenerowych oraz wernisaży miejscowych twórców. W siedzibie stowarzyszenia przygotowano Izbę Regionalną.

Gmina Terespol

– W Koroszczynie powstała wiatka obsługi ruchu turystycznego.

– Wyremontowano strzelnicę sportową w Kobylanach.

– Powstała trasa rowerowa związana z fortyfikacjami Twierdzy Brześć. Stanowi ona odgałęzienie nadbużańskiego, czerwonego szlaku rowerowego Hrubieszów – Janów Podlaski.

– GOK w Koroszczynie opracował ofertę wycieczek pieszych i rowerowych dla grup zorganizowanych po fortyfikacjach Twierdzy Brześć.

– GOK w Koroszczynie oferuje organizację spływów kajakowych.

– Od 2004 roku w pierwszy weekend lipca organizowana jest duża międzynarodowa impreza folklorystyczna „Kultura bez Granic”.

Gmina Wisznice

– W Rowinach powstało Centrum Kultury Ludowej z izbą etnograficzno-historyczną. Jego atrakcją są urządzone i wyposażone sale wystawiennicze w układzie tematycznym: rzemiosło, obróbka lnu i konopi, chata wiejska, komora, rolnictwo, sala edukacyjno-historyczna.

– W 2010 r. powstało w Wisznicach Centrum Kultury Chrześcijańskiej ze stałą ekspozycją dziedzictwa kulturowego i materiałów zabytkowych pozyskanych w trakcie prac remontowych cerkwi.

– Przeprowadzono prace renowacyjne zabytkowego cmentarza dwóch wyznań: rzymskokatolickiego i unickiego w Wisznicach. Cmentarz zawiera wiele unikatowych grobowców, m.in. rodziny Józefa Ignacego Kraszewskiego.

Uwięziony Mikołaj

– Halo, Halooooo! – Głos, który odbiegał z ciemnych wnętrzności kominka brzmiał dosyć głucho. Karolina zrobiła mały ostrożny krokczek w kierunku komina, potem jeszcze jeden.

Głos z komina? Przyszły jej do głowy te horrory, które oglądał w tajemnicy jej brat i o których jej opowiadał, czekając na przaśnienie na jej twarzy.

– Haaaaaallooooooooooooo, jest tam ktoś? zawołał Głos.

Coż to mógł być za głos w tym kominie? Czyżby to był jakiś potwór? Ale jaki potwór woła halooo z komina? Karolina podeszła niepewnie do miejsca, gdzie przy metalowych kratkach tata zawsze układa drewno do kominka i szepnęła raczej niż powiedziała – Słucham?

– Halo, kto tam jest? – Usłyszała w odpowiedzi.

– A kim ty jesteś? – szepnęła Karolina.

– Ja jestem , – nagle ten ktoś u góry chrząknął i powiedział głosem jeszcze niższym i poważniejszym niż przed chwilą – hmmm.... ja jestem Mikołajem.

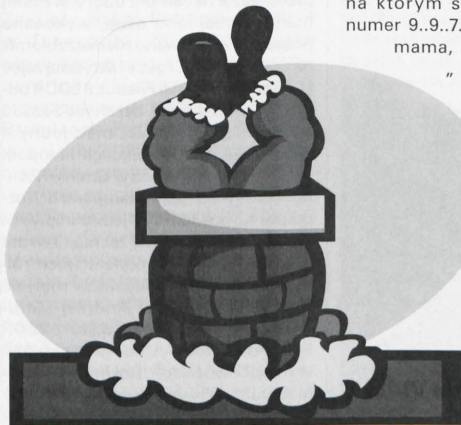
– To zejźd na dół – rzekła Karolina, ale odpowiedziało jej milczenie... po chwili usłyszała mocne pocieranie i zobaczyła spadającą z góry sadzę.

– To nie takie proste – stwierdził głos.

– Dlaczego?

– Bo... no ... ja tu jestem uwięziony!

Karolina na to aż zachichotała.

– Tobie wydaje się to śmieszne?? – zagrmiał głos z ciemności.

– Nie, to tylko takie dziwne – rzekła Karolina i pomyślała, że mama kazała jej zawsze mówić prawdę, nawet jeżeli to jest trudne – to jest dziwne, bo ...

– No, dlaczego?

– No bo skoro wiesz, że masz taki duży brzuch, to dlaczego próbujesz wejść przez komin?

– Myślałem, że to dobry pomysł, w końcu przecież ten Santa Claus z Ameryki też tak robi, odparł Głos.

– Ale mój tata mówi, że my nie musimy robić tych wszystkich głupot, jakie robią w Ameryce.

– O, to masz bardzo mądrego tatę, ale w tej chwili to nam nic nie pomoże.

Karolina podrapała się po głowie i powiedziała zdecydowanie:

– Chyba obudzę mamę i tatę!

– NIEEEEEEE, wykrzyknął Mikołaj i prawie błagalnie dodał – bo, bo, bo twoi rodzice nie mogą mnie zobaczyć! Karolinie wydało to się dziwne, ale on był Mikołajem i na pewno wie lepiej. W tej samej chwili sobie jednak przypomniała, że rodzice przecież nie śpią, tylko poszli gdzieś potańczyć. Mama pozwoliła jej spać w dużej sypialni, a gdy przed chwilą wstała, to ich w łóżku jeszcze nie było. Zaczęła się zastanawiać jak może Mikołajowi pomóc ...

– Poczekaj chwilkę, zaraz wrócę – rzuciła Karolina

Na jego pytanie: dokąd ona chce pójść – nie otrzymała już odpowiedzi.

– Karolina pobiegła do kuchni, przysunęła sobie krzesło do stolika, na którym stał telefon i wybrała numer 9.9..7.. Tak zawsze uczyła ją mama, która zawsze mówiła:

„Jeżeli będziesz miała jakiś problem, a my nie będziemy mogli ci pomóc, dzwonić zawsze do babci albo na policję pod numer 997”. Karolina wiedziała, że babcia o tej bardzo późnej godzinie pewnie śpi, ale na Policji na pewno ktoś czuwa.

– Policja, słucham?

– Halo? Tu mówi Karolina Strauss,

u nas w domu Mikołaj się uwięził w kominie i nie może zejść na dół!

Po chwili milczenia z drugiej strony ktoś powiedział: – Czy to przypadkiem nie dzwoni jakaś stacja radiowa i próbuje zrobić nas w konia?

– Nie, tu mówi Karolina Strauss, mieszkam na Freiheitsstrasse 5 i u nas w domu wisi w kominie Mikołaj.

– Mikołaj zaklinował się u was w kominie? A ile masz lat? – zapytał policjant

– Prawie 5!

– A gdzie są twoi rodzice?

– Oni poszli tańczyć i wrócą późno, a ja sobie spałam w mamy łóżku.

Policjant na drugim końcu zaczął się zastanawiać... i zapytał: – A skąd wiesz, że to Mikołaj siedzi w waszym kominie?

– Rozmawiałam z nim

– Aha, i co ci powiedział? – chciał się dokładnie dowiedzieć policjant

– Powiedział, że się zablokował i że mam mu pomóc, i że nie mam budzić taty ani mamy bo żadni rodzice przecież nie mogą zobaczyć Mikołaja. Oj, a czy ty też nie jesteś może czymś tatą?

– w jej głosie zabrzmiała nuta obawy.

– Ja? No... tak..., jestem. Ale wiesz co, ja przysięgam do was radiowóz z dwoma bardzo miłymi policjantami. Po chwili Karolina wróciła do pokoju z kominkiem.

– COOOOO? Co ty zrobiłaś??!!

– zakrzyczał zdenerwowany Mikołaj, a jego głos już nie był taki dostojny i niski.

– Zadzwoń na policję, a oni przysła nam pomoc.

– Ty chyba nie mówisz poważnie,.... cholera, co za wielkie gówno!

Karolina nie była pewna, czy Mikołaj powinien używać takich słów, ale z drugiej strony, pomyślała sobie, że jak ktoś się zaklinuje w kominie to może się przecież trochę zdenerwować. Krótco potem zadzwonił dzwonek do drzwi, otworzyła, za drzwiami stało dwóch policjantów.

– Czy ty jesteś ta Karolina, u której Mikołaj siedzi w kominie? – zapytali

Dziewczynka skinęła głową i poprowadziła dwóch panów w mundurach do kominka. Jeden z nich pochylił się mocno i poświecił w górę latarką.

– No... kogo my tam mamy? – stwierdził pytająco policjant. I dodał: –

Co za niespodziewany prezent! Po czym powiedział przez krótkofalówkę:

– Tu starszy posterunkowy Arndt, proszę przysłać na Feiheitsstrasse 5, straź pożarną z drabiną i karetkę pogotowia, w celu uwolnienia osoby, która zaklinowała się w kominie. Osoba ta to prawdopodobnie

W tym momencie jego kolega trącił go mocno łokciem i wskazał spojrzeniem na dziewczynkę. Policjant składający meldunek chrząknął, poruszył brwiami i mówił dalej:

– hmm... prawdopodobnie chodzi o Mikołaja, który chciał tędy wejść do domu.

Niewiele minut później zaroilo się wokół domu od pojazdów, które swoimi nerwowymi niebieskimi światłami oświeślały okna domów. Straż pożarna wysunęła swoją drabinę wysoko nad dom, wyżej niż Karolina mogła zobaczyć ze swojego okna. To wszystko było dla niej tak ogromnie interesujące! Jakaś policjantka podeszła do niej i powiedziała, żeby chociaż założyła skarpetki i szlafrok.

– Czy uda wam się uwolnić Mikołaja?

– Z pewnością! Ci ze straży pożarnej są w tym wytrenowani. – rzekła policjantka.

– A czy będę mogła z nim porozmawiać?

– Wiesz, myślę, że my go najpierw umieścimy w szpitalu i dokładnie zbadamy. Nie chcemy przecież żeby mu się coś stało. W końcu jutro jest 24 grudnia, a on musi roznosić prezenty!

– Ja tak bardzo się cieszę, że on tu był... a ci w przedszkolu mówią, że Mikołaja to w ogóle nie ma!

– My też się bardzo cieszymy, że go wreszcie mamy – odpowiedziała policjantka i spojrzała przez okno, gdzie właśnie strażacy sprowadzili człowieka z drabiny, a policjanci doprowadzali do karetki pogotowia.

W tej samej właśnie chwili podjechał pod dom samochód rodziców Karoliny. Z samochodu wyskoczyła jej mama, podbiegła do drzwi i odpychając stojącego tam policjanta chwyciła Karolinę w objęcia, pytając:

– Moja maleńka, co się stało?...?

Na zewnątrz jeden z policjantów rozmawiał z tatą Karoliny, który na zmianę jak w transie spoglądał to na dach, to na otwarte drzwi domu....

Na drugi dzień po południu jeden z policjantów przyniósł Karolinie do domu dużą paczkę.

– To od Mikołaja. Niestety on sam nie może przyjść – przy tym

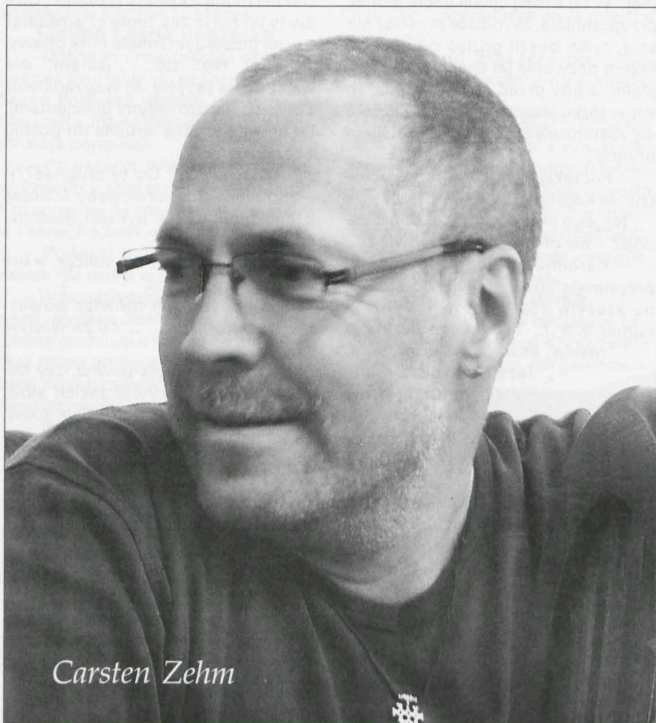
mrugnął porozumiewawczo i po cichu szepnął do Karoliny taty, widząc ją pytające spojrzenie – i przez długi czas już będzie uwięziony. A my na policji zrobiliśmy składkę na ten prezent.

Karolinę już te drobnostki nie interesowały. Rozpromieniona siedziała pod choinką i rozpakowywała paczkę. Paczkę, którą jej przyniósł Mikołaj. Mikołaj, który tu przyszedł specjalnie dla niej.

Carsten Zehm

Szkolili rolników

W dniach 22-23 listopada w Gminnej Instytucji Kultury w Gminie Rokitno odbyło się szkolenie z zakresu standardów i norm dla gospodarstw rolnych obowiązujących w Unii Europejskiej. Organizatorem szkolenia, w którym udział wzięło 20 rolników z terenu gminy Rokitno, był Lubelski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Końskowoli. Pierwszy dzień kursu, poprowadziła Agnieszka Sęczyk z Powiatowego Zespołu Doradztwa Rolniczego w Białej Podlaskiej. W trakcie kilkogodzinnych wykładów prowadząca przybliżyła uczestnikom normy i standardy, jakie powinny spełniać gospodarstwa rolne. Zwróciła również szczególną uwagę na ich związek z otrzymywaniem dopłat bezpośrednich. Drugi dzień zajęć to wizyta w gospodarstwie rolnym, które spełnia zasady wzajemnej zgodności. Uczestnicy szkolenia odwiedzili gospodarstwo Jana Pożarosczyka w miejscowości Rokitno Kolonia. Gospodarstwo zostało zmodernizowane przy współudziale środków europejskich i przystosowane do norm i standardów unijnych. Część dotacji rolnik przeznaczył na remont obory, w której m.in. wymieniono okna, wykonano posadzkę, zbudowano również zbiornik na gnojownicę. Część praktyczną zajęć przygotował Bazyl Filatiuk z LODR oddział w Grabanowie. Szkolenie z zasad wzajemnej zgodności było jednym z wielu, jakie w miesiącach listopad, grudzień zaplanowano w Gminie Rokitno. Począwszy od 25 listopada br. rozpoczął się bowiem cykl jednodniowych szkoleń dla rolników z zakresu zwrotu podatku VAT w gospodarstwach rolnych oraz grup producentów rolnych. Szkolenia prowadzi Andrzej Matuszewski, starszy specjalista z PZDR Biała Podlaska. Wykłady przewidziano w miejscowościach: Rokitno, Klonownica Duża, Olszyn i Cieleśnica.

Carsten Zehm

30 rocznica wprowadzenia stanu wojennego

Przedstawiciele władz powiatowych, miejskich oraz przedstawiciele organizacji działających na terenie Białej Podlaskiej w 30 rocznicę wprowadzenia stanu wojennego zebraли się pod tabli-

cą pamiątkową „Solidarność” przy ulicy Warszawskiej, gdzie złożono wieńce i zapalono znicze. Organizatorem uroczystości rocznicowych jest Rada Oddziału NSZZ „Solidarność” w Białej Podlaskiej.

Wieczorem w kościele Wniebowzięcia NMP ul. Długa odbyła się uroczysta msza święta za Ojczyznę, którą odprawił kapłan NSZZ „Solidarność” Oddział Biała Podlaska ks. Stanisław Chodźko.

Sukces gimnazjalistów z terespolskiej Jedyнки

Ogromnym sukcesem zakończył się projekt „Zielono nie tylko w głowach – o ukwiecaniu miasteczka mowa” realizowany w gimnazjum Zespołu Szkół Publicznych Nr 1 w Terespolu. Młodzież zajęła pierwsze miejsce w województwie lubelskim, które następnie reprezentowała na Ogólnopolskim Przeglądzie Projektów w Krakowie w dniach 27-29 października. Terespolscy gimnazjaliści znaleźli się w grupie szesnastu najlepszych zespołów w kraju, co bez wątpienia zawdzięczają wyłącznie ciężkiej pracy i świetnym pomysłom, zważywszy na fakt, że do konkursu zgłoszonych było niemal 400 prac. W projekcie odbywającym się w ramach „E-akademii przyszłości” udział brało szesnastu uczniów II B i C, którzy przez cały ubiegły rok szkolny pracowali pod czujnym okiem nauczycielek

Marzanny Sautycz-Oleszczuk oraz Aliny Lewczuk. Celem projektu było uświadomienie społeczności lokalnej potrzeby, a wręcz konieczności troski o wygląd własnych posesji oraz terenów miejskich. Uczestnicy przygotowali projekty zagospodarowania terenów pustych, m.in. rynku oraz terenu wokół szkoły. Swoje pomysły przekazali władzom miasta na ręce burmistrza oraz dyrektorowi szkoły. W ramach „Zielono nie tylko w głowach...” przeprowadzono konkursy na najpiękniej ukwieconą pracownię, a także najładniejszą posesję. Konkursy sponsorowali dyrektor ZSP oraz prezes PGKiM w Terespolu. Między innymi z pieniędzy od sponsorów młodzież ukwieciła teren wokół nowego budynku Urzędu Miasta. Wyjazd do Krakowa i możliwość zaprezentowania swojej pracy najlepszym

zespołem projektowym w Polsce stanowiło ukoronowanie rocznej pracy. Szkołę reprezentowały Klaudia Łozak, Marta Juszczyk, Agnieszka Kraszkiewicz, Joanna Dragan oraz opiekunka projektu Marzanna Sautycz-Oleszczuk. Uczennice zaprezentowały efekty swoich działań w prezentacji multimedialnej, którą dodatkowo ubarwiały własnymi komentarzami. Ich występ wywarł duże wrażenie na pozostałych uczestnikach, czego wyrazem było otrzymanie czwartego miejsca w głosowaniu poszczególnych zespołów projektowych. Wszystkie zespoły w nagrodę od organizatorów otrzymały aparaty fotograficzne. Organizatorzy przełączyli w Krakowie zadbali także o czas wolny młodzieży, organizując im m.in. zwiedzanie miasta, Muzeum Podziemia Rynku Krakowskiego, a także zapewnili atrakcje w hotelu. Jak podkreślała po powrocie Klaudia Łozak, wyjazd był niezwykle udany i sam w sobie stanowił dla nich ogromną nagrodę.

(Kamila Korneluk)

KOMUNIKAT KOŃCOWY

Finału Powiatu Białskiego
w Drużynowych Szachach
„Igrzyska”, przeprowadzonego
w dniu 30.11.2011 r. godz. 10.00
– hala SP Łomazy.

Kolejność miejsc:

- I miej.** SP Nr 3 Międzyrzec Podl. - 14 pkt - opiekun Bożena Węgrzyniak
II miej. SP Nr 1 Międzyrzec Podl. - 10 pkt - opiekun Elżbieta Filimon
III miej. SP Cicibór Duży - 8 pkt - opiekun Sławomir Adach
IV miej. SP Rossosz - 7 pkt - opiekun Marek Drwięga
V miej. SP Łomazy - 6 pkt - opiekun Marek Uściński
VI miej. SP Nr 1 Terespol - 5 pkt - opiekun Marek Ferens
VII miej. SP Woskrzenice Duże - 3 pkt - opiekun Dariusz Duklewski

Puchar Białskiego Szkolnego Związku Sportowego otrzymała drużyna Szkoły Podstawowej Nr 3 w Międzyrzeczu Podlaskim w składzie: Węgrzyniak Paweł, Węgrzyniak Patrycja, Kołodziej Paweł, Czopińska Lilianna i awans do finału wojewódzkiego Wszystkie drużyny otrzymały dyplomy.

Sędzia główny: Marek Uściński

KOMUNIKAT KOŃCOWY

Finału Powiatu Białskiego
w Drużynowych Szachach
„Gimnazjada”, przeprowadzonego
w dniu 30.11.2011 r. godz.
10.00 – hala SP Łomazy.

System gier: tempo gry 15 minut
- sześć rund.

Kolejność miejsc:

- I miej.** Gm. Łomazy - 10 pkt - opiekun Marek Prokopiuk
II miej. PGM Nr 1 Terespol - 5 pkt - opiekun Marek Ferens
III miej. Gm. Rossosz - 3 pkt - opiekun Marek Drwięga

Puchar Białskiego Szkolnego Związku Sportowego otrzymała drużyna z Gimnazjum w Łomazach w składzie: Maciej Demidowicz, Mateusz Szutko, Michał Uściński, Magdalena Chwalewska i awans do finału wojewódzkiego. Wszystkie drużyny otrzymały dyplomy.

Sędzia główny: Marek Uściński

KOMUNIKAT KOŃCOWY

Finału Miasta Biała Podlaska w Drużynowych Szachach * Igrzyska Młodzieży Szkolnej*, przeprowadzonego w dniu 09.12.2011 r. godz. 10.00 – hala SP Nr 2 Biała Podlaska.

Zawody finansowane ze środków Gminy Miejskiej w Białej Podlaskiej.

System gier: tempo gry 10 minut – pięć rund.

Kolejność miejsc:

I miej. SP Nr 2 Biała Podl. - 10 pkt - opiekun Tomasz Arasymowicz

II miej. SP Nr 3 Biała Podl. - 8 pkt - opiekun Maciej Biegajło

III miej. SP Nr 1 Biała Podl. - 6 pkt - opiekun Dariusz Denicki

IV miej. SP Nr 7 Biała Podl. - 4 pkt - opiekun Wiesław Pietruczuk

V miej. SP Nr 4 Biała Podl. - 2 pkt - opiekun Anetta Tarkowska

VI miej. SP Nr 6 Biała Podl. - 0 pkt - opiekun Sylwia Markowska

Puchar Bialskiego Szkolnego Związku Sportowego otrzymała drużyna Szkoły Podstawowej Nr 2 w Białej Podlaskiej w składzie: Michał Lipka, Łukasz Lipka, Marcin Wawszczak, Aleksandra Siliwoniuk, awans do finału wojewódzkiego. Wszystkie drużyny otrzymały dyplomy.

KOMUNIKAT KOŃCOWY

Finału Miasta Biała Podlaska w Drużynowym Tenisie Stołowym Dziewcząt i Chłopców - Licealiada, przeprowadzonego w dniu 21.12.2011 r. godz.10.00 hala ZSZ Nr 1 Biała Podlaska.

Zawody finansowane ze środków Gminy Miejskiej w Białej Podlaskiej.

System gier: pucharowy do trzech wygranych setów.

Kolejność miejsc dziewczęta:

I m. IV LO Biała Podl. - opiekun Andrzej Chwedoruk;

II m. ZSZ Nr 2 Biała Podl. - opiekun Tadeusz Michalczuk;

III m. I LO Biała Podl. - opiekun Mirosław Wieliczuk;

IV m. ZSZ Nr 1 Biała Podl. - opiekun Marek Zagajski;

V-VIII m. ZS ZDZ Biała Podl. - opiekun Kamil Chojnowski, *Kat. LO Biała Podl.* - opiekun Konrad Pietras, *II LO Biała Podl.* - opiekun Iwona Wojdakowska, *III LO Biała Podl.* - opiekun Krystyna Huczko

Kolejność miejsc chłopcy:

I m. ZS ZDZ Biała Podl. - opiekun Kamil Chojnowski;

II m. I LO Biała Podl. - opiekun Mirosław Wieliczuk;

III m. ZSZ Nr 2 Biała Podl. - opiekun Tadeusz Michalczuk;

IV m. ZSZ Nr 1 Biała Podl. - opiekun Marek Zagajski;

V-VIII m. II LO Biała Podl. - opiekun Iwona Wojdakowska, *III LO Biała Podl.* - opiekun Krystyna Huczko, *Kat. LO Biała Podl.* - opiekun Konrad Pietras, *IV LO Biała Podl.* - opiekun Andrzej Chwedoruk

Za pierwsze miejsce drużyny otrzymały puchar Białskiego Szkolnego Związku Sportowego.

- dziewczęta z IV LO w Białej Podlaskiej w składzie: Koczkodon Vanessa, Kobryńska Agnieszka, Sepczuk Agnieszka.

- chłopców z ZS ZDZ w Białej Podlaskiej w składzie: Cięciawa Adrian, Skórkiewicz Emil.

Awans do rejonu po dwa zespoły w kategorii dziewcząt i chłopców. Wszystkie drużyny otrzymały dyplomy.

Sukces zawodników ULPKS Zalesie

Zawodnicy ULPKS Gaj Zalesie trenowani przez Franciszka Szabluka zdobyli trzy medale w Pucharze Świata federacji GPC w Gierałtówcach – Słowacja. I m. Paweł Miginko kat. 67,5 kg junior, II m. Łukasz Siawłuk kat. 60 kg junior, III m. Adrian Kopania kat. 75 kg T 18-19 Zawodnicy dziękują Janowi Sikorze – wójtowi gminy Zalesie za możliwość startowania na pomostach Europy i USA. Zawodnicy ULPKS Gaj Zalesie zdobyli w 2011 roku 14 medali z mistrzostw Europy i Świata.

18 medali pływaczek

W Puławach wyłoniono zimowych mistrzów województwa lubelskiego w pływaniu z rocznika 1999 i starszych. W zawodach doskonale zaprezentowały się trzy zawodniczki MOSiR Huragan Międzyrzec Podlaski. Podopieczne trenera Wojciecha Lubańskiego zdobyły aż 18 medali, w tym 6 złotych, 5 srebrnych i 7 brązowych. Połowa najcenniejszych krążków wywalczyła młodziczka Patrycja Hryciuk – najlepsza na 50, 100 i 200 m st. klasycznym. Trzy razy częściej na podium wchodziła jej klubowa koleżanka Magdalena Suchota, która wygrała wyścig juniorek na 200 m st. grzbietowym (+open), była druga na 50 m st. klasycznym i grzbietowym (dwukrotnie trzecia w open) oraz trzecia na 50 i 100 m st. dowolnym i 100 m st. grzbietowym. Trzecią medalistką jest Sylwia Wnuk – pierwsza w kategorii open na 50 m st. klasycznym, druga na 100 m st. motylkowym oraz 100 i 200 m st. klasycznym, a także trzecia na 100 i 200 m st. zmiennym.

(mf)

Siatkarskie mikołajki

4 grudnia 2011 r. w Lublinie po raz dwudziesty odbył się Mikołajkowy Turniej w Minisiatkówce Chłopców. Startowali w nim uczniowie Szkoły Podstawowej nr 6 reprezentujący UKS Serbinów. Najmłodsi adepci siatkówki rywalizowali w dwóch kategoriach wiekowych: Krasnale V kl. – trójki – 23 zespoły, Żuczki IV kl. – dwójki – 38 zespołów.

Młodzi siatkarze szkoleni przez Joannę, Macieja i Dominika Sobierajów potwierdzili, iż wciąż zajmują czołowe lokaty w województwie.

W kategorii dwójek pierwsze miejsce i złoty medal wywalczył zespół w składzie: Michał Bielecki i Kacper Wągrowcki, czwarte miejsce zajęli – Krystian Kogut i Hubert Rypina, siódme – Karol Biskupski i Michał Szendel.

W kategorii trójek zespół w składzie: Kacper Kopewicz, Dawid Niedźwiedz i Michał Arseniuk uplasował się na trzecim miejscu zdobywając brązowy medal. Szóste miejsce zajęli: Jakub Gomulski, Andrzej Niewęglowski i Michał Bielecki.

<http://www.radiobiper.info>

Każdy stanął na podium

Trzech sztangistów ULPKS Gaj Zalesie uczestniczyło w słowackich Gierałtówcach w zawodach Pucharu Świata federacji GPC w wyciskaniu sztangi leżąc. Wyjazd okazał się udany – każdy z podopiecznych Franciszka Szabluka zdobył po jednym medalu. Pierwsze miejsce w kat. 67,5 kg junior zajął Paweł Miginko, drugi w kat. 60 kg junior był Łukasz Siawłuk, a trzeci w kat. 750 kg T 18-19 Adrian Kopania. – Udziałem w słowackich zawodach zakończyliśmy tegoroczne starty – mówi F. Szabluk. – We wszystkim bardzo nam pomagał wójt gminy Zalesie Jan Sikora, za co mu serdecznie dziękujemy. Dzięki jego wsparciu mogliśmy uczestniczyć w turniejach nie tylko na krajowych pomostach, ale również w innych europejskich państwach oraz w USA. W sumie zawodnicy Gaja zdobyli w mistrzostwach Europy i świata aż czternaście medali.

(mf)

Jubileusz BOZPN

29 grudnia 2011 r. w sali konferencyjnej Starostwa Powiatowego w Białej Podlaskiej swoje 35-lecie świętował Białkopodlaski Okręgowy Związek Piłki Nożnej, największe sportowe stowarzyszenie na południowym Podlasiu. Na uroczystości nie zabrakło działaczy, trenerów, sędziów i byłych piłkarzy. Imprezę swoją obecnością zaszczylicili m.in.: dyrektor departamentu rozgrywek PZPN Janusz Kowalski oraz Krzysztof Rola-Wawrzecki z departamentu szkolenia i organizacji imprez, wiceprezes Lubelskiego Związku Piłki Nożnej Zbigniew Bartnik, a także prezesi sąsiednich okręgowych związków: Anatol Obuch z Chełma, Krzysztof Karaś z Siedlec i Stanisław Pryciuk z Zamościa.

Władze naszego powiatu reprezentował wicestarosta Jan Bajkowski, który sześciu piłkarskich działaczy odznaczył medalami „Zasłużony dla powiatu białskiego”. Otrzymali je: prezes Janowii Janów Podlaski Andrzej Bujalski, honorowy prezes Lutni Piszczac Krzysztof Dawidziuk, sędziowie honorowi Stanisław Krzyżanowski i Jerzy Petruczenko, trener Agrosport Leśna Podlaska Ryszard Nogaczewski oraz prezes GLKS Rokitno Eugeniusz Walczewski. Sam wicestarosta otrzymał wydany przez związek okolicznościowy Medal 35-lecia BOZPN.

(mf) fot. A. Trochimiuk

Międzyrzeckie sztafety bezkonkurencyjne

Dwie sztafety 8 x 25 m reprezentujące Szkołę Podstawową nr 3 w Międzyrzeczu Podlaskim okazały się bezkonkurencyjne na pływalni w swoim mieście i reprezentowały nasz powiat w wojewódzkim finale Igrzysk Młodzieży Szkolnej w drużynowym i indywidualnym pływaniu w Zamościu. Indywidualny awans zapewnili też sobie: na 50 m st. grzbietowym – Jakub Buziak, a na 50 m st. klasycznym – Marcin Bełkot i Dominika Domańska.

(mf)

Znamy zwycięzców I Szachowego Grand Prix Terespoła

Kilka dni przed Świętami Bożego Narodzenia w terespolskim Miejskim Ośrodku Kultury zakończono I Grand Prix Terespoła w szachach, zorganizowane przez: Annę Pietrusik, Łukasza Pogorzelskiego, Marka Ferensa i Janusza Saltrukiewicza, reprezentujących MOK oraz działające przy ZSP nr 1 koło szachowe. W ostatniej sesji wzięło udział 23 zawodniczek i zawodników z Terespoła i Białej Podlaskiej. Najlepszym w grudniowej sesji w kategorii do lat 12 był Marek Prokopiuk, wyprzedzając Grzegorza Olichwirowicza z Białej Podlaskiej. W kategorii do 16 lat zwyciężył Patryk Godlewski przed Marcinem Dudkiem i Marcinem Prokopiukiem (wszyscy z ZSP nr 1), a w kategorii powyżej 16 lat – terespolanin Witold Pytką przed Markiem Ferensem i Antonim Jakuszką. Wśród dziewcząt najwięcej punktów

zgrupowała Agnieszka Sobieszuk, natomiast najmłodszymi uczestnikami zawodów byli: pierwszoklasista Piotr Pytką i o dwa lata od niego starszy Paweł Orepuk. Kolejność w końcowej klasyfikacji Grand Prix ustalono po odrzuceniu najsłabszego wyniku. Czołowe lokaty w poszczególnych grupach zajęli – kat. do 12 lat: 1. G. Olichwirowicz, 2. Marek Prokopiuk, 3. Jakub Niczypruk (Biała Podl.); kat. do 16 lat: 1. P. Godlewski, 2. Mateusz Prokopiuk (Terespol), 3. M. Dudek; kat. powyżej 16 lat: 1. W. Pytką, 2. M. Ferens, 3. Leon Kupryś (Terespol). W planowanym na 2012 rok cyklu zostaną rozegrane cztery turnieje, po jednym w każdym kwartale (sesje: wiosenna, letnia, jesienna i zimowa). Podstawą wyłonienia mistrzów Terespoła będzie wynik uzyskany z trzech najlepszych imprez. (mf)

Święto szkolnego sportu w wisznickim LO

W hali Liceum Ogólnokształcącego w Wisznicach dokonano podsumowania współzawodnictwa sportowego szkół z bialskiego powiatu za rok szkolny 2010/11. Starosta Tadeusz Łazowski nagrodził najlepsze szkoły, nauczycielom i dyrektorom wręczył listy gratulacyjne, a siedmiu osobom przyznał medal „Zasłużony dla Powiatu Bialskiego”. Kolejność szkół była następująca: Igrzyska Młodzieży Szkolnej – szkoły podstawowe do 100 uczniów: 1. Szkoła Podstawowa w Grabanowie (440 pkt.), 2. SP Ciecibór Duży (380), 3. SP Woskrze-

nice Duże (340), 4. SP Sosnówka (310), 5. SP 2 Terespol (260), 6. SP Kijowiec (210); szkoły podstawowe powyżej 100 uczniów: 1. Szkoła Podstawowa nr 3 w Międzyrzeczu Podlaskim (1580 pkt.), 2. SP 1 Terespol (1330), 3. SP Konstantynów (1260), 4. SP 2 Międzyrzec Podl. (840), 5. SP Kodeń (760), 6. SP Wisznice (590); Gimnazja – 1. Gimnazjum Sportowe nr 3 w Międzyrzeczu Podlaskim (1620 pkt.), 2. PG 1 Terespol (1320), 3. PG 1 Piszczac (1200), 4. PG Konstantynów (920), 5. PG 2 Międzyrzec Podl. (860), 6. PG Stawiatcze (720); Licealia – 1. Liceum Ogólnokształcące w Międzyrzeczu Podlaskim (1670 pkt.), 2. LO Wisznice (995), 3. LO Terespol (815), 4. Zespół Szkół Ekonomicznych w Międzyrzeczu Podl. (760), 5. Zespół Szkół w Małaszewiczach (680), 6. Zespół Szkół w Janowie

Nasi kandydaci

Shanse zdobycia tytułu laureata jubileuszowego XXV Plebiscytu na 10 Najpopularniejszych Sportowców Południowego Podlasia za 2011 r. ma czworo reprezentantów klubu MOSiR Huragan Międzyrzec Podlaski. Niestety, na liście kandydatów brak choćby jednego sportowca z najsilniejszego przez wiele lat w naszym powiecie Terespoła, bo żaden z nich nie stanął na podium mistrzostw Polski. No cóż, wyraźnie brakuje nieodżałowanego Stefana Polaczuka. Z Międzyrzecza kandydują dwie juniorki: piłkarka znożna Agnieszka JĘDRZEJEWICZ – kapitan reprezentacji woj. lubelskiego, która zdobyła mistrzostwo Polski dziewcząt (trener Michał Tuszy), oraz pływaczka Magdalena SUCHOTA – wicemistrzyni Polski juniorek młodszych na 50 m st. grzbietowym i brązowa medalistka na 100 m st. grzbietowym (trener Wojciech Lubański), a w kategorii seniorzy dwójce taekwondoków WTF: Dawid SILIWONIUK – brązowy medalista mistrzostw Polski w kat. 87 kg i Urszula SILIWONIUK – brązowa medalistka młodzieżowych mistrzostw Polski i MP seniorów w kat. 62 kg (ich trenerem jest Zbigniew Bonecki). Plebiscyt organizuje tygodnik „Słowo Podlasia”, a ogłoszenie wyników nastąpi 28 stycznia podczas organizowanego w hali Zespołu Szkół z Klasami Integracyjnymi w Białej Podlaskiej Integracyjnego Karnawałowego Balu Białczan. (mf)

Podl. (590), 7. ZS CKR w Leśnej Podl. (520), 8. Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Międzyrzeczu Podl. (320). Listami gratulacyjnymi starosta powiatu bialskiego zostało wyróżnionych siedmiu nauczycieli i dyrektorów szkół: Wojciech Lubański (SP 3 Międzyrzec Podl.), Dariusz Domitrz (SP Konstantynów) i Grzegorz Jakuszką (PG 1 Terespol), a także dyrektorzy: Dorota Woźny (SP Grabanów), Mirosław Kot (Zespół Szkół Sportowych nr 3 w Międzyrzeczu Podlaskim) i Krzysztof Adamowicz (LO Międzyrzec Podl.). Na wniosek Bialskiego Szkolnego Związku Sportowego starosta T. Łazowski przyznał medal „Zasłużony dla Powiatu Bialskiego” następującym osobom: Mirosławie Szpyrku, Markowi Czechowi, D. Domitrzowi, Andrzejowi Kulupie, W. Lubańskiemu, Kazimierzowi Mrozowi i Arturowi Wiśniewskiemu. Z kolei nagrody na podstawie uchwały Rady Powiatu w Białej Podlaskiej otrzymali: Krystyna Pucer i Andrzej Korbal (LO Terespol), Marek Czech (SP Rossosz), D. Domitrz (SP Konstantynów) i W. Lubański (ZS Międzyrzec Podl.) (mf)

KOŁĘDOWANIE W TERESPOLU

Quiz gościńca

Działanie „Korzystanie z usług doradczych przez rolników i posiadaczy lasów”

1. Która z wymienionych osób może ubiegać się o pomoc finansową w ramach tego działania?

- A/ Wszyscy mieszkańcy obszarów wiejskich,
- B/ Rolnik prowadzący produkcję rolniczą, ale nie składając wniosku o płatności bezpośrednie,
- C/ Rolnik, który jest płatnikiem podatku rolnego, złożył w roku ubiegłym wniosek o płatności bezpośrednie.
- D/ Właściciel gospodarstwa rolnego, który swoje grunty dzierżawi

2. Jakie warunki należy spełnić aby pomoc mogła być przyznana?

- A/ Zawarcie umowy z uprawnionym podmiotem doradczym o świadczenie kompleksowej oceny gospodarstwa w zakresie spełnienia wymogów wzajemnej zgodności,
- B/ Zawarcie umowy z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa o świadczenie kompleksowej oceny gospodarstwa w zakresie spełnienia wymogów wzajemnej zgodności,
- C/ Zawarcie umowy z działającą na danym obszarze Lokalną Grupą Działania o świadczenie kompleksowej oceny gospodarstwa w zakresie spełnienia wymogów wzajemnej zgodności,
- D/ Umowa nie jest wymagana,

3. W ramach działania pomoc wypłacana jest w wysokości:

- A/ 100 % udokumentowanych kosztów kwalifikowalnych,
- B/ 80 % udokumentowanych kosztów kwalifikowalnych,
- C/ 50 % udokumentowanych kosztów kwalifikowalnych,
- D/ 80 % udokumentowanych kosztów całkowitych.

4. Czy następca prawny/nabywca gospodarstwa rolnego może wstąpić do toczącego się postępowania o przyznanie pomocy na miejsce wnioskodawcy?

- A/ Możliwe, jeśli wnioskodawca przekazuje gospodarstwo w zamian za rentę strukturalną,
- B/ Możliwe, pod warunkiem, że nabywca gospodarstwa złoży w Biurze ARIiMR stosowne oświadczenie o kontynuowaniu tego zobowiązania,
- C/ Możliwe, jeśli wnioskodawca uzyska rentę z tytułu niezdolności do pracy,
- D/ W żadnym z wymienionych przypadków nie może,

*Pytania przygotowała Bożenna Warda
Lubelski Ośrodek Doradztwa Rolniczego*

Odpowiedzi prosimy nadsyłać do dnia
15 lutego 2012 r. na adres redakcji Gościńca

Rozwiązanie Quizu Gościńca nr 10/2011

- 1 – B
- 2 – C
- 3 – C
- 4 – A

Niestety, tym razem nikt nie udzielił
prawidłowych odpowiedzi.

gościńciec
BIALSKI

NUMER ZAMKNIĘTO
31 grudnia 2011 r.

Egzemplarz bezpłatny
Nakład 1500 egz.

Wydawca: Starostwo Powiatowe w Białej Podlaskiej

Redaguje zespół: koordynator - Jan Jańczuk, Elżbieta Chwalczuk - sekretarz redakcji
Współpracują: Barbara Brodacka, Teresa Bartosiewicz, Dorota Demianiuk, Marek Ferens, Istvan Grabowski, Piotr Grzeszyk,
Agnieszka Halczyk, Kazimierz Halczyk, Anna Jureczek, Szczepan Kalinowski, Kamila Korneluk, Jolanta Kwiatek,
Agnieszka Nowacka, Bolesław Szulej, Anna Jóźwik, Bożenna Warda, Łukasz Węda, Danuta Wowczeniuk, Małgorzata Zajac.
Adres redakcji: Starostwo Powiatowe ul. Brzeska 41; 21-500 Biała Podlaska, tel. 83 343 75 31; fax: 83 343 36 09;
e-mail: goscinie@powiatbialski.pl, powiatbialski@lubelskie.pl, starbial@pro.onet.pl.

Zastrzegamy sobie prawo dokonywania skrótów w nadesłanych tekstach. Za treść reklam i ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

SKŁAD I Druk: „CALAMUS” Biała Podlaska

Twój osobisty znaczek pocztowy

Na specjalną okazję

Na prezent

Na pamiątkę

Znaczki personalizowane to znaczki z miejscem, na którym możemy nadrukować Twoje zdjęcie lub dowolną grafikę. Znaczki możesz wykorzystać jako opłatę pocztową za nadanie listu albo zachować na pamiątkę.

Poczta Polska

O szczegóły pytaj w urzędach pocztowych.

Informacja: 83 / 342 56 30, 342 56 38